

گۆقاری

نەییووب A و B سی

منتدى إقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ژماره (۱)

به هاری ۲۰۱۶

جمادی دووهم ۱۴۳۷

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆرۈنى پىنگە

(مىنىرى ئوقۇش ئىتقافى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى پىنگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى پىنگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

گۆڤاری

نە یووب A و B سی

ژماره (۱)

گۆڤاری

نە یووب A و B سی

گۆڤاریکی روښنیری نایینی وهرزی یه بۆ
ناشناکردنی مرۆڤ له نایینی پیروزی نیسلام

خاوهن نیمتیاز

شیروان صادق علی

سه رنووسه ر

سامی مصطفی حسن

دهسته ی به ریوه بردن و ناماده کردن و

دهر هینان

نیسماعیل کریم قادر

بیوار فهمی سلیم

هیژا صباح حسن

ناونیشان:

هه ولیر / به ختیاری

موبایل

۰۷۵۰۳۰۳۰۲۰۲

<https://www.facebook.com/ayobipage>

Gmail: ayobigovar@gmail.com

به هاری ۲۰۱۶

جمادی دووهم ۱۴۳۷

﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ
وَّاجْعَلْ لِّيْ مِّنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا﴾ الاسراء: ٨٠

خطبة الحاجة:

إن الحمد لله، نحمده، ونستعينه، و نستغفره، و نعوذ بالله من شرور أنفسنا،
و من سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، و
أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، و أشهد أن محمداً عبده و رسوله.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾^(١).

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا
رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴾^(٢).

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۖ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴾^(٣).

أما بعد:

فإن خير الحديث كتاب الله، و خير الهدي هدي محمد صلى الله عليه وسلم، و
شر الأمور محدثاتها، و كل محدثة بدعة، و كل بدعة ضلالة، و كل ضلالة في النار.

(١) (آل عمران: ١٠٢).

(٢) (النساء: ٢).

(٣) (الأحزاب: ٧٠ - ٧١).

پیرست

- خطبة الحاجة: ٤
- نزای دەست پینک ٨
- دەست پینک: ٩
- سەر وتار: ١٠
- راقەى لۆگۆى گۆقارى نەيووبى ١١
- (چەند ويستگەيكي هزراندىن لە سەر لا پەرەى يەكەمى قورئانى پيرۆز) ١٥
- گەشتيک بە ناو و اتا بەرزەکانى سوورەتى الفاتحه ١ - ٢٥ ١٥
١. خالى دەستپيکردنى کاروانى خودا پەرستى لە يەكەم وشەى فاتيحە دەست پيئەدەكات. ١٦
٢. ناوەرۆكى فاتيحە پيئەدەى خودا پەرستىيە. ١٧
٣. بابەتى فاتيحە جياوازی نيتوان پيئەمبەران (عليهم السلام) و پيئەمبەرانى فەلسەفەزانەکان
- ديارەدەكات لە خودا پەرستى و خودا ناسيدا ١٩
٤. هەستکردنى مەزۆ بە ملکەجى بوونەوەر لە جوولەو قسەکردندا بۆ خودا، بەرھەمەکەى
- هەستکردنە بە تەنھا شايستەبوونی سوپاسگوزارى (حمد) بۆ خودا. ٢٠
٥. تپگەيشتنى ماناکانى (الحمد لله) رۆتين و عاداتى رۆژانە دەگۆریت بۆ دين و عيباداتى رۆژانە.
- ٢٢
٦. ريزبەندى (حمد) لە فاتيحەدا لە نيتوان دوو (رەحمەت)دا گەشپيئەى بە مەسلمان دەبەخشى ٢٤
٧. سوپاسگوزارى بۆ خودا (الحمد لله) بەرامبەر گەورەترین چاکەى خودايە بۆ بەندە، بۆيە
- گەورەترین بەندايەتپيە بۆ خودا. ٢٥
٨. جوانى سوپاسگوزارى مەزۆ بۆ خودا (الحمد لله)، لە جوانى هەلسوکەوتى مەزۆ دەردەکەوى
- بەرامبەر خەلك. ٢٦
٩. نيشانەى جپگيربوونی ماناکانى (الحمد لله) لە دلى مەزۆدا ، زمانپكى پاراويە بەرامبەر خودا،
- کە کاکلەى خودا پەرستى و بەندايەتپيە بۆ خودا. ٢٧
١٠. گشت پارانەوى پيئەمبەران (عليهم السلام) لە قورئانى پيرۆزدا بۆ ماناکانى فاتيحە
- دەگەريئەو. ٢٩
١١. فاتيحە مەناجاتە لە نيتوان مەزۆ و خوداى پەرورەدگار. ٣٤

۱۲. فاتیحە ۋە لامدانە ۋەبە بو دیا ئەکان کە لە پارانە ۋە کەبە نۆی بیجگە مە خود دینش. رد پەنا بۆ
بیجگە لە خودا دەبەن..... ۳۶
۱۳. مانا کانی یەك خودا پەرستی لە فاتیحەدا تەبان لە گەل عەقل و ژیری مەروڤ..... ۳۶
۱۴. تێگەشتنی فاتیحە بە شاهییدی (عەقل) (فیرەت) (شەرع) چارەسەرییە بۆ گەورەترین تور کە
مەروڤ نەجامی دەدات کە خۆ بە گەورە زانییە (التکبر)..... ۳۷
۱۵. پێزبەندی نایەتە کانی فاتیحە، مەروڤ فیری نە دەبی دو عاکردن دەکات..... ۴۰
۱۶. دوو بەشە کە مونا جات لە فاتیحەدا: (غیاپ) وە (خگاب) ناماژدە کە دو عاکار پێوستی بە
ئامادەباشی دەروونی هەبە بۆ دو عاکردن پێش دو عاکردن..... ۴۱
۱۷. فاتیحە مەروڤ فیری (توسل)ی شەری دەکات لە دو عاکردندا..... ۴۲
۱۸. ناماژە فاتیحە بۆ تەبایی موسلمانان وەکو یەك جەستە لە گشت کار و هەلسوگەوتیکدا،
رێنمایە بۆ کاری بەکۆمەل، وە هۆکارە بۆ قەبوول بوونی دو عا..... ۴۳
۱۹. تێگەشتنی مانای فاتیحە پارتزگاری و شیفایە بۆ مەروڤ..... ۴۴
۲۰. پوختە چارەسەری فاتیحە بۆ نەخوشییەکانی دل و دەروون لە خستەبە کدا..... ۴۴
۲۱. سوورەتی فاتیحە و سوورەتی (الناس) خۆشک و بران لە پاراستنی مەروڤ لە گشت نەخوشییەك..... ۴۶
۲۲. سوپاسگوزاری بەردەوام بۆ خودا رێگای گەشتە بە پایە پروابوون بە قەدەر، کە بەهێزترین
خالی هەسانە ۋە دەروونی مەروڤی موسلمانە..... ۴۹
۲۳. پایە پروابوون بە قەدەر لە نێوان رۆژی قیامت و شەوی قەدر دا!..... ۵۰
۲۴. تێگەشتنی مانا کانی (قەدەر) لە نێوان دو عاکردن و دو عانەکردن، وە هەنگاونان و هەنگاو
نەنان بۆ فیریوونی زانستی شەری..... ۵۲
۲۵. سوورەتی فاتیحە و بنەماکانی بانگەواز بۆ پەيامی پێغەمبەر (علیهم السلام)..... ۵۴
- یەكەم: (الدعوة الى توحيد الاسماء و الصفات - بانگەواز بۆ بەگەورە دانانی خودا لە دلاندا بە ناو
بەرەزەکانی، وە سیفەتە جوانەکانی -)..... ۵۴
- دووەم: (الدعوة الى الإيمان بالشواب و العقاب الآخروي - بانگەواز بۆ پروابوون بە هەبوونی سزا
پاداشت لە رۆژی کۆتایی)..... ۵۶
- سێهەم: (الدعوة الى الالتزام بالأوامر و النواهي - بانگەواز بۆ دەستگرتن بەو کارانەی پەرودەرگار
فەرمانی پێکردووە، وە دوورکەوتنەو لەو کارانەی پەرودەرگار نەهی لێکردووە)..... ۵۷
- خەلیفە یەكەم (أبو بكر الصديق - رضي الله عنه) ۋە ژيانندنە ۋە مانا کانی: (لا إله
إلا الله، محمد رسول الله) پاش مردنی پێغەمبەرمان صلی الله علیه وسلم..... ۶۱

پروود وی مردنی پیغه مبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) وه تیگه‌یشتنی مانا به‌رزده‌کانی (لا إله إلا الله). ٦٣

پرووداوی فرمانکردن به له‌شکری نوسامه بۆ شه‌ری رۆم، وه تیگه‌یشتنی مانا به‌رزده‌کانی (محمد رسول الله). ٦٨.....

دیارخستنی چهند لایه‌نیکی شاراو له که‌سایه‌تی پیغه مبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) ٧١..

١- نارامی و له‌سه‌ره‌خۆیی، کاتی دیتنی دیمه‌نی سه‌ر سۆزیه‌نه‌ر (السكون عند روعة الروح، حال رؤية المشهد المذهل) ٧٤

٢- نارامی و له‌سه‌ره‌خۆیی له‌ کاتی نازاری جه‌سته له‌ به‌ر سه‌ختی لیدان (السكون عند ألم الجسد من شدة الضرب) ٧٦..

٣- نارامی و له‌سه‌ره‌خۆیی نه‌ کاتی ترسانی دڤ له‌ کوشتن (السكون عند خوف القلب من القتل) ٧٨.....

پرسیار و وه‌لامی A و B..... ٨١.....

به‌شی یه‌که‌ه پرسیار و وه‌لامی فیه‌قی..... ٨١.....

جو‌ره‌کانی ناو..... ٨٢.....

قاب و قاچاخ..... ٨٨.....

پرسیار و وه‌لامی کشتی..... ٩١.....

سی‌گورته‌بابه‌ت که‌ پیوستیان به‌ درێژه‌پیدان هه‌یه‌!..... ١٠٢.....

سی‌وینه‌لایه‌ره‌!..... ١٠٢.....

١- وینه‌لایه‌ره‌یه‌که‌باس له‌کوژترین ده‌ستووسی کوردی ده‌کات!..... ١٠٤.....

٢- وینه‌ی لایه‌ره‌یه‌کی چاپینکی کۆنه‌ناوی وه‌لاته‌که‌مانی له‌سه‌ره‌ - کوردستان!..... ١٠٥.....

٣- وینه‌ی لایه‌ره‌ی یه‌که‌می یه‌که‌م رۆژنامه‌یه‌ به‌ناوی ولاته‌که‌مان - کوردستان!..... ١٠٦.....

سی‌لایه‌ره‌ نه‌یه‌ست!..... ١٠٧.....

١- سایکس بیکو (١٩١٦/٣/٤)..... ١٠٧.....

٢- چاکازی له‌نیوان شو‌ره‌ش دژی ده‌سه‌لاتی سیاسی وه‌ په‌روه‌رده‌ بۆ نه‌وه‌کانی داهاتوو؟..... ١٠٨.....

٣- قاعیده و داعش و هاشیه‌کانیان(کلاب اهل النار) سه‌گه‌کانی خه‌لکی ناگر..... ١٠٩.....

سی‌لایه‌ره‌ نه‌میژوو!..... ١١٠.....

١- سه‌ره‌اتی قه‌لای رۆمللی سالی ١٤٥٢ز!..... ١١٠.....

٢- نامه‌یه‌کی ناپلیون بۆ خه‌لیفه‌که‌می جهمه‌رال کلیبه‌ر له‌میسر سالی ١٧٩٩ز..... ١١١.....

٣- هه‌ولتان بۆ ده‌ره‌تانی فلیمی سینه‌مای له‌سه‌ر که‌سایه‌تی پیغه مبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) سالی ١٩٢٦ز..... ١١٢.....

گه‌شبینی به‌ دوا لایه‌ره‌..... ١١٣.....

❖ دوا لایه‌ره‌ی سه‌حیحی نیسامی بوخاری:..... ١١٣.....

❖ دوا لایه‌ره‌ی (سنن الکبیر)ی نیسامی به‌یه‌قی..... ١١٤.....

❖ دوا لایه‌ره‌ی (معجم شیوخ تاج المین سبکی) = دوا لایه‌ره‌ی کوفاره‌که‌مان..... ١١٤.....

نژای دهست پیک...

خوینهری بهرین:

(خودا شوبهت لیّ دوور بخت، وه بتپاریزی له گوڤرایي،
 وه له نیوان توّ و زانین بکاته ناشنایي، وه له نیوان توّ و راستي
 بکاته نزیکایي، وه وردبینی شیرین بکا له بهر دلت، وه نینساف
 جوان بکا له ناو دلت، وه تامی تهقوادی بخته زارت، وه سر
 بهرزی راستی بکاته کارت، وه سینت به خوشی یه قین فراوان
 بکات، وه دامووی بیّ نومیدی له ناو دهربکات، وه پیّت نیشاندا
 که ناحقی ناشیرینییه تاوه کو لیّ دوورکه وی، وه فیّرت بکا
 که نه زانین کهم و کورتیییه تاوه کو سرکه وی)

(دهست کاریکی که موده له دوعای ردوان بیژی

-ردز راجز ردز کیرده - کتاب خپرون ۱۳۸۱ - ۱

دەست پىك:

ئىمى دەستى كارا لە دەرکردنى ئىم گۆڤارە (ئىيووبى)، يەك بەيەك وشە
زىرپىنەكانى مىقداد مەدحت بەدرخان دووبارەدەكەينەو كە لە يەكەم ژمارەى رۆژنامەى
(كوردستان)دا دەفەرمووت:

(نەز رىيا خودیدا دىخەبتم ،

من نەق جەرىدە چىكر قى رى دە ،

نەز گەلەك پارا سەرف دكەم وە زىمەتى دكىشم، مەقصدەدا

من قەنجىيا كوردایە ،

هون ژى رځىرا خودى را دەست هەلىنن،

كوردەا بدەن خويندن ،

زاروۆن خو بەلمىن علم و نەدەبى ،

بەلمىن صنەتا،

مروۆقین موسلمان دقى خوندابن، دقى بەلمن دىنى خو...)

سەر وتار:

مرۆڤى رېژدار نرخى يەكەم ژمارەى ئەم گۆڤاره تەنھا تەجىبە كە بھوتىتەو! خويندەنەوھىك بو تىگمىشتى مانا قۆلەكانى خوداپەرستى، وە زانىنى لايفتە بەرز و بزرەكانى كەسايەتى پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، وە ناشناپوون لەگەل جوانى ئىسلام، وە ژيان لەگەل قورئان. وە دۇنيابە كە تەنھا ئەم چوار بابەتە خوڤى دۇنيا و سەرکەوتنى دواړۆژمان پىدەبەخشن، وە ناشنامان دەكەن لەگەل ماناي گەورەى ژيان، كە بەندايەتییكى راستەقینەى بۆ خودای پەروردگار، وە ئەم بەندايەتییە كاكەلى بابەتەكانى ئەم گۆڤارهى. گۆڤارهكەش ديارىبەكە بۆ ھەر كەسێك كە ھەزىكات بىتە خوینەر، ئەگەر خوینەریش نەبێ. يان ويستى ھەبێ بىتە خودا ناس، ئەگەر خوداناسیش نەبێ. يان مەیلی بەندايەتى ھەبێ بو خالق، ئەگەر تامى بەندايەتى خالقیشى نەكردبێ. يان ھىواى رزگارپوونى ھەبێ لە بەندايەتى مەخلوق، ئەگەر كە لەمچە پۆلاينەكانى ئەم بەندايەتییەش لە ھەردوو دەستەكانیدا نازارى بدەن. ..

ئەم گۆڤاره ديارى يە بۆ ئىمە چونكە مرۆڤين ! وە پىويستە رزگارپين لە بەندايەتى بەندەكان بۆ بە بەندايەتى خالق، كە لەوى، وە تەنھا لە وى سەربەستى ھەيە. ئەم گۆڤارەش چەپكە گۆلێكى ئەو سەربەستییە كە لەسەر لاپەرەكانى قورئانى پىرۆز و فەرمودەى پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) خۆى دەبينىتەو، وە لىرەو لەوى ى فيقھ و نەدەبى ئىسلام كۆكراوئەو، بە ھىواى ئەوى خودا لىمان قەبول بكات، وە بە ھۆيمو زياتر لەگەل ئىسلام ناشنامان بكات، وە بەرھەمتى خۆى لە دۆزەخ دوورمان بھاتەو و بە بەھەشت شادمان بكات. آمين ﴿فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ

الغزوة﴾

راقشەى لۆگۆى گۆقارى نەيووبى

لۆگۆى گۆقارەكەمان لە چەند بەشێك پێك دێت لەناو دوو بازنەى يەك لە دواى يەكدا
كە ئەمانەن:

بەشى يەكەم:

دوو بازنەى يەك لەناو يەك، كە چوار تامانجەكەى گۆقارەكەمانى ئە نيتوانندا
نووسراون، وە بە گۆشێكى سوور لێك جيا كراونەتەوێد كە ئەمانەن:

* (تێگەشتنى خوداپەرستى).

* (ناسينى كەسايەتى پيغهەمبەر صلى الله عليه وسلم).

* (ئاشنابوون لەگەڵ ئىسلام).

* (ژيان لەگەڵ قورئان).

كە ماناكانيان ديارە و لە چوار ئايەتى قورئان وەرگيراون:

يەكەميان: تێگەشتنى خوداپەرستى، وەرگيراوێد لە ئايەتى (۵۶)ى سوورەتى (الذاريات): ﴿وَمَا
خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ واتە: (مەبەستى خودا لە دروستکردنى جنۆكە و مەرۆڤ،
تەنھا ئەوەيە كە خودا پەرستى بكەن)

دووەميان: ناسينى كەسايەتى پيغهەمبەرمان (صلى الله عليه وسلم)، وەرگيراوێد لە ئايەتى
(۲۱)ى سوورەتى (الأحزاب): ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ واتە: (تەگەر

بتانهوی خوداپه رستیك بکهن به شتو به یتک که خدا لئی رازی یتته نوا تاکه نمونی خدا پرستی نه ویه که پیغه مبهری خدا محمد (صلی الله علیه و سلم) پتی ههسلو یوه نه که سایه یتیه تاکه نمونه یه که شوینی بکهون له چونیتهی خوداپه رستی ، وه به دهست هیتلی رده زامه ندی خدا).

سییه میان: ناشنابوون له گهل ئیسلام، وەرگیراوه له نایه تی (۱۹) ی سوورده تی (آل عمران):
 «إِنَّ الْغَيْبَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْمُ». واته: (تاکه نایین که لای خدا جیتی رازیبوونه، نایینی ئیسلامه، که نایینی هه موو پیغه مبه رانه (علیهم السلام)، وه دوا په یامه که شی قورنانی پیروژه).

چواره میان: ژیان له گهل قورنان ، وەرگیراوه له نایه تی (۹) ی سوورده تی (الإسراء). «إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هُوَ أَقْوَمُ». واته: (نهم قورنانه پیروژه که دوا په یامی پیغه مبه رانه رینماییه بو ههر کاریک که باشترین بی).

وه هه رووها نه ویه پیویسته که له سه ر نهم چوار نامانجه بزانیته، نه ویه که نهم چوار نامانجه پیویسته پیکه وه به دهست به یترین، هیچ کامیان به بی نه ویه تر ناهیتته دی، به لام جیاوازیان نه ویه که نامانجی یه کهم (تیگه یشتنی خدا پرستی) نامانجی نامانجه کانه، چونکه ناسینی که سایه تی پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) وه ناشنابوون له گهل ئیسلام، وه ژیان له گهل قورنان، گشتیان نه گهر له پیناو تیگه یشتنی خدا پرستی نه بی، نه و له روانگهی شه رعه وه بی سوودن!

ههر بویه ش نامانجی یه کهم له به شی سه ره وهی لۆگزیه که دانراوه. وه له به شی (چواره می) لۆگزیه که که داریک هیه ناماژه بو نهم مانایه دووباره ده کاته وه نه ویش نه ویه که دارد که له قه دیک و سی لق پیک دیت، قه ده که: نامانجی یه که می گۆفاره که مانه که (تیگه یشتنی خدا پرستییه) - که ده کاته بنچینه ی نه و مه به سه ته ی که مروؤ له پیناویدا

دەڭىت - ۋە سى ئامانجەكەى دىكەش سى لقەكەيە، كە لە لايەك رىگان بۆ ئەم ئامانجە، كە بەھۆيانەۋە خوداپەرستى تىدەگەين، ۋە لە لايىكى ترەۋە جۆرىكەن لە خوداپەرستى.

بەشى دوۋەم:

دور ھىنى تەرىپ كە چىۋەى بازىنە بچوۋكەكەى ئاۋدە بەيەك دەكەيەنىت كە لە ئاۋدەراستى دوو ھىلەكە نوسراۋە: A ۋە B ئەمانەش چەند مانايەك دەبەخشن:

يەكەم: ھىمايەكە بۆ ئاۋى گۆڤارەكەمان (نەيووبى)، چونكە بەخوئىندەۋەيان - پىتى (A) ئىنگىلىزى ۋە (و) ى كوردى ۋە (B) ئىنگىلىزى - ئەم ئاۋە دروست دەپىت. ۋە سەرگەردەى موسلمانى كورد (صلاح الدين الأيوبي) دىنىتەۋە يادمان، كە جىنى شانازى ھەموو كوردىكى موسلمانە.

دوۋەم: A ۋە B مانايەكى تر دەبەخشن ئەۋىش: ئەلف ۋە بى يان A ۋە B دەستپىكى پىتەكانە لە كوردى ۋە ئىنگىلىزى ۋە زۆر زامانى ترەا، ۋە ئەم گۆڤارەش دەستپىكى نوسىنىكى نۆيىيە، بۆ پەرۋەردەكردنى مەۋق، ئەگەر موسلمان بى يان نا موسلمان بەۋ پەيامەى كە محمد (صلى الله عليه وسلم) پىتەتوۋە.

بەشى سىيەم:

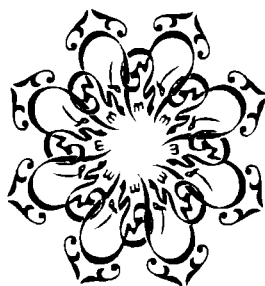
پەرتوۋكىكى كراۋە لە بەشى سەردەدى دوو ھىلە تەرىپەكەى ئاۋدە. مانايەكەى ئەۋەيە كە بۋارى پەرۋەردەكردن لەم گۆڤارە، ۋەكەر ھەر گۆڤارىكى پەرۋەردەيى برىتىيە لە نوسىنەۋە. ۋە زانايان دەلىتن: ئەۋەى بەنوسىن دەمىنىتەۋە بۆ ئەۋەكان تەمەن درىژتر ۋە كاريگەرترە ئەۋەى بە ئاۋەدان كوردن ۋە شارستانى دەمىنىتەۋە^(۱) پەرتوۋكەكەش كراۋەيە ۋەكەر بانگەۋازىك بۆ خوئىندەۋە، چونكە گەۋرەترىن نەخۋشى گەلان برىتىيە لە

پشتگوێخستنی خوێندنەوه، وه نهم نهخۆشییه پاش پیتشکوتنی تهکنهلوچیا زیاتر بهری سهندوه!

بهشی چوارههه:

داریکه له بهشی خوارهوهی دوو هیلله تهریبهکهی نوو بازنهی نهوهوه.

له راقهکردنی بهشی یهکهمی لۆگۆیهکه باسی مانای قهه و سی لقهکانی دارهکهمان کرد، نهوهی دهمینتهوه گهلاکانی دارهکهن، که له سی پیتکهی (A) ی ئینگیزی وه (و) ی کوردی وه (B) ی ئینگیزی بهرهنگیکی سهوز پیک دین که رهنگهکه نیشانهی ژیانه، وه خوێندنهوهی سی پیتکه ناوی گۆقارهکهمانه: (ئهییوی). نهمهش هیوا بهخشه و ئاماژه بهوه دهکات که میللهتهکهمان له ژیاندایه و دهتوانی رۆلهی وهکو صلاح الدین الایوبی دروست بکات. وه لهناو گهلایهکانی نهم داره چوار بهرهمی سوور دیارن که ئاماژهن بۆ چوار ئامانجی گۆقارهکهمان، وه نیشانهی پیگهیشتنی ئامانجهکانی نهم گۆقارهن. وه له کوتهایدا داوا له خودای پاک و بهخشنده دهکهین، که به دلۆقانی خوێ نهم ماندوو بونه لیمان قهبول بکات، وه پالپشتمان بیت بۆ بهردهوام بوون لهه کاره پیرۆزه.

(چەند ويىستگەيىكى ھىزاندىن لە سەرلا پەرەي يەكەمى قورئانى پىرۇن)

گەشتىك بە ناو واتا بەرزەكانى سوورەتى (الفاتحه ۱ - ۲۵)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۲﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳﴾ مَلِكِ يَوْمِ

الدِّينِ ﴿۴﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿۵﴾ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ

الْمُسْتَقِيمَ ﴿۶﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ

الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿۷﴾

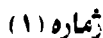
يەكەم لا پەرەي قورئان - مصحف - سوورەتى (الفاتحه) يەكە پوختەي ناوەرۇكى
گشت پەرتوۋكە ئاسمانىيەكانى لەخۆ دەگریت^(۱)، و مرۇقى موسلمان رۇژانە ھەقدە جار يان
زياتر لە نويزەكانيدا دووبارەدەكاتەوہ....

دەبى نەيتىيەكانى ئەم سوورەتە چى بن؟ يان چەند بن؟ يان چۆن بن؟ گەشتىك
دەكەين بەناو ئەم نەيتىيانەدا، نەك تەنھا بۆ خودى نەيتىيەكان، بەلكو بۆ ئەوہى زياتر لە
قورئان و ئىسلام تىبگەين، وە زياتر تام و چىژ لە نويزەكانمان و خوداپەرستىمان وەرگىرین،
وہ بەچارىكى گەورەتر لە كەسايەتى پىغەمبەرمان (صلی اللہ علیہ وسلم) رامىنين، وە
شويتىكەوتەى سوننەتەكەى بين.

پىغەمبەرمان (صلی اللہ علیہ وسلم) لە دەسف و باسى پاىەبەرزى سوورەتى
(الفاتحه) دا دەفەرمويت: ((أعظم سورة في القرآن))^(۲) واتە: (گەورەترىن سوورەتە لە

(۱) ينظر: مدارج السالكين ۱/۱۲۹.

(۲) بهذا المعنى أخرجه أحمد ۲/۲۱۱ و البخاري ۴/۴۷۴ و غيرهما.

له بمر هه موو ئهم مانايانه له سهر مانا بهرزه کاني ئهم سوورته دهووستين له چهند
ويستگهيه کي بيرکردنه وه و هزارندني نايه ته کاني ئهم سوورته پيروزه، بو ئهم مه بهسته لهم
گه شته دا له گه مان به:

دھرم :

خالی دهستی کردن کاروانی خودا یه رستی له یه کهم وشه ی فاتیجه وه دست ییده کات.

دهست پيڅردنی قورثانی پيرۆز به سوورەتی: (الحمد)، وه دهست پيڅردنی سوورەتی (الحمد) به: (الحمد). وه دهست پيڅردنی وتاره‌کاني پيڅه‌مبه‌رمان (صلي الله عليه وسلم) به (الحمد) نه‌مانه هه‌موو به‌لگه‌ی نه‌وه‌ن که نه‌گه‌ر به‌هوی خوداناس بی، نه‌وا ريڭگای خودا ناسين به (الحمد) دهست پيڅه‌کات، که سوپاس‌گوزاری خودايه به گه‌وره دانانی خودا له دلآندا، وه له‌وی وه ته‌نها له‌وی کارواني خوداپه‌رستی بو نه‌ندامه‌کاني جه‌سته دهست پيڅه‌کات، وه ژيان ته‌نها له يه‌ک ئاماڤدا کۆده‌بيته‌وه، که رازيپونی خودايه.

(١) أخرجه الحاكم في مستدرکه ٢٣٨/١ والدارقطني في سننه ٣٢٢/١.

دووهم:

ناوهروکی فاتحیه ییناسه ی خودا په رستییه.

خودا په رستی په یوه نندیه که له نینوان دلی مروؤ و ناو و سیفه ته بهرزه کانی خودای
په روهردگار، وه نم خشته یه په یوه نندیه که ت بۆ نزیك ده کاته وه:

سیفه ته کانی خودا	هسته کانی دلی مروؤ
﴿ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ (په روهردگاری)	خوښه ویستی (حب)
﴿ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ (خاوه ن په حمهت)	هیواداری (رجاء)
﴿ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴾ (خاوه ن پاداشت و سزا)	ترس له تاوانباری (خوف)

به پتی نم خشته یه زانایان ده لیتن: نیمانی ئیماندار وه کو بالنده یه که که سهره که ی
خوښه ویستی خودا بی و بالئیکی هیوا به خودا بوونه بۆ نزیك بوونه له چاکه و باله که ی تری
له خودا ترسانه بۆ دورکه و تنه وه له تاوانکردن.

بویه په یوه نندی دلی ئیماندار له گهل خودای په روهردگار به پتی نم مانایانه خو ی به
چهند شیوه یه کی تر ده خاته روو، له وانه پاراستنی مروؤ له بنه مایه کانی هاویه شدانانی بچوک
که شرکی گه ورده لی هله ده قولیت که بریتین له:

۱- مال و سهرمایه ی دنیا.

۲- جوانی دنیا به تایبه تی جوانی نافرته.

۳- پایه و ده سه لاتی دنیا.

كاتىك كە نامايىچ لە ژيانى دوتيا دەيتتە يەككى لەم سىيانە، يان دووانيان، يان
 ھەرسىكيان، ۋە لە نەخامدا غەفلەت لە خودا و گەۋرەدى ناو و سيفتە جوانەكانى دروست
 دەبى، ئەۋە يەكەم ھەنگاۋى مەۋقە بۆ ناو تارىكىستانى ھاۋبەشى دانان بۆ خودا (شەرك)، ۋە
 تىگەيشتىنى سى ئايەتە يەكەمەكانى فاتىحە مەۋقە لەم ترسناكىيە دەپارتىزىت بە پىنى ھەمان
 خىشتەى سەرەۋە بەلام بە مانايىكى تر:

سيفتەكانى خودا	ھەستەكانى دلى مەۋقە
﴿ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ (خاۋەن پەرۋەردگارنىڭ كە بەخشەرە بو گشت مال و سەرۋەتتىكى دۇنيا)	ئەگەر ماناي ﴿ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ تىگەيشتىن، ئەۋا بومان دەردەكەۋىت كە ئەۋ مال و سەرۋەتەى ھەمانە ئەۋ پىنى بەخشيۋىن، كەۋاتە پىۋىستە لە رىڭاى ئەۋ دابى ۋە لە ئەۋ نزىكمان بىكەتەۋە نەك پىچەۋانە.
﴿ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ (خاۋەن رەھمەتتىڭ كە سەرچاۋەى ھەمىۋ جۋانىيەكى دۇنيايە)	ئەگەر ماناي ﴿ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ تىگەيشتىن بۆمان دەردەكەۋىت كە ھەمىۋ جۋانىيەك لە رەھمەتتى ئەۋ ھەلتەقولىت چۈنكە نەيىيەكانى جۋانى دۇنيا بو رەھمەتتى ئەۋ دەگەرپىنەۋە، ئەمەش پروى چار و دل و دەروۋغان دەكەتە جۋانىيەك كە ھەلال بى ۋە لە خودا نزىكمان بىكەتەۋە نەك پىچەۋانە.
﴿ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴾ (خاۋەن رەھى مولىك كە گشت مولكىك لە ژىر دەسھەلات و فەرمانى ئەۋە).	ئەگەر ماناكانى ﴿ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴾ تىگەيشتىن بۆمان دەردەكەۋىت كە دەسھەلات و مەلىكايەتتى ھەر ھى ئەۋە بەسەر ھەمىۋ دەسھەلات و مەلىكىك، كەۋاتە ئەۋ پەلو پايەى كە ھەمانە يان بۆى ھەۋل دەدەين، با لە رىڭاى ئەۋدابى بۆ چاكەكارى ۋە لە ئەۋ نزىكمان بىكەتەۋە نەك پىچەۋانە.

ژيان له گڼل هم مانا يانه ژيانه له گڼل ۚ اخځد الله رب العالمين ۚ ترحم الرحيم -
ميك يوم الدين ۚ نه نجامه كانيشي:

- ۱- هه ستانه به نه ركه كاني خدا پرستي ۚ اياك تعبد و اياك تستعين ۚ وه دوور كه وتنه وديه له هه شتيك كه دژي مانا كاني خدا پرستي بيت.
 - ۲- خوراگريه له سمر ړنگاي نيسلامه تي ۚ الصراط المستقيم ۚ وه پاراستنه له هه هوكاريك كه له م ړنگا راسته دوورمان بخاته وه.
- وه كاتي مروځ بهم ناما نجانده گات گشت قسه و كرده وه كاني له بازنه ي پازي بوني پروه ردگار دهرناچن، نه مهش ته واوي به نديايه تيبه بو پروه ردگار^(۱).

سپيه م:

بابه تي فاتيجه جياوازي نيوان ړنگاي پيغه مبه ران عليهم السلام و ړنگاي
فلسه فزه زانه كان ديارده كات له خدا پرستي و خدا ناسيدا
ړنگاي فاتيجه بو خدا پرستي ړنگاييكي گونجاوه له گڼل فيتره تي (الفطره) مروځ،
كه همت كړنه به شايسته يي خدا بو پرستن (توحيد الألوهية - اياك نعبد -) له رتي
بیركړنه وه له دروست كراوه كاني خدا (توحيد الربوبية - رب العالمين -) نه مهش ړنگاي
گشت پيغه مبه رانه (عليهم السلام) به پيچه وانه ړنگاي فلسه فزه زانه كان، كه هه موو
كوڅشيان بو سه لماندنې هه بوني خدایه، كه نه مهش راستييه كي به لگه نه ويسته ته نانه ت
گوره كافر كاني مه ككه دانيان پيډه نا دهيان گوت ۚ ما تعبدوهم إلا ليقربونا إلى الله زلفى^(۲)
واته: (پرستمنان بو هم بتانه بو نه وهيه له خدا نزيكمان بكه نه وه) وه دهيان گوت:

با ثلاث و العزى ومن دان دينها و بالله إن الله منهن أكبر^(۳)

(۱) ينظر: العبودية لشيخ الإسلام ص/ ۱۹ ط: دار ابن حزم.

(۲) (الزمر: ۳).

(۳) كتاب الأصنام للكلبى ص ۱۷.

واته: (سۆیند به (لات) سۆیند به (عوزا) - که دوو بتی موشریکه کان برون - وه سۆیند

به خودا که له ههردووکیان گهوره تره!)

کهواته به ناسینیان بۆ خودا که ههیه وه له ههموو شتیک گهوره تره وه داهینهری
گهردوونه له بازنه ی شیرک دهرنه هاترون، که ئهم ناسینه به بهلگهی عهقلی دینداری
فهیله سۆفه کان یهك خودا په رستییه!! ئهمهش ههلهیه کی گهورهیه^۱.

پاستیه که ی ئهوهیه که خودا به فیترهت ده ناسریت، بۆیه پیغه مبه ران (علیهم
السلام) باس له خودا په رستی و چۆنیهتی خودا په رستی ده که ن (توحید الألوهیه - که
بابهتی فاتحه و ههموو په رتوکه ئاسمانیه کانه -)، نهك سه لماندن ی هه بوونی زاتی پیروزی
خودای په روهردگار، هه موو مروقیك به فیترهت دان به مه دینی بی ئه وه ی له تاوانی
هاوبه شدانان بو خودا (الشرك بالله) ده ربی.

چوارهم:

ههستکردنی مروف به ملکه چی بوونه وهر له جووله و قسه کردنیدا بۆ خودا، به ره هه مه که ی

ههستکردنه به ته نها شایسته بوونی سوپا سگوزاری (حمد) بۆ خودا.

له ماناکانی په رورددگاری خودا (الربوبیه - رب العالمین -) ته نها شایسته بوونی
«أحمد» بۆ ئه و، چونکه - وهك له قورئانی پیروژدا باس کراوه - هه ر تاکه مخلوقیک له نا و ئهم
برونه وهره که جووله ده کات به پیتی ویست و په زامه ندی خودا جووله ده کات، هه روه ها که
قسه ده کات به پیتی ویست و په زامه ندی ئه و قسه ده کات، که زانا یا ئمان به مه ده لیتن راستی
گهردوونی (الحقیقه الکونییه).

سه بارهت به جووله (الحركة) وه كو باسكردی قورنان له جوولهی پوژ و مانگ:
 ﴿وَالنَّفْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۖ وَانْقَرَضَ قَدْرُهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ
 كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ﴾^(۱) ، وه جیا و شاخ ﴿وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَمْدًا وَهِيَ تَلْرُ مَرَّ
 الشَّجَرِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كَيْ شَيْءٍ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾^(۲) ، وه زهوی و ئاسمان ، ئه
 استوی الی السماء وهی دُخان قُطال لها ولِلْأَرْضِ أَثْنًا عَرُوقًا أَوْ كَرَاهًا قَالَتْ إِنَّا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾^(۳) ، وه
 سه بارهت به قسه كردن: ﴿تَسِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسِيحُ
 بِحَنْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْيِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَنِيمًا عَقُورًا﴾^(۴)

هه موو نهم جووله و قسه كردنه ی بونه ودر كه له ماناكانی گه و ره یی
 په و ره دگاره (توحید الربوبیة)، بانگه وازیكه بو مروژ كه هه موو جووله و قسه كردنیكى له پئی
 خدا دابیت (توحید الألوهیة) وه نهمه مانایه كه له ماناكانی شایسته یی ﴿الحمد لله تهنها بو
 رب العالین﴾ كه زانایانمان پئی ده لئین: راستی شهرعی (الحقیقة الشرعیة).

(۱) (یس: ۳۸-۳۹).

(۲) (النمل: ۸۸).

(۳) (فصلت: ۱۱).

(۴) (الإسراء: ۴۴).

پینجه‌م:

تیگه‌یشتنی ماناکانی (الحمد لله) رۆتین و عاداتی رۆژانه ده‌گۆریت بۆ دین و عیباداتی رۆژانه.

هه‌ستکردن به ماناکانی (الحمد لله) ده‌رئه‌نجامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که جیاوازییه‌ک دروست ده‌بی‌ت له‌ نێوان چۆنییه‌تی به‌جیگه‌یانندی فه‌رمانه‌کانی خودا، وه‌کو دینداری و به‌جیگه‌یانندی ئه‌رکه‌کانی تری ژیان، وه‌کو به‌جیگه‌یانندی فه‌رمانی که‌سانی تر له‌ ژیا‌نی رۆژانه‌دا. جیاوازییه‌که‌شی ئه‌وه‌یه که به‌جیگه‌یانندی فه‌رمانه‌کانی خودا، به‌گه‌وره‌ دانانی خودا و خۆشه‌ویستی خودا و هیوا به‌ پاداشتی خودا و ترس له‌ خودا - که ماناکانی (الحمد) ن ده‌بی‌ بوونیان هه‌بی‌ له‌ کات و باری به‌جیگه‌یانندی فه‌رمانه‌کانی خودادا وه‌کو مه‌رجێک بۆ راستی خودا په‌رستی. به‌لام به‌جیگه‌یانندی ئه‌رک و فه‌رمانه‌کانی تری ژیان ئه‌م مه‌رجه‌یان تێدانییه‌، هه‌رچه‌نده هه‌بوونی مه‌رجه‌که‌ کاره‌کانی رۆژانه له‌ (رۆتین) وه‌ به‌رز ده‌کاته‌وه بۆ (دین) وه هه‌لسوکه‌وته‌کانی مرۆڤ له‌ (عادات) وه‌ پاك ده‌کاته‌وه بۆ (عیبادات).

ئه‌مه‌ش جیاکردنه‌وه‌ی عیباده‌ته (په‌رستن) له‌ عادات (دابو نه‌ریت)، که له‌ قورئاندا به‌ زۆر شیوه‌ ئاماژه‌ی بۆ کراوه له‌وانه‌: ﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ﴾^(۱) واته‌: (کاتی که خودا بانگتان ده‌کات ملکه‌چیتان وه به به‌جیگه‌یاندنتان بۆ فه‌رمانی خودا وه‌کو هه‌ر ملکه‌چییه‌ک و به‌جیگه‌یاندنیک نییه، به‌لکو تیکه‌له به‌ سوپاسگوزاری خودا - الحمد).

وه ئه‌مه له‌ گشت کرده‌وه‌کانی (دل) دا هه‌یه وه‌کو مه‌رجێک که کاری دل بی‌ت به‌ په‌رستن بو خودا وه‌کو له‌ سووره‌تی (الفرقان ۵۸): ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا﴾ واته‌: (پشتت به‌ خودا گه‌رم بێ که زیندوووه و نامرئ، وه‌کاتی پاك و بێگه‌ردی بۆی ئه‌نوینی له‌ دلت دا هه‌ست به‌ گه‌وره‌یی ئه‌م خودایه بکه که خۆی ناگاداره له‌ تاوانی به‌نده‌کانی وه‌ ته‌یان بی‌ت).

جی شاهد ٠ یسح یخندمه واتمه تسبیح که پاک و بی‌گهردی خودایه مانا کانی
(الحمد) به‌گهرده دانانی خودای له‌گهل بی نهمه له قسه و گوشتاردا، ههمان مانای
«فَسْتَجِیْبُوْهُ یٰحَمْدُ» واتمه به حیگمیاتنی فرمانه که ماناکانی (الحمد) له‌گهل بی نهمه
له کار و کرده‌ده‌ده.

همروه چو و دکو (شرع - الحقیقه الشرعیة -) نهمه له مروژ داواکراوه و دکو (کون
- الحقیقه الکونیة -) نهمه له سه‌ر گشت مه‌خلوقینک سه‌پاوه: «یُسْحِ الرُّعْدُ یَحْمِدُ»^(۱) واتمه:
(بروسکه کاتی پاک و بی‌گهردی بو خودا دهنوینی - التسبیح - له ههمان کات دا هه‌ست به
گهرده‌یی خودا ده‌کات ههمو سیفه‌ته‌به‌رزده‌کان ده‌داته پال خودا - الحمد -). وه خودای
گهرده له باسی . مه‌خلوقاتی خوئی به مروژ پاده‌گه‌یه‌نی که (هیچ شتیک نییه پاک
و بی‌گهردی بو خودا نهنوینی وه له کار و کرده‌ده‌یی دا هه‌ست به گهرده‌یی خودا نه‌کات به‌لام
ئیوه نهم ته‌سبیحاته تیناگن که چونه) «وَرَنْ مِنْ شَیْءٍ اِلَّا یُسْحِ یَحْمِدُ» وَکِنْ لَا تَفْقَهُوْنَ
تَسْبِیْحَتَهُ اِنَّهٗ کَانَ حَیْمًا عَفُوْرًا^(۲).

که نهم مانایه‌مان زانی زوژ بابته‌تی شرکی بچو و کمان بو روونده‌بنه‌ده، که به نمونه
زیاتر روونیان ده‌که‌ینه‌ده:

کاتی فرمانه‌ریک له نه‌نجامدانی کاره‌کانی وا هه‌ست بکات که رزق و پاداشت
له‌ده‌ست به‌ریو‌ده‌ره‌که‌یه‌تی، بویه له پیتاو پازی کردنی نه‌و سه‌رینجی خودا ده‌کات له کاری
روژانه‌ی دا، جی تیروانیسی سه‌رینجیه‌که نه‌وه نییه که ته‌نها سه‌رینجیه، به‌لکو جی
سه‌رنج و تیروانین هوکاره‌کانی سه‌رینجیه‌که‌یه، نه‌ک له ده‌ورو‌به‌ری فرمانه‌ره‌که به‌لکو له
ناخی فرمانه‌ره‌که که مه‌یلی دلی به‌لای رازیکردنی مه‌خلوق شو‌پوت‌ه‌وه نه‌ک به لای
خالق! که نهمه له چه‌شنی (شرک) ه که زانایان پیتی نه‌لین شرکی بچوک.

(۱) (الرعد: ۱۳).

(۲) (الاسراء: ۴۴).

وہ ہر وہا کاتیک فرمانبەریک - بو نمونہ - کاتی بەجیگەیانندی ئەرک و فرمانی روژانە میزان لای ئەو رازیبوونی خودا بێ، ئەو کات کارەکانی روژانە میماناکانی (الحمد) دەگرەخوین، وە (پۆتین)ی کاری روژانە دەبیتە (دین)، وە ۛ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۛ بە کار ئەنجام دەدریت، ئەک تەنها بە دڵ ئەمەش مانای تەواوی خودا پەرستیە: ۛ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ ۛ وە ناوەروکی (توحیدە): ۛ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۛ وە جوانی ئیمانە ۛ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۛ.

شەشەم:

پێزبەندی (حمد) لە فاتیحەدا لە نێوان دوو (رەحمەت)دا گەشبینی بە موسلمان دەبەخشی هەر کردەوێک بۆ خودا بکە ی دەبێ ماناکانی (الحمد)ی لەگەڵ بێ، تاوەکو بە خودا پەرستی بژمێردریت وەکو باسمان کرد، وە شیوازی پێزبەندی (سیاق) فاتیحە و پێشاندەدات کە باشتەین (حمد) ئەوێکە هەستکردن بە پەرەمندی لەگەڵ بێ چونکە ۛ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۛ لە فاتیحەدا لە نێوان دوو (رەحمەت) دایە: ۛ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۛ ی بەسەرە - نایەتی یەكەم - وە ۛ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۛ نایەتی سییەمی فاتیحە.

ئەمەش ئەو دەگەینێ کە هەمروکات خودا پەرستی هیوا بە مەروفا ئەبەخشی وە لە رەشبینی دووری دەخاتەو و لە هەموو تەنگانەیک رزگاری دەکات، هەر بۆیەش فەرمان بە نوح (علیه السلام) و هەفالانی کرا کاتی کە سواربون لە کەشتی و پرگاریبون حەمدی خودا بکەن: ۛ فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِّ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَجَّنا مِنْ اَنْقَمٰمِ الْغٰلِبِيْنَ ۛ. وە هەر لە بەر ئەمەش پێغەمبەرمان (صلی اللہ علیہ وسلم) رەشبینی بە ھاوبەش دانان بۆ خودا (شەرك) پێناسە دەکات کە دەفەرموویت: ((الطُّيْرَةُ شَرِكٌ))^(١).

(١) (النحل: ٣٢).

(٢) (المؤمنون: ٢٨).

(٣) رواه أبو داود و الترمذي وصححه. ينظر: فتح المجيد ص/٣٦١.

خەوتەم:

سوپاسگوزارى بۇ خۇدا (الحمد لله) بەرامبەر گەۋرەتتە چاڭگەي خۇدايە بۇ بەندە، بۆيە

گەۋرەتتە بەندايە تىيە بۇ خۇدا

سوپاسگوزارىڭىزنى خۇدا (الحمد) گەۋرەتتە عىبادەتە كە بەندە بەرامبەر
پەرۋەردگار دەكات، چۈنكى ئە قورئاندا بەرامبەر گەۋرەتتە نىعمەت ھاتوۋە ئەۋىش ناسىنى
خۇدا بە ناۋە بەرزەكانى و سىفەتە جوانەكانى، ۋەكو چۆن لە رىڭگاي پىتغەمبەرئەۋە پىمان
گەيشتوون.

پەرۋەردگار ئەم مانايە لە سوورەتى (الصافات ۱۸۰ - ۱۸۲) باس دەكات كە
دەفەر موۋىت: «سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسُبْحَانَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ» ۋە واتە:

۱- خۇدا خۆي بە پاكى و بى بەرامبەرى ۋەسەف دەكات دوور لە ۋەسەفەي كە موشرىك و
گاۋرەكان بو زاتى پىرۋى ئەۋ دەكەن.

۲- خۇدا سلاۋ لە ۋە پىتغەمبەرئەۋە دەكات كە لە رىي ئەۋانەۋە خۆي بە بەندەكانى ناساندوۋە بە
ۋەسەفە جوان و پاكەكانى.

۳- لە پىتاۋ ئەم چاڭگەي كە خۇدا بە بەندەكانى كەردوۋە، كە نىعمەتى ناسىنى خۇدايە بە
سىفەتە بەرزەكانى، پىتۋىستە ئەم بەندەكانى سوپاسگوزارى (حمدى ئەۋ خۇدايە بكەن، كە
پەرۋەردگارى ھەموو جىھانە^(۱). ۋە چۈنكى پىتغەمبەرئەۋە (صلى الله عليه وسلم) لە ھەموو
كەسەك زىاتر خۇداي ناسىۋە بە ناۋ و سىفەتە جوانەكانىيەۋە، بۆيە لە ھەموو كەس زىاتر
(حمدى خۇاى كەردوۋە، لە بەرئەۋەش يەكى لە ناۋەكانى (أحمد)ە.

(۱) ينظر: التدمرية ص ۹۸ بشرح البراك و عناية السديس.

وه له بهر نهوهی که له هه موو پیغه مبه ره کان زیاتر ناو و سیفته کانی خودلو وه هینی
خودای به مرۆڤایه تی گمیان دووه بۆیه ناوی (محمد)ه. به مانای جیتی سرباسی هه مبه
خودا په رستیک که له ریتی قورنان وه سوننه تی نهوهوه خودای ناسیبی به ناو و
سیفته جوانه کانی^(۱).

هه شته م:

جوانی سوپاسگوزاری مرۆڤ بو خودا (الحمد لله)، له جوانی هه ئسوکه وتی مرۆڤ ده رده که وی
به رامبه ر خه ئک.

نه گهر مرۆڤ بیهوی بزانیته که نایا له پله و پایه ی سوپاسگوزاری (حمد)دا ده زی بۆ
خودای په روه رده گار یان نا؟. نهوا با پروانیته هه ئسوکه وتی خۆی به رامبه ر خه ئک چونکه
خودای په روه رده گار له وه سفی ئیمانداراندا ده فهرمویت ﴿وَهْدُوا إِلَى الصَّبِّ مِنَ الْقَوْلِ وَهْدُوا
إِلَى صِرَاطِ الْحَيِّدِ﴾^(۲)، واته: (دووشتیان پی به خه راوه له به هه شته: په که میان گوشتاری
شیرین، وه دووه میان ریتی راستی نهو خودایه ی که هه موو بوونه وه ر سوپاسگوزاری (حمد)
ده که من، نه مهش پاداشتی که له هه مان چه شنی کرده و هیان له دنیا دا، که گۆتن و گوشتاری
شیرینه له گه ئ خه ئک وه به رده وامبوونه له سه ر ریتی گای راست ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ =
﴿وَهْدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَيِّدِ﴾ به سرباسی کردنیکی به رده وام. وه پیغه مبه رمان (صلی الله علیه
وسلم) ناماژه به مه ده کات کاتی ده فهرمویت: ((لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ صِرَاطَ الْإِسْلَامِ))^(۳) واته:
(مه به ست له هاتنی په یامه که م گه یاندنی خۆره وشتی جوانه به نهو په ری ریتی و به رزایی).

(۱) ينظر: أوجز المسالك إلى موطأ مالك ١٧/٦٣٧ - ٦٣٩ و سبل الهدى والرشاد في سيرة خير العباد ١/٤٨٨

وما بعده.

(۲) (الحج: ٢٤).

(۳) أخرجه أحمد ٥١٣/١٤ ط: المؤسسة.

نۆیه م:

نیشانه ی جیگیربوونی ماناکانی (الحمد لله) له دلی مرۆڤدا، زمانیکی پاراوهیه بهرامبهه
 [خودا، که کلکلهی خودا پهرستی و بهندایه تییه بو خودا.

ئه گهر مانای ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ ﴾ مان زانی که به گهره دانانی خودایه له دلاندا، وه
 ههست کردنه به سیفمه بهرزهکانی خودا، وهکو چۆن له رتی پیغه مبهه رانه پیمان
 گهیشتون (شرعاً)، وه گهره ی نهینییهکانی بوونه وهر ئاماژه ی بو ده کهن (کوناً)، ئهوا
 به کهم ده رکهوتی ئه نجامهکانی ئه م مانایانه له دلی مرۆڤدا پارانه و دوعا کردنی مرۆڤه
 له خودا، هه ربۆیهش ئایینی گشت پیغه مبهه ران (عليهم السلام): بهک خودا پهرستییه
 (التوحید): که بریتییه له پارانه و له خودا، وه دوورکهوتنه ویه له هه ربهش دانان بو خودا
 (شرك): که بریتییه له پارانه و له بیجگه له خودا.

قورئانی پیرۆز ئه م مانایه له زۆربه ی ئایه تهکانیدا دووباره دهکاتمه له وانه: ﴿يُولِجُ
 اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذِكُّمُ اللَّهُ
 رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْعِيرٍ ﴿١٤﴾ إِنَّ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا
 دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ
 خَبِيرٍ﴾^(۱) واته: (پهروهردگار له باسی گهره یی خۆی ئه فهرمویت: هه ر خودایه که شهو
 تیهه لکیشی رۆژ دهکات وه رۆژ تیهه لکیشی شهو دهکات، رۆژ و مانگی ملکه چ کردوون که
 هه ر به کهیان بۆ کاتی دیاریکراو رینگای خۆی ده بریت که بۆی دیاری کراوه، ئا ئه مه ئه و
 خودایه یه که پهروهردگارتانه، وه ئه و که سانه ی که جگه له و له کهسانی دی ده پارینه و
 ئه مانه هاناو هاواریان بۆ که سیك ده بهن که تو یکلله ته که که ی ده وری ناوکی خورماشیان له
 ده ستدا نییه، وه کاتی لییان ئه پارینه و گویستی نزاکانیان نین، وه ئه گهر گریمان وا دابنن

گۆيىيىست، ئەوا ھەرگىز ۋەلامىيان ئادەنمە، ۋە لە پۇژى قىيامەت ھاشادەكەن لەمۇ شىركەي كە
 كىردۈيەنە، كە دوعا كىردنە لە يىجگە لە خودا، ئەمە ئايىنى يەك خودا پەرسىيە، كە كەس
 ۋەكو خودا زانا نىيە پىت رابگەيىنى، كەواتە دەستى پىتود بگرە)

نەيىيەكە لىردە ئەۋەيە كە ئەۋەي دوعا لە يىجگە لە خودا دەكات
 سوپاسگوزارى (حمد)ى كەسانىكى تىرى لە ناۋ دالە كە لايان وايە ئەم كەسانە بالادەست، نەگەر
 مردووش بن لە تەنگانە بە ھانايان دىن كە ئەمەش (شرك) ۋە ھاۋەشى دانانە بۇ خودا، ۋە
 دەرچونە لە ئايىنى گشت پىتغەمبەران (عليهم السلام). ۋە نەك تەنھا ئەمە (شرك) ۋە بەلكو
 نەبونى ماناكانى (الحمد) لە ناۋ دالدا، كە ۋا لە مەۋقۇ بىكات دوعا لە خودا پەرۋەردگار
 نەكات ۋە لە يىجگە لە خودا نەكات، ئەوا ھەر (شرك) ۋە ! چۈنكە خودا پەرسىيە بىرئىيە لە
 دوعا ۋ نزاكردن لە خودا ۋە پىتغەمبەرمان (صلى الله عليه وسلم) ئامازە بۇ ئەم مانايە
 دەكات كاتى دەفەرموۋىت: ((...)) ۋاتە: (دوعا كىردن خودا پەرسىيە)
 ۋە لە ئايەتى ژمارە (۶۰)ى سۈرەتى (الغافر) ئەم مانايە بە جوانى دەردەكەۋىت: ۋَقُلْ
 رَبُّكُمْ اَدْعُونِي اَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ۝ ۋاتە:
 (پەرۋەردگار دەفەرموۋىت: ئەي خەلگىنە، دوعا ۋ ھاۋار كىردنتان بۇ من بېيىن ۋە لە من
 بىپارىنەۋە، ئەوا ۋەلامى دوعاۋ نزاۋان دەدەمەۋە، ۋە داخۋازىەكانتان پىدەبەخشم، ۋە ئەۋانەي
 خۇيان بە گەۋرە دەزانن، لە پەرسىنم - لىم ناپارىنەۋە - بەسەرشۇرى دەخىنە ناۋ
 دۈزەخەۋە)^(۲).

(۱) أخرجه أحمد ۲۷۱/۴ و أصحاب السنن.

(۲) ينظر: تفسير ابن كثير ۱۵۰/۷-۱۵۴.

بۆ زیاتر وردبونهوه له جیتی شاهد له نایه ته که ی سوردهتی غافر بهراورد بکه له نیتوان:
ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ﴿١﴾ داوای دوعاکردنی تیندایه له خودا، وه ﴿٢﴾ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
دوعانه کردن له خودا و پشت گریختنی به نایه تیه به خودا !!.

وه هه مان عانا له سوردهتی (مریم ٤٨-٤٩): ﴿١﴾ وَأَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِمَلَكٍ رَّقِيٍّ شَفِيعًا ﴿٢﴾ فَلَمَّا آعَزَلْنَاهُ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ .. ﴿٣﴾
جیتی شاهد: بهراورد بکه له نیتوان: ﴿١﴾ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴿٢﴾ دوعاکردن له بیتجگه له
خودا، وه ﴿٣﴾ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴿٤﴾ په رستنی بیتجگه له خودا !!.

واته: خودا په رستی ﴿١﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٢﴾ بریتیه له دوعاکردن له خودا:
﴿٣﴾ أَهْدِنَا آلْجَنَّةَ الْمُسْتَقِيمَةَ ﴿٤﴾ سه رچاوهی نه مهش بو ماناکانی (الحمد) ده گه ریتته وه که
دهروازهی خودا په رستیه.

بۆیه پتویسته خوینهری (الفاتحه) بزانیته که نه مه سوردهتیکه مرۆڤ فیری دوعاکردن
و چۆنیه تی دوعاکردن و دووباره کردنه وهی دوعاکردن ده کات. به لکو گشت ژيانی مرۆڤ
ده کاته ته نه یه که په یوه ندی له نیتوان مرۆڤ و خودا، که دوعاکردنه، وه گشت لق و بالی نه م
ژيانه بۆ نه م په یوه ندییه ده گه ریتته وه.

دهیه م:

گشت پارانه وهی پیغه مبه ران (عليهم السلام) له قورنانی پیرۆزدا بۆ ماناکانی فاتیه
ده گه ریتته وه.

چونکه فاتیه سوردهتی یه که خودا په رستیه به هه موو ماناکانی یه که
خودا په رستیه وه، وه بنچینه ی یه که خودا په رستی بۆ دوعا کردن له خودا ده گه ریتته وه، بۆیه
ده بینین گشت پارانه وهی پیغه مبه ران له قورنانی پیرۆزدا بۆ ماناکانی فاتیه ده گه ریتته وه
له وانه:

❖ دوعای نه یوب (علیه السلام): ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾
 واته: (نه یوب - علیه السلام - هاواری خدای کرد خدایه من نازارم پی گه یشتوه توش له
 همموان به سۆز و به زهی تری) بنه مای نهم دوعایه ده گهریته وه بۆ: ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و
 ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ و ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ له فاتحه ده و ده کو له م خسته یه ده هاتروه:

دوعای نه یوب (علیه السلام)	مانا کان له فاتحه ده
﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ﴾ پارانه وه که به وه سف کردنی خودا به پمروه ردگاری ده ست پی ده کا.	﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پمروه ردگاری جیهان
﴿أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ﴾ دان نانه به پی ده سه لاتی مرؤه به رام بهر خودا پیوستی مرؤه به خودا که ی، نه مهش پهرستن و پشت به ستنی به نده یه به خودا.	﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ هممرو پهرستنی کم تنه ها بۆ خودایه وه ههروها هممرو پشت به ستنی کم تنه ها به خودایه.
﴿وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ پارانه وه که به وه سف کردنی خودا به ره حمت کوتایی پی هینراوه.	﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ خاوهن ره حمت و ره حمت کار به به نده کانی.

مَا أَزِلُّ نَسْتَعِينُكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

وه نهم په‌یوه‌ندییه له ناو دو‌عاکانی هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ران (علیهم السلام) هه‌ست
پی‌ده‌که‌ی، که به هیچ شی‌وه‌ینک تزا‌کانیان له مانا‌کانی فاتیه‌حه ده‌رنا‌چن، بۆ زیاتر تی‌گه‌یشتن،
له‌م خشته‌یه بر‌وانه:

پی‌غه‌مبه‌ران	دو‌عا‌که‌ی له قور‌ئاندا	په‌یوه‌ندی دو‌عا‌یه‌که‌ی به ئا‌یه‌ته‌کانی فاتیه‌حه‌وه.	لین‌کدانه‌وه
ابراهیم (علیه السلام)	﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ (ابراهیم: ۳۵)	﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾	ابراهیم (علیه السلام) پارانه‌وه‌که‌ی به سی‌فه‌تی (په‌روه‌رد‌گاری) ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ده‌کات بۆ دوو داوا‌کاری: ۱- هه‌بوونی ئارامی له ولاتی مه‌که‌ه. ۲- پار‌یزراوی خۆی و نه‌وه‌کانی له بت په‌رستی. نهم دوو داوا‌کاریه‌ش بریتین له مانای: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾.
یونس (علیه السلام)	﴿وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (الأنبياء: ۸۷)	﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾	یونس (علیه السلام) له ته‌نگانه‌ترین شو‌ین به هی‌وای رزگار‌بوون بوو، نه‌مه‌ش بر‌وا‌بوونه به فراوانی ره‌حه‌تی خودا: ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾. وه دانی هینا به که‌مه‌رخه‌ی خۆی به‌رام‌به‌ر خودا، وه ستایشی خودای کرد به‌وه‌ی که ته‌ن‌ها خۆی شایسته‌ی په‌رستنه. که نه‌مه‌ش مانای: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ هه‌
زکریا (علیه السلام)	﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾	﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾	زکریا (علیه السلام) به مانایه‌کانی هه‌بوونی مولک بۆ په‌روه‌رد‌گار ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ له خودا ده‌پار‌یت‌ه‌وه تا‌وه‌کو نه‌وه‌ی پێ بیه‌خشی.

نهمانه وه کور نمونه خستمانه روو، وه ههر دوعايتک له قورئانی پيرۆزدا بيینی بنهماکانی بو ماناکانی فاتيحہ ده گه پرينمويه.

ههروهها ههمان شت سه بارهت بهو دوعايانهي که پيغه مبه رمان (صلى الله عليه وسلم) فيري هه قاله کانی کردوون، بو نمونه نهو دوعايهي که پيغه مبه رمان (صلى الله عليه وسلم) فيري (أبو بكر الصديق - رضي الله عنه -) ده کات تاوه کور له نوينه کهيدا بکات، نه گهر ليی ورد بيينه وه بريتيه له دووباره بوونه وهی ماناکانی فاتيحہ وه کور لهم خسته يه دا بومان ده ده که ویت:

دهقی دوعايه کهی (أبو بكر - رضي الله عنه -)	نايه ته کانی فاتيحہ
اللهم إني ظلمت نفسي ظلماً كثيراً (دان نان به که مته رخه می بهرام بهر گه وره یی خودا وه به ندایه تی بو خودا)	إِيَّاكَ تَعْبُدُ
ولا يغفر الذنوب إلا أنت (دان نان به پشت به ستن به خودا بو لیبوردن له کهم ته رخه می)	وَلِيَاكَ تَسْتَغِيثُ
فاغفر لي مغفرةً من عندك (داواي لیبوردن)	أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ
وارحمني إنك أنت الغفور الرحيم (داواي ره همت و پارانه وه به سيفه تی لیبورده یی و ره همت)	وَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وده هرودها دوعای (سید الاستغفار):

د هقی دوعای (سید الاستغفار)	نایه ته کانی فاتحه
اللهم أنت ربي لا إله إلا أنت (خودایه تۆ پروهردگاری منی وه پهرستم تنها بۆ تویه)	﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾
خَلَقْتَنِي وَاَنَا عَبْدُكَ (تۆ منت خهلق کردووه وه منیش بهندهی تۆم)	﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾
وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ (تهوهندهی له توانام دایه وهفادار دهیم له سهر به جیگه یاندنی فهرمانه کانت .)	﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾
أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ (خۆم به تۆ ته پارێزم له ههر تاوانیک که ته غجامم دابی)	﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾
وَأَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ (وه دان ده نیم بهو هه موو چا کانهی که له گهل منت کردووه)	﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾
وَأَبُوءُ بِذَنْبِي (وه دان ته نیم بهو هه موو سه ریچی یانهی که کردوومه)	﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾
فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ (لیم ببۆره تنها تۆ له تاوان خۆش نه بی و تاوان دانه پۆشی).	﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾

وه گشت دوعایه کانی پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) له مانا کانی فاتحه هه لقولان، چونکه دوعا کردن له خودا، یهك خودا په رستییه، وه ناوهرۆکی دوعا یهك خودا په رستییه، وه په یامی پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) یهك خودا په رستییه.

بائزہ ہضم :

فاتیحہ مونا جاتہ لہ نیوان مروؤ و خودای یہ رومردگار

سووره‌تی (فاتیه) مونا جات و نزایه له نیوان مروقی موسلمان و خودای په‌روه‌دگار. خودای په‌روه‌دگار ثایهت به ثایهت وه‌لامی به‌نده‌ی ده‌داته‌وه، هه‌روه‌ك له فهرمووده‌ی قودسیدا هاته‌وه که خودای په‌روه‌دگار سووره‌تی (فاتیه) به نویژ ناو ده‌بات وه ده‌فهرمووت:

((قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نِصْفَيْنِ، وَ لِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ قَالَ اللَّهُ: حَمْدِي عَبْدِي. وَإِذَا قَالَ: ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ قَالَ اللَّهُ: أَثْنَى عَلَيَّ عَبْدِي، فَإِذَا قَالَ: ﴿مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ﴾ قَالَ: مَجْدِي عَبْدِي. فَإِذَا قَالَ: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ قَالَ: هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي وَ لِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ قَالَ هَذَا لِعَبْدِي وَ لِعَبْدِي مَا سَأَلَ)).

واته: پهروهردگار دهفهرموویت نویژم کردوته دوو بهش له نیوان خوم و بنده کهم،
کاتی بنده سوپاسگوزاری (حمد)ی خودا دهکات وه دهفهرموویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
پهروهردگار وهلامی ده داتوه دهفهرموویت: (بندهی من حمدی منی کرد)، وه کاتی بنده
وهسفی خودا دهکات به بی سنوری ره حمت وه دهفهرموویت: ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ پهروهردگار
وهلامی ده داتوه و دهفهرموویت: (بندهی من مه دخی کردم)، وه کاتی بنده باس له سزاو
پاداشتی خودا دهکات له پروژیک دا که تنها خودا مهلیکه، دهفهرموویت: ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾
پهروهردگار له وهلامی دا دهفهرموویت: (بندهم وهسفی کردم به گورهیی و بی بهرامبهری)،

وه کاتی بهنده ملکهچی خزی بۆ خدا یاس دهکات که تهنها پهرستنی بۆ خودایه وه پشت بهستنی به خودایه، وه دهفرموویت: **إِنَّكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ** ، پهرودردگار له وهلامیدا دهفرموویت: (نهمه له ئیوان من و بهندهکهمه وه نهوهی بهندهکهم بییهویت پیتی دهبهخشم)، وه کاتی بهنده داوایهکهی - که داوای رینگای زانین و کردهوهی چاکهیه وه دورکهوتنهوهیه له رینگای زانیتکی بی کردهوه یان کردهوهشکی بی زانین - دهفرموویت: **أَهْدِنَا صِرَاطَ نَبِيِّكَ الَّذِي نَحْنُ عَلَيْكُمْ غَيْرَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ** پهرودردگار له وهلامیدا دهفرموویت: (نهمه بۆ بهندهکهمه وه نهوهی بهندهکهم داوادهکات پیتی دهبهخشم).

کاتی مروژ له نوژهکانیدا له گهل نهم راستیه بژیت نهو کاته مروژیکه له سهر قورشان پهرورهده بووه ماناکانی (الحمد) وه سۆزی دوعاکردن له گهل خوینی تیکهل بووه، نهمهش پله بهرزهکانی یهك خوداپهرستییه، بۆیهش پتغه مبهрман (صلی الله علیه وسلم) له کاتی ماندوو بوونی به نوژ کردن ماندوو بوونی نهچواند، وه دهی فهرموو: ((قَدْ يَ بَلَالُ فَارِحُ بِالصَّلَاةِ))^(۱) واته: بلال بانگ بده با به نوژ بجه سیینه وه.

الْعَمْرُ
اللَّهُ

دوانزه هه م:

فاتیه وه لامدانه وهیه بو دیانه کان که نه پاران وه کانیا ندا ناوی بیجگه له خودا دینز. وه
په نا بو بیجگه له خودا ده بن.

ئهو سی سیفه تهی خودا: (په روهردگاری، په جهت، مولک) که فاتیه پیا ن ده ست
پیده کات، وه ده ستیکی دوعا و پاران وهی موسلمانان، وه لامیکن بو دیانه کان (النصاری)،
که دوعا کانیا ن ده ست پیده کهن به ناوی باوک و کور و روح القدس (باسم الأب و الابن و
الروح القدس - الأقانیم الثلاث -) وه هه رستیکیان به خودا ده ناسن!

وه جی گه واهیده ر (شاهد) له وه لامه که: جیا وازی یه ک خودا په رستی موسلمانانه
که ناسین و په رستی یه ک خودایه به ناو و سیفه ته جوانه کانی، دژ به هاو به شدانانی دیانه کان
بو خودا - شرک - کاتی سیفه ته کانی خالق و مه خلوق وه کو یه ک لی نه کهن، مه خلوق وه کو
خالق نه په رستی^(۱).

سیزده هه م:

مانا کانی یه ک خودا په رستی له فاتیه ده ته بان له گه ل عه قل و ژیری مرؤق
هه روه ک چۆن عه قل و ژیری هه موو مرؤقیک شاهیدی نه وه ده دات که ته نها خودا
شایسته ی هه موو همدیکه ﴿أَحْمَدُ لِلَّهِ﴾ چونکه:
* خاوه ن هه موو مولکه به کات و شوتنه وه ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾.
* وه خاوه ن هه موو ده سه لاتیکه له هه ل سورپاندنی نه م مولکه ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.
* وه خاوه ن په جهته ی بی سنوره ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾.

(۱) ينظر: تفسير ابن عاشور ۱/۱۴۹.

هەر هه مان عه قل و ژیری شاهیدی ئه وه ده ده ن که پیتیسته هه موو پارانه و دیتک ته نها له و

خودایه بکری که:

* مولکی هه بی تاوه کو بیه خشی .

* ده سه لات ی هه بی له سه ر مولکه که ی تاوه کو بتوانی بیه خشی .

* په جمه تی هه بی تاوه کو بییه وی بیه خشی.

وه بیجگه له خودای په روه ردگار کی خاوه نی ته وای مولک و بالایی ده سه لات و بی

سنوری ره جمه ته ؟.

که واته بیگومان ئه وانه ی دوعا له بیجگه له خودا ده که ن سه ره پای ئه وه ی تووشی

(شرك) هاویه ش دانان بو خودا بوون، نه فام و گه مژدن وه هه رگیز ژیر و عاقل نین.

چوارددههه م:

تیگه یشتنی فاتیه به شاهیدی (عه قل) و (فیتره ت) و (شهرع) چاره سه رییه بۆ گه و ره ترین

تاوان که مروّف ئه نجامی ده دات که خو به گه و ره زانینه (التکبر).

فاتیه سه سوو ره تی دوعا کردن و پارانه وه یه له خودا، که کاکله ی یه ک خودا په رستییه،

بۆیه دوعا کردن له بیجگه له خودا گه و ره ترین تاوانه که مروّف ئه نجامی ده دات، چونکه دژه

بۆ یه ک خودا په رستی، له هه مان کاتدا دژه به (عه قل)، وه دژه به (فیتره ت)، وه دژه به

گشت ده قه کانی شه ریعه ت.

هەر له بهر نه مه ش تا که چاره ی ئه م تاوانه تیگه یشتنی فاتیه به، که گه رانه وه یه بۆ

جوانی بیر کردنه وه، وه پابه ندبوونه به ده قه کانی شهرع وه ئه نجامه که شی هه سانه وه ی ده روونه.

نه مه ش زیاتر بۆمان روون ده بیته وه کاتی له قورنانی پرۆز ورد ئه بیینه وه و ده بینین که

خودای په روه ردگار دوعا کردن له بیجگه له خودا به خو به گه و ره زانین (تکبر) وه سف ده کات.

که هۆی ههره گه وره ی چۆنه ناو دۆزهخ و مانه وهیه له دۆزهخ دا، ههروه کو له سى سوردهتى (النحل، الزمر، الغافر) نهم مانایه دووباره ده بێتهوه:

* یه کهم سوردهتى (النحل) ئایهتى (۲۹): ﴿فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِیْیْنَ فِیْهَا فَبِئْسَ مَثْوًیَ الْمُتَكَبِّرِیْنَ﴾ واته: (بچۆن به رهو ده رگا کانی دۆزهخ، بۆ ههتا ههتا یه له ناویدا بێننهوه، نه مه بۆ خه لکانی لووت بهرز و موته که بر خراپترین جینگایه)، که له سیاقی ئایهتى ژماره (۲۰) ی ههمان سوردهت هاتوه ﴿وَالَّذِیْنَ یَدْعُوْنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا یَخْلُقُوْنَ شَیْئًا وَهُمْ یُخْلَقُوْنَ﴾، واته: (ئهوانه دوعا له بیجگه له خودا ده کهن، نه مانه دوعا له کهسانیک ده کهن که ناتوانن له نه برونهوه شتیک خهلق بکهن به لکو خویان مه خلوقن).

کهواته با دوعاکار بیجگه له خودا، ژیر بى (عهقل)، به جوانی بیرکردنهوه بۆ یه که خودا په رستی بگه ریتتهوه، چونکه ئهوانه ی په نایان بۆ ده بات بیجگه له خودا هیچیان به ده ست نییه.

* دوو دم سوردهتى (الزمر) ئایهتى (۷۲): ﴿قِيلَ ادْخُلُوا ابْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِیْیْنَ فِیْهَا فَبِئْسَ مَثْوًیَ الْمُتَكَبِّرِیْنَ﴾ له سیاقی ئایهتى ژماره (۴۹) ی ههمان سوردهت هاتوه: ﴿فَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضَرْرٌ دَعَا ثُمَّ اِذَا حُوْلُنُهُ بِعَمَةٍ مِّمَّا قَالِ اِنْمَّا اُوْتِیْتُهُ عَلٰی عِلْمٍ﴾ واته: (له تهنگانه دا مروقی بى باوهر ههوارى خودا ده کات، وه کاتى خودا له تهنگانه رزگارى ده کات، و چاکه و خوشی پى ده به خشیت، بهرام بهر نهم چاکه یه له خوشی و بهر فره وانیدا خودا له بیر ده کات، وه وا پیشان ده دات که خۆی نهم چاکه و خوشی یه به خۆی به خشیوه!).

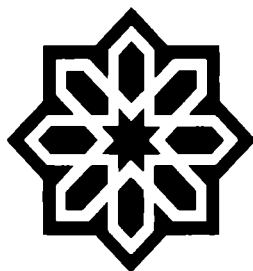
کهواته با دوعاکار بۆ (فیقرهتى) خۆی بگه ریتتهوه له کاتى بهر فره وانى، ههروه کو چۆن له تهنگانه بۆی ده گه رایه وه، وه ته نهها په نای بۆ خودا ده برد.

* سیه م سوردهتى (الغافر) ئایهتى (۷۶): ﴿ادْخُلُوا ابْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِیْیْنَ فِیْهَا فَبِئْسَ مَثْوًیَ الْمُتَكَبِّرِیْنَ﴾ له سیاقی دوو ئایهتى ژماره (۷۳-۷۴) ی ههمان سوردهت هاتوه ﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ اٰیْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَیْئًا كَذٰلِكَ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا السَّيِّئَاتِ الَّتِيْ هِيَ رَافِعَةٌ لَّكُمْ ۚ سَبْعُ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ يَّكْفِيْكُمْ سَعْيَكُمْ ۚ وَالَّذِيْنَ يَفْعَلُوْا مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَّجِدْهُ سَعْيًا لَّهِ سِتِّ مِثْقَالًا ۚ (وہکو سزا به خەسارەت مەندانی دۆزەخ دەگوتریت: کوا ئەوانەى لە دنیا دا ھاوارتان بۆ دەکرد پەناتان بۆ دەبردن بێجگە لە خدا، کاتى (شەرك) تان نەنجام دەدا؟! دۆزەخییەکانیش لە وەلامدا دان بەو دەنن کە ئەوانەى لە دنیا دا پەنایان بۆ دەبردن و ھەواریان بۆ دەکردن تاوھکو بە ھانایان بێن ھیچیان وانەبوو، وە دەلێن: ئەمڕۆ ھەموویان لیمان وونبوون و سوودیان نەبوو بۆ ئێمە).

کەواتە با دوعاکار بێجگە لە خدا، بۆ دەقەکانی قورئانی پیرۆز فەرموودەکانی پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بگەریتەو (شەرع)، کە گشتیان فەرمان بەو دەدەکن کە پارانەو دوعاکردن لە خدا خوداپەرستی، وە پارانەو و دوعاکردن لە بێجگە لە خدا خۆ بەگەرەزانین و ھاوبەشی دانانە بۆ خدا، و چارەنووسەکەشی دۆزەخە - خدا بمان پارێزێت - . کەواتە لە سیاقی ئایەتەکانی ھەر سێ سوورەتە کە بە میزانی (عەقل) و (فیترەت) و (شەرع)، پەرودرگار دوعاکردن لە بێجگە لە خدا بە خۆبەگەرەزانین (تەکەبر) دەژمیریت، کە دژە بۆ یەک خوداپەرستی، وە پیچەوانەى ناوەرۆکی فاتیحەى کە کاکلەى یەك خوداپەرستی.

پازدههم:

ريزبه ندى نايه ته كانى فاتحيه، مروّڤ فيرى نه ده بى دوعا كردن ده كات

نه ده بى دوعا كردن له ريزبه ندى يهك به دواى يهكى نايه ته كانى سووره تى فاتحيه

وهرده گيريت ته مەش به چوار قوناغ:

قوناغى يه كه م: مه دح كردنى پهروه دگار: ﴿أَعْلَمُ بِكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

قوناغى دووهم: دان نانى كه سى دوعا خواز له خدا به به نديا ته كى بو خدا: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ

نُسْتَعِينُ﴾

قوناغى سييه: داوا كردن: ﴿أَعْلَمُ بِكَ صِرَاطَ الْمُسْتَقِيمِ﴾

قوناغى چوارهم: دريژه پيدان به باسكردنى داواكراو ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ

وَلَا الضَّالِّينَ﴾.

وه ده توانين بليين قوناغى پينجهم زور دووباره كردنه وى دوعا يه كه يه، نه مەش له زور

دوباره كردنه وى فاتحيه وهرده گيريت له ژيانى روژانهى مروّڤى موسلمان.

وه نه گەر ښه الله الرحمن الرحيم به نايه تىكى فاتحيه بزميرين، ههروهك زور له زانايان له سهر

نهم رايهن، نهوا ههست كردن به وى كه ته نها خدا ته و فيق ده دات بو دوعا كردن قوناغى يه كه مى

دوعا يه، چونكه پيتى (ب) له به سمه له بريتيه له پيتى (باء) پست به ستن (باء الاستعانة)^(۱).

به لام ليته دا مه به ستمان قوناغه كانى ناوه و وكى دوعا كردنه كه يه، كه تپه رينى دوعا كاره، به م

چوار قوناغى كه باس كران.

وه نه وى ليته گرنگه كه دوعا كار بزاني نه و يه كه ريزبه ندى نايه ته كانى فاتحيه گه وهره ترين وى

قهوول بوونى دوعا يه. وه قوناغى پست به ستن به خدا بو دوعا كردن له خدا له پيش نه مە ديت،

كه ته و فيقى خدایه بو مروّڤ كه دوعا له خدا بكات.

(۱) ينظر: تفسير النهر المارد بمحاشية البحر المحيط ۱/۱۴.

شانزه ههم:

دوو به شه که ی مونا جات له فاتحه ده: (غیاب) وه (خطاب) ناماژه یه که دوعا کار پیوستی

به ناماده باشی دهروونی هه یه بۆ دوعا کردن پیش دوعا کردن.

فاتحه له پروی شتواری مونا جاته وه دوو به شه:

* بهشی یه که می فاتحه: ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾

مهدح کردنی پهروهردگار به ناوه پاکه کانی وه سیفته جوانه کانی. نه مهش به شتواری

باسکردن هاتووه له (غائب)، چونکه مه بهست دهروونه له غه فلهت، وه نزیکبونه وه یه له

پهروهردگار، وه کو ناماده باشی دل بو دوعا کردن.

* بهشی دوو ده می فاتحه: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ

الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ بهشی (خطاب) ه، واته گوتاره بۆ

بهرام بهر، به داننان به به نده تی، وه داواکاری بهرده وام برون له سهر رینگای به نده تی.

چونکه به هوی بهشی یه که مه وه دل له غه فلهت رزگاری بووه، وه له پهروهردگار نزیک

بۆته وه به مهدح کردنی، وه گه شتووته باری نارامی و ناماده باشی بۆ دوعا کردن، بویه

شتواری مونا جات له (غیاب - بهشی یه که م -) وه که مهدح کردنی پهروهردگار ه ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ

رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ ده گۆردیت بۆ (خطاب - بهشی دوو م -)

که داننان به به نده تی مروو بو خدا، وه دوعا کردن و پارانه وه له خدا ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ

نَسْتَعِينُ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا

الضَّالِّينَ﴾، وه کو قوناغی کاری دل به دوعا کردن و پارانه وه له پهروهردگار، له کاتی

نزیکبونی له پهروهردگار، وه له باری ههستکردنی دل به گه وره یی پهروهردگار.

نه مهش یه کیکه له نادابی دوعا کردن، وه هۆکاریکی گه وره یه بۆ قه بولبونی دوعا،

پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) ناماژه بۆی ده کات که ده فهرمویت: ((اعلموا أن الله

لا یتجیب دعاء من قلب غافل لاه^(۱) واته: بزائن که خودا دوعا له دلیکی غافل قعید ناکات، واته دل پتویستی به ئاماده باشیه بۆ دوعاکردن - پیش دوعاکردن - به معراج کردنی پهروهردگار^(۲).

حه قده هه م:

فاتیهه مروؤ فیئری (توسل)ی شهرعی دهکات له دوعاکردندا.

(تموهسل - خاتر-)ی شهرعی که دوو شتویهه، ناوه پروکی سوورهتی فاتیهه ئاماژهی بۆ کردوه:

* شیودی یه کهم: (التوسل بالعمل الصالح) واته: مروؤ له خودا بیاریتموه بهو کردهوه چاکانهی که بۆ خودا کردوونی، ئەمەش بەم شتویهه له فاتیهه دا خۆی دهنوینی:

(خودایه چونکه ئیمه تنها سوپاسگوزاری (حمد)ی تۆ دهکین ﴿أَحْمَدُ بِكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، وه چونکه تنها تۆ ئه پهرستین ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾، وه چونکه تنها پشت به تۆ ده پهرستین ﴿إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾، له بهر ئەم هه موو کرده وانه که له رینگای تۆدا دهکین: رتنماییمان بکه بۆ رینگای راست ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ رینگای نهوانهی زانستی به سوود و کردهوهی چاکهت پێ به خشیون ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾، وه دوورمان بجه له رینگای نهوانهی چاکه دهزانن، وه کردهوهی چاکه ناکهن که لییان توورهی ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾، یان بهی زانست خودا په رستی دهکهن که گومراون ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾).

* شیودی دووهم: (التوسل بأسماء الله وصفاته) واته: تموهسول به ناوه جوانهکانی خودلو سیفتهه پاکهکانی، که بهم شتویهه له فاتیهه دا خۆی دهنوینی:

(۱) رواه الترمذی ۳۹۴\۵ رقم: ۳۴۷۹.

(۲) ينظر: التسهيل لعلوم التنزيل ص ۳۳-۳۴.

(خودايە بۇ خاترى ئەۋەدى كە تۆ پەرۋەردگارى جىھانى ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، ۋە خاۋەن پەخمەتى ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، ۋە پاداشت و سزا لە پۆژى دوايدا تەنھا بەدەست تۆه ﴿مَبِيتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، لە بەر خاترى ئەۋەدى ئەم ھەموو سىفەتە پاك و بەرزەنت ھەيە بۇ رېڭاى راست رېنمايىمان بکە ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾...).

ھەژدەھەم:

ئامازەى فاتىحە بۇ تەبابىي مۇسلمانان ۋەكۆيەك جەستە لە گشت كار و ھەئسوكەوتىكدا، رېنمايىيە بۇ كارى بەكۆمەل، ۋە ھۆكارە بۇ قەبۇول بوونى دوعا.

لە دوعاكردن و نزاى فاتىحەدا ئامازە بەۋە دەكرىت كە مۇسلمانان ھەمويان ۋەكۆيەك جەستەن، مۇسلمان لە دوعاكەيدا دەفەرموۋىت ﴿أَهْدِنَا﴾ واتە: رېنمايىمان بکە، ۋە نافەرموۋىت (اھدنى): رېنمايم بکە، ئەمەش خۆى لەخۆيدا ھاندانى مۇسلمانانە بۇ تەبابىي ۋەنەبوونى دووبەرەكى و رىق و كىنە لە نىوانياندا، چونكە ھەر مۇسلمانىك دوعاى رېنمايى بۇ ھەموو مۇسلمانىك دەكات، لە ھەر رۆژىكدا ھەقەدە جار يان زياتر.

ۋە ھەرۋەھا ئەم دارشتە گشتگىرەى دوعا ئامازەيەكە بۇ كارى بەكۆمەل، ۋە نوپۇزى بە جەماعەت.

ۋە ھەرۋەھا ھۆكارىكە لە ھۆكارەكانى قەبۇولبوونى دوعا چونكە لە داب و نەرىتدا ئەگەر مەلىكىك لەمەجلىسەكەيدا بەكەسىكى بەخشى بەھەمووان دەبەخشى، ئەى ئەگەر دوعاكارەكان يەك خودا پەرست (موحد) و ئيماندار بن، ۋە مەلىكەكە خوداى پەرۋەردگار بىت ؟!.

نەخشى	چارەسەرى	چۆنىەتتى بەكارهيتنان
خۆبەگەورە زانين (الكبر)	﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾	ئەگەر زانیت سەرچاۋى ھىز و توانات خودايە، ئەوا بزانە تۆ بى ھىزى لوتت بەرز مەكە.
رييا (الرياء)	﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾	ئەگەر زانیت بەندەى خوداى، ۋە تەنھا كېرئۆش بۆ خودا دەبەى، ئەوا با ھەموو خزمەتتەكت بۆ پەزامەندى خودا بى نەك سۆپاسى خەلك.
ھەسەد (الحسد)	﴿أَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾	ئەگەر زانیت ئەو خودايەى كە ئەى پەرستى پەرۋەدگارى ھەموو جىھانە، ئەوا ستايشى بىكە ۋە پەخەى لى مەگرە، كەبۇچى بە فلانى بەخشيۋە!
بىزارى (اليأس من رحمة الله)	﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾	ئەگەر زانیت خودايتەكت ھەيە خۆى بە پەھمەت ۋەسەف دەكات با ھەموو دونيا لە دەستت بېروا، ئەو دەرگاكانت بۆ دەكاتەۋە، با دلت بەو شادبى.

نه خوشی	چاره سهری	چۆنیه تی به کارهیتان
نه ترسان له خودا (الأمّن من مکر الله)	﴿مَلِکَ یَوْمَ حِجِّینَ﴾	نه گهر زانیت نهو خودایه ی که نهی په رستی سزای سته م کار ده دات، وه پاداشتی چاکه کار ده دات، نهوا سه ریچی نهو مه که چونکه سته مه وه سزای له پاله.
بی کسی و گۆشه گیری (الإنعزال)	﴿أَهْرَظَ الْخِیْرَ الْمُسْتَقِیْمَ صِرَاطَ الَّذِیْنَ أُنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ﴾	نه گهر زانیت خودایه کت هیهه حز ده کات لئی بپاریشه وه، وه وه لامت ده داته وه، نهوا هه رگیز به تنه نیت! وه نه گهر زانیت له گه ل کاروانی خودا په رستانی، نهوا بزانه هه رگیز به تنه نیت، وه له نیعمه تا نه ژیت.
سه شوری (الذل)	﴿صِرَاطَ الَّذِیْنَ أُنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ غَیْرَ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ وَلَا الضَّالِّیْنَ﴾	نه گهر زانیت نیعمه تی دنیا و قیامت سه ری رزیه، نهوا (زانست) و (کردار) کۆیکه ره وه، وه بزانه (زانست) ی بی (کردار) سه شوری به تۆره یی خودا، وه (کردار) ی بی (زانست) سه شوری به گومرا بوون.

ئهم نه خوشییانه ی باسان کردن ده یان نه خوشی تر که به تایبته پاش پیشکه وتنی
ته کنه لوجیا سه ریان هه لدا گشتیان خۆله میشی تاوانی (شرك) یان له سه ره، وه چاره سه ریان
ته نهها ماناکانی سووره تی فاتیه هیه، که پوخته ی گشت په یامه ئاسمانیه کانه.

بۆ نمونه:

* مروّقی خۆبه گه وه زان (مُتَكَبِّرٌ) خۆ په رسته.

* وه مروّقی ریایی خه لک په رسته.

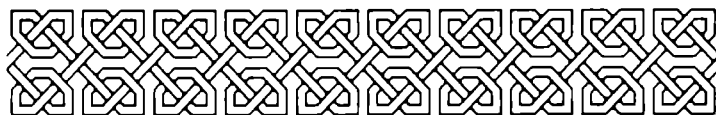
* وه مروّقی سه سود دنیا په رسته، به هه وار هه وه سی خۆی په خنه له خودا ده گریت.

* وه مروّقی بیزار و هه ستکار به بینکه سی، له بهر کهم عه قلی خۆی بۆته عه قل په رست،

گۆمانی خراپ به خودا ده بات.

* وه مرۇقى لەخودا نەترس، ھەواوھەوھەسى خۆى ئەپەرستى، بەپىتى ھەز و نەرفوزەكى
بىردەكاتەوھ... ھتد

ئىتر ھەر نەخوشىيەكى دل و دەروون - كە گەورەترىن بىنەماى نەخوشىيەكانى جەستەن -
كاتى مۇسلمان بىرى لىدەكاتەوھ دەزانى پەيوەندى بە بىروباوەرەوھ ھەيە، وە چارەسەريەكەى
تەنھا يەك خودا پەرستىيە (التوحيد)، كە پەيامى گشت پىغەمبەرەنە (عليهم السلام) وە
سوورەتى فاتىحە گشت ماناكانى ئەم پەيامە لە خۆ دەگرىت، بۆيە تىگەيشتنى تاكە
چارەسەريە بۆ ھەموو نەخوشىيەك.

بىست و يەك:

سوورەتى فاتىحە و سوورەتى (الناس) خۆشك و بران لە پاراستنى مرۇق لە گشت
نەخوشىيەك

ھەر وەك چۆن فاتىحە چارەسەرە بۆ مرۇق لە گشت نەخوشىيەك لە جەستە يان لە
دەروون، لەھەمان كاتدا پارىزەريشە لە گشت نەخوشىيەك لە جەستە يان لە دەروون، بۆيە
دەبىنن لىكچوونىكى زۆرھەيە لە نىوان سوورەتى فاتىحە - كە يەكەم سوورەتە لە
مۇسحەفدا - وە سوورەتى (الناس) - كە دوا سوورەتە لە مۇسحەفدا - وەك لەم خشتەيەدا
دەردەكەوت:

سوورەتی فاتیحە	سوورەتی (الناس)
<p>﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾</p> <p>تەنھا (حمد)ی خودا دەکەین، چونکە خودا سیفەتی پەروەردگاری ھەبە بەسەر ھەموو جیھانان.</p>	<p>﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾</p> <p>تەنھا خۆمان بە خودا پەروەردگار دەپاریزین، چونکە سیفەتی پەروەردگاری ھەبە بەسەر ھەموو خەلکان.</p>
<p>﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾</p> <p>نەم پەروەردگارە لە رۆژی سزا و پاداشتا ھەموو کاریکی بەدەستە.</p>	<p>﴿مَلِكِ النَّاسِ﴾</p> <p>نەم پەروەردگارە ھەموو خەلکیکی بەدەستە.</p>
<p>﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾</p> <p>تەنھا ئەو دەپەرستین وە پشتی بێ دەبەستین.</p>	<p>﴿إِلَهِ النَّاسِ﴾</p> <p>ئەو پەرستراوی ھەموو خەلکیکە.</p>
<p>﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾</p> <p>داوای وەدەست خستنی ڕێگای راستی لێدەکەین.</p>	<p>﴿مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾</p> <p>بۆ دوور کەوتن لە ڕێگای چەوت خۆمان بە ئەو دەپاریزین.</p>
<p>﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾</p> <p>ڕێگای راست ڕێگای (زانست) و (کردار)ە کە چاکەیی خودایە بە موسلمانان، وە (زانستی) بێ (کردار) جێی تووڕەیی ئەو لە سەر جوولەکە، وە (کردار) بێ (زانست) جێی گومراو بوونی دیانەکانە.</p>	<p>﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾</p> <p>خۆمان بە ئەو دەپاریزین لە ڕێگای چەوت و شەڕانگیزی کە لە مەرۆڤ و جنوکهو دەیت، کە ڕێگای (کردار) بێ (زانست)ە، یان ڕێگای (زانست) بێ (کردار)ە.</p>

کاتی ههست بهم لیکچونه دهکمین باشت له فهرموده کانی پیغه مبرمان تیده گمیز.
 که له مه دحی سووره تی فاتیحه ده فهرمویت: ((وما یدریک انہا رقیة!))^(۱) واته: چون
 زانیت خویندنه وهی فاتیحه به سهر نه خوش چاره سهریه بۆ نه خوشه که، وه کو رازیبونیک له
 کرده وهی نهو که سانهی نه م کاره یان نه نجام داوه. وه ده فهرمویت: ((أفضل الدعاء: الحمد
 لله))^(۲) واته: باشتین پارانوه (الحمد لله)یه، چونکه ههر پارانوهیه کی شرعی که مرۆڤ له
 خدای پهروه دگار ده کات، بۆ دوو داواکاری ده گهریته وه:

* یه کهم: داوای لادانی خراپه یه که له سهر مرۆڤ له کاتی پارانوه که.

* دووهم: داوای ریگرتنه له خراپه یه که بۆ سهر مرۆڤ له داهاتوو.

یه که میان چاره سهریه وه دووهمیان پاراستنه، نه مانهش ماناکانی سووره تی
 فاتیحه نه - وه کو باس کرا - سووره ته کهش به (الحمد لله) دهست پیده کات، که ناوه روکه که ی
 تنها ماناکانی خودا په رستی سوپاسگوزاری خودایه. وه له مه دحی سووره تی (الناس) وه
 (الفلق) دا پیغه مبرمان (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت: ((ما سأل سائل بشئینا، ولا
 استعاذ مستعید بشئینا))^(۳) واته: هیچ دوعا کاریک دوعای نه کردوه که به قهه دوعا کردن
 باش بی بهم دوو سووره ته (الناس، الفلق)، وه هیچ په ناخواریک په نای بۆ خودا نه بردوه به
 شتیک که لهم دوو سووره ته باشت بی. که واته نزیکترین ریگا بۆ چاره سهری له ههر
 نه خوشیه که مرۆڤ تیادا ده ژی، یان پاراستن له ههر تهنگانه یه که مرۆڤ ههستی پی بکا
 له داهاتوو، له یه کهم لاپه ره و دوا لاپه ره ی قورنانی پیروژدا ده بینیته وه.

(۱) متفق علیه.

(۲) رواه الترمذی ۳۳۸۳.

(۳) رواه النسائی ۶۴۲۸.

بیست و دوو:

سوپاسگوزاری بهردهوام بو خودا ږنگای گه یشتنه به پایهی بروابوون به قهدهر، که

به هیزترین خالی هسانه وهی دهروونی مروقی موسلماننه.

کاتی بۆمان روون ده بیته وه که فاتحه چاره سهره بۆ نازاری جهسته یی و ناارامی

دهروونی، واته نه مانی نازار، ده بینین که له باسی شایسته ی سوپاسگوزاری (حمد) بۆ خودا،

پهروهردگار ناماژده ماناکانی نه مانی نازارده کات له چنندین ثابتهدا لهوانه:

* له سووره تی (المؤمنون: ۲۸): «فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَخَّ جَنَّاتٌ مِنْ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ» واته:

سوپاسگوزاری (حمد) بۆ خودا که له ستمکاران ږزگاری کردین، وه له ژیر دهستییا

ناویمیدی نه کردوین.

* له سووره تی (فاطر: ۳۴): «وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ» واته

سوپاسگوزاری (حمد) بۆ خودا که خه مۆکی لایدا له سهرمان، وه به نیمان و نیسلام دلی خوش

کردین.

* له سووره تی (الأعراف: ۴۳): «وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدانا لِهَذَا» واته:

سوپاسگوزاری (حمد) بۆ خودا که ریتنماییکردین بۆ نیسلام که ږنگای به خته وهریه.

* له سووره تی (ابراهیم: ۳۹): «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي

سَبَّحَ لِلَّهِ» واته: سوپاسگوزاری (حمد) بۆ خودا که پاش پیری نیسماعیل و نیسحاقی پی

به خشیم، وه منی پاراست له وه چاخ کویری، پهروهردگارم گوئیستی دوعایه.

پوخته ی مانای نه مه نه وه ده گه ینی که ژیان بۆ خودا، وه له گهل خودا ژیانیکی

تهندروسته، نهویش هه سترکردنه به وهی که هه بوونی هه موو چاکه یه که له ژیان مرؤفا دا له

پهروهردگار وهیه، وه لادانی هه موو خراپه یه که له ژیان مرؤفا له پهروهردگار وهیه نه مهش

پایه ی نیمانه به قهدهر! که مرؤفا هاندهدات بۆ نه وهی هه موو چرکه یه کی ژیان

سوپاسگوزاری بیت بۆ خودا.

بیست و سی:

پایه ی بربوابوون به قهدهر له نیوان رۆزی قیامت و شهوی قههردا!

نایهتی ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ له فاتحه دا، وه له بهرام بهریدا نایهتی ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾ ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾ له سووردهتی دوخان دا. په یوه ندییه کی سهرنج راکیش له نیوانیاندا ههیه وهک لهم خسته یه دا دیاره:

﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ (یوم الجمع)	﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ﴾ (لیله الفرق)
(یوم الدین) بریتییه له (یوم الجمع) واته: رۆژی کۆکردنه وهی خهک بۆ حساب، وه کۆکردنه وهی کرده وهی تاکه کهس بۆ حساب.	(لیله القدر) بریتییه له (لیله الفرق) واته: شهوی بلاوکردنه وهی کار و رزق وه نهجهل بهسهه کهساندا تا سالی دواتر له ههمان شهو.
﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فِرْقٍ فِي الْجَنَّةِ وَفِرْقٍ فِي السَّعِيرِ﴾ (شوری: ۷) واته: (مه بهست له دابه زاندنی قورتان بۆ تو نهی محمد نه وهیه که دایکی ههموو شاره کان - مه که - وه دهووبه ره کهی ناگادار بکهی پابهندی نه قورتانه بن، که به زمانی عه ره بی خویانه وه لیی تیده گهن.	﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾ ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾ (الدخان: ۴۳) واته: په رووردگار فەرمان دهکات، که قورتانی پیروز له شهوینکی پیروزدا دای به زاندوه خه لکانی بهم قورتانه ناگادار کردو ته وه که ژیا نی دنیا بی مانا نییه، به لکو به ههشت ههیه بۆ چاکه کاران، وه دۆزه خ ههیه بۆ خراپه کاران.
وه له رۆژی کۆکردنه وه که هیچ گۆمانی تیدانییه ناگاداریان بکهی). ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجُمُعِ ذَلِكَ يَوْمٌ﴾	وه لهم شهوه موباره که دا که قورتانی تیادا دابه زیوه - لیله القدر - کارو کرده وهی چاکه کاران، وه خراپی خراپه کاران و نه رزاق وه نهجهلی ههموویان و گشت شتیک که په یوه سستی به وان، بهو پهری حیکمه ته وه تۆمار ده کریت،

تەۋەككۈ سالى داھاتوۋى ھەمان شەۋ، تەنھا ئەۋ شە تەبىي كە تۆماركراۋە.	تَعَالَى (التغابن: ۹) واتە: ئەي محمد بىخە بىرى گىشت مەۋقان كە رۆژى كۆكردەۋە ھەيە، كە رۆژىكە جىاۋازىيەكى گەۋرە بەدى دەكرىت لە نىۋان: پەلە ۋەپايەي نىماندار، كە تەبىئىي گاور خەسارەت مەند بوو، ۋە بارى خراپى گاور كە نەزانى ھەموو شىتەكى لە دەست چوو.
ۋە ماناكانى (حىكمەت) بۆ پەروەردگار نەگەر لەناۋدلى مەۋقدا بىت، ئەۋا ئەۋ مەۋقە نا پەرسى من ھىچ دەسەلاتىكم نىيە نەگەر كەردەۋى خراب بو من توماركرابى لە (ليلة الفرق)؟! بەلكو نەترسى لە خراپەكارى، ۋە چۆن بۆ پەيداكرىنى رىزق ۋ پۇشاكى ژيان ھەۋلەدەت، بە بەھەمان شىۋە چاكەكارى ۋ خوداپەرستى نەنجامدەدات.	ماناكانى (مولك) بۆ پەروەردگار نەگەر لەناۋدلى مەۋقدا بىت، ئەۋا ئەۋ مەۋقە ناپەرسى بۆچى حىساب لە (يوم الجمع) لە گەلم دەكرىت لە سەر كەردەۋەيەك كە پىشتەر توماركراۋە لەسەر من لە (ليلة الفرق)؟! بەلكو دەلىت: خدا بە رەھمەتى خۆى نىختىيارى دايمى ۋە رىي راست ۋ چەۋتى بو بەيان كەردووم.
نەمەش ماناي سۇپاسگوزارىيە بۆ خدا (الحمد للە) لە شەرعدا. ۋە جىاۋازى كەردن لە نىۋان پەيداكرىنى رىزق ۋ خدا پەرستى - كە ۋەكۈيەك تۆمار كراۋن لە شەۋى فەرق دا - دژايەتى عقلە.	نەمەش ماناي سۇپاسگوزارىيە بۆ خدا (الحمد للە) لە شەرعدا. ۋە نىنكارى نىختىيار دژايەتى عقلە.
ۋە پىۋىستە مەۋقە ئەۋە بزانى كەدەرگاي پروابوون بە (قەدر) كاتىك خدا بۆ مەۋقە دەكاتەۋە، كە مەۋقە ئارەزوۋى ملەكەچى ھەبى بۆ پەروەردگار.	
پەروەردگار دەفەرموۋىت:	
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ واتە: ئەگەر كەسەك نىمان بە خدا بىتى، ئەۋا خدا دلى ئەۋكەسە رىتىماي دەكات - دوور دەخاتەۋە لە ۋەسۋەسە ۋ نازارى بىركەردەۋى چەۋت - خدا بە ھەموو شىتەك ئاگادارە.	

به بیرکردنمه له په یوهندی نیتوان (یوم الجمع) و (لیلة الفرق) وهکو نه خسته
سهره وده دا دیارد، دهرده که ویت که پروابوون به قه ددر سهرچاوه که ی به گموره زانیی نو و
سيفه ته کانی خودایه ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾ مَلِکِ یَوْمِ الْحِسَابِ ۱۰ وه
به ره مه که ی ملکه چیه بو به جیگه یاندنی فرمانه کانی خدا، که له سهر زاری پیغه مبرق
پیمان گه یشتون: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِیْنُ ۶﴾.

وه تام و چیتزی پروابوون به قه ددر، خوږاگری و نارامی و دلدانه و دی مروقه، له
همه موو باریکی زه جمه تی ژیان، که نه گهر مروقه له همه موو مه خلوقیک ناتومید ببی، نهوا
نومیده واره به خالق، که ده زانی و ده لایمی دوعا کانی ده داته وه و سهرووی همه موو دوعایک:
﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ ۶ صِرَاطَ الَّذِیْنَ أَنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ وَلَا الضَّالِّیْنَ ۶﴾.
(آمین) که رۆژانه هه قده جار دووباره ده کاته وه.

بیست و چوار:

تیگه یشتنی مانا کانی (قه ددر) له نیوان دوعا کردن و دوعانه کردن، وه هه نگاونان و

هه نگاو نه نان بو فیروونی زانستی شهرعی

کاتی مروقه پایهی پروابوون به (قه ددر) تیده گات، چهند دهرگایه کی تیگه یشتن له
مانا کانی سیفته تی (حیکمهت) بو په روهردگار به پرووی مروقی پرواداردا ده کرینه وه، له وانه:
* یه که: بوی پروون ده بیته وه که تنه ها نهو مروقه شایسته تی دۆزه خه که رۆژیک له رۆژان
دوعای هیدایه تی له خودا نه کردوه، نه ی فهرمووه: خودایه رینمایي ریگای راستم بکه
﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ ۶﴾. چونکه نه وهی به دلته وه دوعای ریگای راست له خودا ده کات،
هرگیز خودا له بهرامبهردا دوعا که ی به هه دهر نادات، وه بهو په ری سۆزه وه و ده لایمی
ده داته وه، وه له زجه تی ژیان و تاریکستانی بی باوه ری پزگاری ده کات بو په جمه تی ژیان و

پرووناكى بېروباوهر. بەلام ئەو كەسەى پىشت لە دەسلەلتى خوداى پەروردگار دەكات، وه لىى ناپارېتته وه و داواى رېنگاى راست ناكات لە خودا، ئەوا ژيانى خۆى لە تاريكستانى هاوبەشى دانان بۆ خودا (شرك) دەباتە سەر، وه لە دوايشدا شاىستەى دۆزەخ دەبىت، خودا بمانپارېتت.

* دووڊم: لە حىكمەتى پەروردگارە كە هەرگىز چاكەكارى خوداپەرست و خراپەكارى خۆپەرست يەكسان نەكرىن لە سزا و پاداشت لاى * مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ *

پەروردگار دەفرمووت: ﴿أَفَتَجْعَلُ الْغَسْبِيْنَ كَالْمُجْرِمِيْنَ﴾ - مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ؟^(۱) واتە: (بىر بكەوه ئەى مروڧ، تايا پرەوايه پاداشتى موسلمانانى چاكەكار وه كو تاوانبارانى خراپەكار بى، يان سزاي تاوانباران بۆ موسلمانان بى، ئەوه چىتانه؟! بۆچى جوان بىر لە دادپەرورى خودا ناكەنەوه؟، وه حوكم و بريارى نارەوا دەرەكەن!).

دەرنجامى ئەم هەستكرده بە گەورەى حىكمەتى پەروردگار، لە فرمودەى (والشر ليس إليك - شەر نادريته پال خودا)^(۲) تىدەگەين، بۆمان پروون دەبىتته وه كه هۆى چوونه ناو دۆزەخ، نەبوونى پارانه وهيه لە خودا (الحاجة)، وه هەنگاو نەنانە بۆ رېنگاى راستى خوداپەرستى (الجهل)، ئەمانەش نەبوون(عدم)ن نادريته پال خودا^(۳).

ئەم دەرگايەى زانست تەنها بە تەسليم بوون بۆ پەروردگار دەكرىتته وه، وه ناوى (تيسلام)يش - كه ناينى گشت پىڤه مېهرانه - هەر لەم تەسليم برونه وه هاتوه.

﴿فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعْتُ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُ فَإِنْ أَسْمَوْا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ﴾^(۴).

(۱) (القلم: ۳۵-۳۶).

(۲) صحيح ابن حبان ۷۳/۵-۷۲.

(۳) ينظر: مجموعة الفتاوى لشيخ الإسلام ۱۴/ ۲۲.

(۴) (آل عمران: ۲۰).

بیست و پینج:

سووره تی فاتیحه و بنه ماکانی بانگه واز بۆ په یامی پیغه مبه ران (علیهم السلام)

کاتی گه ورهیی مانای نایه ته کانی فاتیحه بۆ موسلمان پروون ده بنه وه، ئەوا موسلمان په روشی بانگه واز کردن ده بیت بۆ ئەم مانایانه، وه سووره تی فاتیحه بنه ماکانی ئەم بانگه وازهی تیدایه، که رێزیهندی ئەم سێ خالانن وه کو سێ قۆناغی بانگه واز بۆ خودا په رستی:

یه کهم: (بانگه واز بۆ به گه وره دانانی خودا له دلاندا به ناوه به رزه کانی، وه سیفه ته

جوانه کانی - الدعوة الى توحيد الأسماء والصفات)

بانگه واز بۆ سوپاسگوزاری کردنی په روه ردگار ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ که به گه وره دانانی خودایه له دلاندا قۆناغی یه که می بانگه وازه بۆ خودا په رستی که قۆناغه کانی تر بۆی ده گه رێزیه وه. وه رێگای ئەم بانگه وازه هاندانه بۆ بیر کردنه وه لهو جیهانهی که خودا دروستی کردوه، وه بن دهستهی (موسه خه ر) کردوه بۆ مروڤ، وهك لهم نایه ته پیرۆزه ناماژهی بۆ کراوه: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾^(۱) واته: (ئه ی مروڤ نه وهی له زه مین و ئاسمانانه هه مووی بۆ تو بن ده ست کراوه، تۆش بیر بکه ره وه لهم رێزلیتانهی خودا بۆ تو، وه ته نه ا به ندایه تی نهو بکه و له سوپاسگوزاری نهو غافل مبه).

ئەم بیر کردنه وه شه رعییه ده مان گه ینیت به هه بوونی حیکمه تیکی گه وره له پال ژیاغان، که هه رگیز خودا ئەم ژیا نه ی به فیر و بی مبه ست دروست نه کردوه، وهك لهم

نايه ته پىروژه ئاماڧى بۇ كراوه: ﴿أَفَحَبِيبَتُنَا خَلَقْنَاهُ عَبَثًا وَأَنْتُمْ بِآيَاتِنَا لَا تُرْجِعُونَ﴾^(۱). واتە: (ئەي خەلكىنە ئىتودە ۋا دەزانن كە ئىتە بە بى مەبەست ئىتودەمان خەلق كىردوۋە؟ ۋە بومان ناگەرىنەۋە؟! ئەگەر ۋا بىر بىكەنەۋە زۆر نەفامىن !! ۋە ئەگەر جوان بىر بىكەنەۋە تەنھا بەندايەتى خالق دەكەن ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾، ۋە لە گشت ئەركەكانى ژيانتەن سوپاسگوزارى بۇ ئەۋ دەنوتىن ﴿أَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، ۋە خوتان بۇ گەرانەۋە ئامادەدەكەن، گەرانەۋەدەك بۇ ﴿مَيْمَنُكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، كە ھەرگىز چاكەكار ۋ خراپەكار يەكسان ناكات ﴿أَفَنْجَعُ الْغُلَامَ الْفَارِسِيَّ كَأَنْتُمْ جَرَمِينَ﴾^(۲)، بەلكو بۇ چاكەكار پاداشت ھەيە، ۋە بۇ خراپەكار سزا ھەيە، بە پىتى پەيامى قورئان كە گشت بىنەماكانى فەرمان كىردن بە چاكە ۋ نەھى كىردن لە خراپە تىادا پرونكر او تەۋە: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾^(۳) واتە: با مروۋ ۋا تىنەگات ۋازى لى ئەھىترىت بى ئەۋەدى ئەرك ۋ فەرمانەكانى ژيان بوى بەيان بكىرت، ۋە بى ئەۋەدى لەسەر ئەم ئەرك ۋ فەرمانانە لىپرسىنەۋەدى لە گەل بكىرت ! ئەمە پىچەۋانەيە بۇ ھىكمەتى پەروەردگار، بەلكو گەۋرەترىن چاكەي پەروەردگار لە گەل مروۋ - كە شايستەي ھەموو سوپاسگوزارىيەكە - ئاگادار كىردنەۋەدى مروۋايەتتەيە لە پىتى پىغەمبەرەنەۋە (عليهم السلام) بە مەبەستەكانى ژيان لە سەر ئەم زەمىنە، كە بەندايەتى راستەقىنەيە بۇ پەروەردگار: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾^(۴) واتە: (جنوكە ۋ ئىنسانم بۇ ھىچ مەبەستىك خەلق نە كىردوۋە بىچگە لە بەندايەتى).

(۱) (المؤمنون: ۱۱۵).

(۲) (القلم: ۳۵).

(۳) (القيامة: ۳۶).

(۴) (الذاريات: ۵۶).

ئاگادارکردنهوهی مروقایهتی لهن ئهرکه، که یه کهم ئهرکی بانگهوازه بۆ ڕینگێ پێغه مبهرا (عليهم السلام)، ههر بۆیهش یه کهم ئهرکه که بانگهوازاکار له سه رخۆی جیبه جی بکات، که ژياندهوهی ماناکانی سوپاسگوزاری خودایه له دڵدا ﴿أَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.

دووه: (بانگهواز بۆ بڕوا بۆون به هه بوونی سزاو پاداشت له بۆژی کۆتایی - الدعوة إلى الإيمان بالثواب والعقاب الآخروي)

بانگهواز بۆ هه بوونی پاداشت ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، وه سزا ﴿مَنْ يَتَّبِعْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له پال نهم ژياندهی که نه ژین، وه هاندان بۆ بیرکردنهوه له ترسی دۆزهخ، وه ئومیدهواری به بههشت ﴿وَأَدْعُوهُ حَوْفًا وَضَعَاءً﴾^(۱) واته: (بۆ خودا له ترسی دۆزهخ و ویستی بههشتا به ندایهتی بکه، وه له خودا بیاریتهوه)، وه (ترسی ئاگر، و ویستی بههشت) باشتین هاندهرن بۆ چاکه کاری و دورکه وتنهوه له خراپه کاری.

نهم قۆناغه ی بانگهواز ده توانین بڵین هاوتهریبه له گهڵ قۆناغی یه کهم، وه دابهزینه یه که مهکانی قورئانی پیرۆز له مه کهه لهم دوو خاله کۆده بنهوه:

* یه که میان: ناسینی خودایه به ناوه جوانهکانی، وه به سیفه ته به زدهکانی که خوشه ویستی خودا له دلی مروفا دروست ده کات، نهمهش بنچینهی سوپاسگوزارییه بۆ خودای پهرهردگار ﴿أَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، که کاروانی یه کهم خودا په رستی له وێه دهست پێده کات. بۆیه کاتی پێغه مبهرا مان (صلی الله علیه وسلم) یه کی له هه قالانی بهرێ ده کات بۆ بانگهواز له ولاتی یه مهن پیتی نه فه مرویت: ((فلیکن أول ما تدعوهم إليه شهادة أن لا إله إلا الله و أني رسول الله))^(۲) وه له ریوایهتی (بوخاری) دا^(۳) ((فلیکن أول ما تدعوهم

(۱) (الأعراف: ۵۶).

(۲) الجامع الصحيح لسنن و المسانید ۲۰/۱.

(۳) البخاري ۷۳۷۱.

إِنِّي أَن يُوْحِدُوا اللَّهَ تَعَالَى)). واتە: با بانگه‌وازه‌که به ماناکانی یهك خوداپه‌رستی ده‌ست پئی بکات، که به‌گه‌وره‌دانانی خودایه له دلاندا (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وه به‌ندایه‌تی خودایه به پئی په‌یامی محمد (صلی الله علیه وسلم) (أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ)، ئەمانه بنه‌مای سوپاسگوزارین بۆ په‌روه‌ردگار ۞ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ ۞.

* دووه‌میان: ترسی دۆزه‌خ و ویستی به‌هه‌شت، که هۆکاری دوورکه‌وتنه‌وه‌ی موسلمانان له خراپه، چونکه ده‌زانن خودایه‌ك که ۞ مَلِكٌ یَوْمَ الْقِيَامِ ۞ لیپرسینه‌وه‌یان له گه‌لده‌کات له سه‌ر خراپه‌کاری، وه هۆکاری نزیکبونه‌وه‌ی موسلمانان له چاکه، چونکه ده‌زانن خودایه‌ك که ۞ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۞ پاداشتی چاکه‌کارییان ده‌داته‌وه.

هه‌ر له به‌ر ئەمه‌ش یه‌که‌م جار باسی به‌هه‌شت و دۆزه‌خه‌را له سه‌ره‌تاکانی بانگه‌واز له مه‌ککه‌ی پیروژ، دواتر له مه‌دینه باسی هه‌رامکردنی ئاره‌ق کرا، وه ئەگه‌ر یه‌که‌م جار باسی هه‌رام کردنی ئاره‌ق کرابا، خه‌لک ده‌ستی لی هه‌لنه‌ده‌گرت.

سینیه‌م: (بانگه‌واز بۆ ده‌ستگرتن به‌و کارانه‌ی په‌روه‌ردگار فه‌رمانی پیکردوه، وه دوورکه‌وتنه‌وه له‌و کارانه‌ی په‌روه‌ردگار نه‌هی لی‌کردوه‌و - الدعوة إلى الإلتزام بالأوامر والنواهي)

مه‌به‌ست له‌م خاله‌ زیاتر ئەحکامه‌ فیه‌یه‌کانه له (حه‌لال) و (حه‌رام) که قۆناغی پاش جیاوازی کردنی نیوان کوفر و نیمانه، وه له‌م خاله‌دا وه‌کو دوو خاله‌که‌ی پیشتر ته‌نها قورئان و فه‌رمووده ته‌رازووی چاکه و خراپه‌ن، نه‌ك عه‌قل و بۆچوون و هه‌وا و هه‌وه‌سی مرۆڤ. بۆیه کاتی بانه‌وێت به‌پئی سووره‌تی فاتیه‌حه له کار و کرده‌وه‌کانی مرۆڤی موسلمان بپروانین ده‌بینین که بنیات نه‌راون له‌سه‌ر دوو بنه‌ما:

۱ - دڵسوژی (اخلاص) بو خودا: ۞ إِلَٰهَكَ تَعْبُدُ وَإِلَٰهَكَ تَسْتَعِينُ ۞ ئەمه له بیروباوه‌ر و ناخی مرۆڤدا.

۲ - پابه ندبوون به به لکه ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿﴾ نه مه له کارو کرده وی دیاری مړوځدا.

بویه بانگخواز بڼ رینگای خودا گشت هه لسوکه و تیکي بهم دوو بڼه مایه به ستر او ته وه، وه گشت بانگخوازیکی بڼ نه م دوو بڼه مایه ده گه ریته وه. که واته پیوښته شاره زابی له قورنان و فمرموده، تاوه کو به دلسوزی خودا په رستی بکات، وه تنها به به لکه ی قورنان و فمرموده خودا په رستی بکات، نه ک به شیوازی داهینراوی (بدعه) دوور له و دی که پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) و هه قالانی له سهرن.

بویه لیږده سهر پیچی په ورو دگار که پیوښته موسلمان لینی ناگادار بیت یان لینی ناگادار بکریته وه ده کریته دوو جوړ:

جوړی یه که م: سهر پیچی دهرنجامی توره یی یان شه هوات. . هتد. که سهر پیچیکار ده زانی سهر پیچییه، به لام توش بووه چونکه له کاتی سهر پیچیکردن نه گه یشته و ته پله به رزه کانی ﴿يَاكَ نَعْبُدُ وَيَاكَ نَسْتَعِينُ﴾. نه مه ش که م ترخه مییه له به جیگه یاندنی به شی یه که می وشه ی شه هاده که (لا اله الا الله) یه.

جوړی دوو دم: سهر پیچی دهرنجامی پیشخستنی عقل و هه وهس له سهر به لکه کانی قورنان و فمرموده، که سهر پیچیکار کاره ناشه رعیه که ی به خودا په رستی تیده گات، له کاتی کدا که: * به لکه ی پیچییه، نه مه ش دوور که و تنه ویه له ﴿الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾!.

* وه به رینگایه که که موسلمان به پیشینه کان له سهری نه بوونه نه مه ش دوور که و تنه ویه له ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾!.

که واته نه م سهر پیچییه له کاتیک دا رووده دات که سهر پیچیکار نه گه یشته پله ی جوان تیگه یشتنی: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ! نه مه ش که م ترخه مییه له به جیگه یاندنی به شی دوو می وشه ی شه هاده (محمد رسول الله).

وه نه وهی شیاوی باس بیت لیره دا نه وهیه که جوړی دووه می سهریچی ترسناک تره، چونکه سهریچکار خوی به راست ده زانی، بویه دوورتره له گهرانه وه بُوَ الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ^(۱) به تویه کردن، هر بویه ش پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) له وه سیه ته که ی بُوَ هه قالانی دهی فهرموو: (کل بدعة ضلالة)^(۲)، واته: (هه موو شیوازیکی داهینراو له خودا په رستیدا گومراویه) له پیته کی وتاره کانیدا پاش سوپاسگوزاری خودا دهی فهرموو: (إن خیر الحدیث کتاب الله، وخیر الهدی هدی محمد، و شر الأمور محدثاتها، و کل مُحَدَّثَةٍ بدعة)^(۳)، واته: (باشترین گوftar قورثانی پیروزه، وه باشترین ریبار ریباری محمد (صلی الله علیه وسلم)، وه خرابترین کار کاره داهینراو ده کانه له خودا په رستیدا، وه هه موو کاریکی داهینراو له خودا په رستیدا زیاده یه) نیسلامیش زیاده قه بول ناکات چونکه په یامی ناسمانه، نه ک داهینراوی عه قلی خه لکان.

په روږدگار ده فهرموویت: (إِنَّ يَوْمَ أَكُنْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَنْتُمْ عَنِ كُمْ بِغَمَتٍ وَرَضِيتَ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا)^(۴) واته: (بهم دوا نایه ته ی قورثان دینی نیسلام کامل بو، و چاکه ی په روږدگار به سهرمرزو قایه تیدا به جیگه یشت، وه په روږدگار ته نها به نیسلام رازییه که خودا په رستی پیبکریت)، وه پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) بهو په ری جوانی نه م په یامه ی گه یاندووه، که واته نه وهی له سهرده می پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) وه هه قالانی خودا په رستی نه بی نه مرو نابیته خودا په رستی.

نهم بنه مایانه ی تیگه یشتنی قورثان و فهرمووده گشت قوناغه کانی بانگه واز ده گرنه وه به لام لیره دا مبه ستمان قوناغی دستگرتنه به فرمانه کانی خودای په روږدگار سهاره ت به

(۱) أخرجه أحمد ۳۷۴/۲۸ وغیره.

(۲) أخرجه أحمد ۲۳۴/۲۳ وغیره.

(۳) (المائدة: ۳)

چۆنیه تی (عبادات) و نه حکامه کانی (حلال) و ده (حرام) که به لگه کانی نهم قوناغه به زوری له مه دینه دابه زیون.

وه گشت نهم نه حکامانه له سه ر یاسای: (الأصل في العبادات المنع - نه سل نه و دیه که به بی به لگه خودا په رستی ناکریت -) ده سووړینه وه.

* * * *

به وه ستانمان له بیست و پینج ویستگهی رابردو له سه ر مانا به رزه کانی سووړه تی فاتیحه، هزاراندنی نایه ته پیروزه کانی، بۆمان پروون ده بیته وه که فاتیحه پوخته ی قورئانه، وه قورئانی پیروز ته فسیری فاتیحه یه، وه هیچ نایه تیک له قورئاندا نییه نه گهر په یو دندی به فاتیحه وه نه بی، وه تیگه یشتنی فاتیحه مه رج نه بی له تیگه یشتنی نه نایه ته. نه مه ش وامان لیده کات که زیاتر له گهل مانا کانی فاتیحه به رده وام بین له به شی دوو دم دا - إنشاء الله -

* * * *

﴿وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ

صِدْقٍ عَلَيَّا﴾ مريم ۵۰

خه لیفه ی یه کهم (أبو بکر الصديق - رضي الله عنه)
وه ژيانده وهی مانا کانی: (لا اله الا الله ، محمد رسول الله)
پاش مردنی پیغه مبه رمان صلی الله علیه وسلم

مرۆڤی گه وره نه وه نییه که نامیریکی پیشکه وتوو دروست بکات، به لکو نه وه یه که مرۆڤی گه وره دروست بکات، چونکه ناسوده یی مرۆڤایه تی له کاری مرۆڤایه تی مرۆڤه، نه که له کاری نامیره کان. وه ده توانین بلیین زۆر له داهینراوه پیشکه وتوو ده کان مرۆڤی خاوهن که سایه تی ناتهن دروست دژی مرۆڤایه تی به کار دهیئنی، بۆیه ئهرکی په روه رده کردنی مرۆڤ له ئهرکی داهینانی نامیره کان گه وره تره، که واته گه وره ترین خزمهت بۆ مرۆڤایه تی په روه رده کردنی مروه له سهر مانا به رزه کانی ژیان.

پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) که گه وره ترین ماموستای په روه رده کردنی مرۆڤه، توانی له ماوه ی (۲۳) سالی دابه زینی قورثانی پیروژ دا خه لکانیک په روه رده بکات، که بتوانن مانا کانی ژیان به مرۆڤایه تی بگهیئنن، وه له گشت لایه نه کانی ژیان چاکسازی بکه ن و رووی مرۆڤه بخه نه پایه کانی رهوش به رزی، که به هه قالانی ئه و ناسراون (الصحابه - رضي الله عنهم-)، وه له سه روی هه موویان (الخلفاء الراشدين - أبوبکر، عمر، عثمان، علي - رضي الله عنهم-) ئه مانه په یامه که ی ئیسلامیان به دنیا گهیاندوو. پیغه مبه رمان ئاماژه به مانایانه ده کات، کاتی ده فرمی:

«... (۱) . واته: (دهست به رپگی منوه بگرن، وه هه روه ها دهست به رپگی خه لیفه راشیدیه کانم بگرن، که له سه ر رپگی هیدایه تن، وه نه ی فرموو (عضوا علیهما بالنواجذ) به لکو فرمووی (عضوا علیها بالنواجذ) تا وه کو به یه ک رپگا

(۱) رواه أحمد ۱۷۱۴۲ و الترمذی ۲۶۷۶ و قال حسنٌ صحیح .

بیژمیږین، واته: چۆن ږتگای من پتویسته به ددان بیگرن، ههمان شت ږتگای خلیفه راشیدینه کانم).

نهمهش له بهر نهویه که په یامی ناسمان - قورئانی پیروژ - که پیغمبرمان (صلی الله علیه وسلم) به یانی کردوه، باشتړین کهس که له م په یامه ټیگه یشتن و بتوان له رووداوه نوټکانی ژياندا به کاری بهیتن هه قاله کانی نهون (صلی الله علیه وسلم)، وه له سهروی همرویان چوار خلیفه که ی نهو، که پاش نهو جلوه ی کاریان له دهست بووه، وه بنه ماکانی نایینان له سهر رووداوه نویه کان چه سپاندوه، که نابی سهرپیچی ږتگای نهوان بکړیت له ټیگه یشتنی بنه ماکانی نایین، هر وه کو چون نابی سهرپیچی ږتگای پیغمبرمان (صلی الله علیه وسلم) بکړیت.

هر بویه زانایانی (أهل السنة) شوټنکه وتی قورئان و سونه تن به ټیگه یشتنی نهو بهر بابیه که پیغمبرمان (صلی الله علیه وسلم) په روهرده یکردوون، نهوانهش هه قالانی پیغمبرن (صلی الله علیه وسلم) له کوچهران و پشتیوانان (مهاجرین و انصار)، وه که له نایه تی (۱۰۰) ی سوورته تی (التوبة) ناماژده بو نه م مانایه ده کړیت: *وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَوَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ ثَوْرٌ الْعَظِيمُ* واته: (نهوانه که دهست پیشخهر بوون له نیسلام بووندا له کوچهران - له مه که - وه نهوانه ی پشتیوانانی نهوان بوون - له مه دینه - وه نهوانه ی شوټنکه وتوی نه مانن به چاکه خدا لیان رازیبووه نهوانیش له خدا رازیبوون، وه خدا به هشتی بو ناماده کردوون، که بو هه تا هه تابه له ناویدا ده ژین، نا نه مه یه بردنه وه ی گه وړه).

که واته بردنه وه له شوټنکه وتنی ټیگه یشتنی هه قالانی نه م پیغمبریه (صلی الله علیه وسلم) بو قورئان و سونه ت - به تابه ت ټیگه یشتنی خلیفه کانی - که په روهرده ی

پیتغه مبهرن (صلی الله علیه وسلم)، وه گه وره بیان (رضی الله عنهم) نیشانه یه که له نیشانه کانی گه وره یی پیتغه مبهرمان محمد (صلی الله علیه وسلم).

بۆ زیاتر روونکردنه وهی ئهم بابته، له سهر لاپه ریه کی پرشنگداری ژیا نی خلیفه ی یه که م (أبریکر الصدیق - رضی الله عنه -) راده وهستین، تا وه کو مانا به رزه کانی گه وره ترین (وشه) له ئیسلامدا فیرمان بکات که وشه ی: (لا إله إلا الله محمد رسول الله) یه، لهو چرکه ساتانه ی که پیتغه مبهرمان (صلی الله علیه وسلم) وهفاتی کرد. ئهمهش له دوو پروودا ودا ده خینه پروو:

پروودای یه که م:

پروودای مردنی پیتغه مبهرمان (صلی الله علیه وسلم) وه تیگه یشتنی مانا

به رزه کانی (لا إله إلا الله).

جیاوازی کردن له نیوان (خالق) و (المخلوق) بابته ی ههره گه وره ی قورنانی پیروزه، که نابی به هیچ شیوه یه که سیفه ته کانی (خالق) بدریته پال (مخلوق)، یان سیفه ته کانی (مخلوق) بدریته پال (خالق).

بۆ چه سپاندنی ئهم بیروبا وهره له دلی خه لکدا له قورنانی پیروز و فهرمووده ی پیتغه مبهرمان (صلی الله علیه وسلم) زۆر باس له مردنی پیتغه مبهرمان (صلی الله علیه وسلم) کراوه به جوهره ها شیواز له وانه:

۱ — قورنانی پیروز موسلمانان به شیوه یه کی کرداری (عملی) فیرده کات. که چۆن له پاش مردنی پیتغه مبهریان (صلی الله علیه وسلم) ده ژین:

له گهرمه ی شه ری (توحد) دا موسلمانان له ساتیکدا وایان ده زانی که پیتغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) شه هید بووه!

زانایان له په‌ند وەرگرتن له‌و (چرکه‌ساته)، بۆ‌ئوه‌ ده‌چن که‌ مه‌به‌ست فێرکردنی موسلمانان بووه‌، تاوه‌کو بتوانن به‌ شتیه‌ییکی کرداری (عملی) پاش‌ مردنی پیغه‌مبه‌ر (صلی‌ الله‌ علیه‌ وسلم) بژین به‌ بێ‌ ئه‌و. وه‌ قورئانی پیرۆز ئه‌و چرکه‌ساته‌ تو‌مار ده‌کات له‌ نایه‌تی (۱۴۴) ی‌ سووره‌تی (آل‌ عمران): ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَنَصَرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾^(۱) واته‌: (محمد وه‌کو هه‌ر پیغه‌مبه‌ریکی پیش‌ خۆی ته‌نها هه‌لگری په‌یامی خودا بووه‌، وه‌ پیغه‌مبه‌ران گشتیان که‌ پایه‌به‌رزترین مرو‌فن سیفه‌تی ژیا‌نی (کامل) یان نییه‌، به‌لکو ده‌مرن یان ده‌کوژرین، وه‌ ته‌نها خودای په‌روه‌ردگار سیفه‌تی ژیا‌نی (کامل) ی هه‌یه‌ که‌ هه‌ر نه‌می‌نی، بۆیه‌ بو‌تان نییه‌ کاتی‌ مردنی پیغه‌مبه‌ر (صلی‌ الله‌ علیه‌ وسلم) هه‌لگه‌ریته‌وه‌ و پشت‌ له‌ په‌یامی خودا بکه‌ن، که‌ په‌یامی خودا په‌رستییه‌ نه‌ک مرو‌قه‌رستی. وه‌ هه‌رکه‌سی‌ پشت‌ له‌ خودا په‌رستی بکات پاش‌ مردنی پیغه‌مبه‌ر (صلی‌ الله‌ علیه‌ وسلم) و هه‌لگه‌ریته‌وه‌، ئه‌وا زیان به‌ خۆی نه‌گه‌ینی‌ نه‌ک به‌ خودا، چونکه‌ تووشی‌ سزا نه‌بی‌. وه‌ هه‌ر که‌سی‌ له‌ سه‌ر راستی خودا په‌رستی بژیت، ئه‌وا شوکرانه‌ی کردووه‌، خودا پاداشتی ده‌داته‌وه‌)^(۲).

۲ — قورئانی پیرۆز — له‌ چه‌ندی‌ن نیه‌تا — موسلمانان له‌ مردنی پیغه‌مبه‌ر (صلی‌ الله‌ علیه‌ وسلم) ناکادار ده‌کاته‌وه‌ له‌ به‌ره‌به‌ردی‌ مردنی.

* له‌وانه‌: کاتی‌ سووره‌تی (النصر) داده‌به‌زی: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ واته‌: (کاتی‌ سه‌رکه‌وتن له‌لای خودایه‌وه‌ دیت وه‌ مه‌که‌که‌ رزگار ده‌کریت، وه‌ نه‌یینی‌ که‌ خه‌لکان پۆل‌ پۆل‌ دینه‌ ناو نیس‌لام، ئه‌وکات (سبحان‌ الله‌) و (الحمد لله‌) بلی‌ و داوا‌ی ته‌ویه‌ و لی‌خو‌شبوون له‌ خودا بکه‌، چونکه‌ به‌ راستی خودا ته‌ویه‌ قه‌بوول ده‌کات).

پێغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له کاتی دابه‌زینی سوورده‌ته‌که‌دا به هه‌قالانی نه‌فهرموو: (نُعِيتَ إِلَيَّ نَفْسِي)^(۱) واته: خودا هه‌والی تزیکی مردنی منی به‌م سوورده‌ته‌ پێ راگه‌یاندم. وه هه‌ر له‌و ساله‌دا کۆچی دوا‌یی ده‌کات.

* له‌وانه: کاتی ئایه‌تی (۳)ی سوورده‌تی (المائدة) که باس له ته‌واوی پێگه‌یشتنی ئیسلام ده‌کات: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ داده‌به‌زی، که له سه‌ر وته‌ی زۆر له زانایان دوا ئایه‌تی قورئانه له دابه‌زیندا، خه‌لیفه‌ی دووه‌م (عمر بن الخطاب - رضي الله عنه -) ده‌گریی و ده‌فهرموو: په‌روددگار ته‌واوی ئیسلامی پێ راگه‌یاندین، وه پاش ته‌واوی هه‌موو کارێک که‌م و کورپی ده‌ست پێده‌کات^(۲)، وه سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونی که‌م و کورپی مردنی پێغه‌مبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) بوو.

۳ — قورئانی پیرۆز باس له‌ چه‌ندین نه‌حکامی شه‌رعی ده‌کات که په‌یوه‌ندیدارن به‌ مردنی پێغه‌مبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) له‌وانه:

له ئایه‌تی (۶)ی سوورده‌تی (الأحزاب) ﴿وَأَرْوَجُهُمْ لَكُمُ الْكَيْفَ﴾ واته: کاتی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) نه‌مری خێزانه‌کانی که‌ دایکی موسلمانان، بۆیان نییه شووبه‌که‌نه‌وه.

۴ — له‌ فهرمووده‌کانی پێغه‌مبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) باسی مردنی پێغه‌مبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) به‌ زۆر شیوه‌ دووباره‌ بووته‌وه.

* له‌وانه: پێغه‌مبه‌رمان (صلی الله علیه وسلم) باس له نه‌حکامی گۆره‌ پیرۆزه‌که‌ی خۆی ده‌کات:

(۱) أخرجه احمد ۲۱۷/۱ و ينظر قصة عمر و ابن عباس مع أشياخ بدر في البخاري ۴۹۷۰.

(۲) ينظر: تفسير الدر المنثور ۴۵۶/۲ و تفسير ابن كثير ۳۲/۳.

((اللهم لا تجعل قبري وثناً يعبد، اشتد غضب الله على قوم اتخذوا قبور انبياءهم مسجداً))^(۱) واتە: خودايە گۆڭرەكەم بياريزى لەوێ كە وەكو بت بپەرستريت، خودا غەزەب لەو كەسانە دەكات كە گۆڭرى پيڤەمبەرانىيان دەكەنە مەزگەوت. وە دەفەرموويت: ((لعنة الله على اليهود والنصارى: اتخذوا قبور أنبيائهم مسجداً))^(۲) واتە: نەفرەتى خودا لە جوله كە و ديانەكان بىت، چونكە گۆڭرى پيڤەمبەرەكانيان دەيانكرده مەزگەوت.

* وە ئەوانە: پيڤەمبەرمان (صلی الله عليه وسلم) باس لە میراتی خۆى دەكات: ((لا نورث ما تركنا صدقة))^(۳) واتە: پاش مردن میرات بۆ ئەوێكەم بەجى ناميئى ئەوێ مابى صدەدەقەيە.

* وە ئەوانە: زۆر جار پيڤەمبەرمان (صلی الله عليه وسلم) هەقالانى ئاگادار دەكردهوێ لە پرووداوى مردنى دەى فەرموو: ((قال جبريل يا محمد عشر ما شئت فإنت ميت))^(۴) واتە: (جبريل عليه السلام) فەرمووی: ئەى محمد (صلی الله عليه وسلم) چەند ئەتەوێ بژی، بەلام كۆتايەكە مردنە!).

* وە ئەوانە: پيڤەمبەرمان (صلی الله عليه وسلم) لە زىكر و دوعايەكانى ماناكاني مردنى دووبارە دەكردهوێ بۆ هەقالانى و دەى فەرموو: ((الجن و الإنس يموتون و الله حي لا يموت))^(۵) واتە: (جنوكە و مەرۆڤەمەرن تەنها خودا زیندووێ، نامريئ).

ئەمە بێجگە لە دەیان ئايەت و فەرموودەى تر كە بە شىوازى جيا جيا باس لە وە دەكەن، كە پيڤەمبەر(صلی الله عليه وسلم) مەخلوقە دەمرى، وە خودا خالقە دەپەرستريت.

(۱) رواه مالك في الموطا و أحمد في المسند - ينظر: فتح المجيد ص ۲۶۹.

(۲) رواه الشيخان ينظر: فتح المجيد ص ۲۵۶.

(۳) رواه الشيخان.

(۴) أخرجه الطيالسي ۳۱۳/۳ ط الترمذي و الحاكم في المستدرک ۳۶۰/۴ وصححه وأقره الذهبي.

(۵) أخرجه أحمد بنحو ۲۷۴۸ وغيره.

سەرەراي ئەمەش كاتى ھەقالان (رضي الله عنهم) ھەوالى مردنى پىغەمبەريان زانى لە ھەژمەتا ئەم ھەمرو مانايانە لە بىر دەكەن، ۋە زۆربەيان رايان وابوو كە پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) نەمردوۋە، ۋە ئىنكارى مردنى پىغەمبەريان كرد!!^(۱)، لەم كاتە ناسكەدا خەلىفەي يەكەم ماناكاني پەيامى ئاسمان (لا إله إلا الله) لە دەروونی ھەقالاندا زىندرو دەكاتەۋە لە ووتارىكدا كە دەفەرموۋىت: (أَيُّهَا النَّاسُ، مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يَعْبُدُ مُحَمَّدًا فَإِنَّ مُحَمَّدًا قَدْ مَاتَ، وَمَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ، فَإِنَّ اللَّهَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: هُوَ مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَغَنَّيَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ). واتە: (ئەي خەلىكەنە، ئەگەر كەس ئىكەن (محمد) پەرست بى، ئەوا (محمد) مرد، ۋە ئەگەر ئىۋە خدا پەرست بن، ئەوا خوداي پەروردگار زىندوۋە و نامریت) پاشان ئايەتى (۱۴۴) ى سوورەتى (آل عمران) بۆيان خویندەۋە: (محمد - صلى الله عليه وسلم -) تەنھا پەيام ھەلگىرى خودايە پىش ئەۋىش چەندىن پىغەمبەر ھاتوون، ئايا ئەگەر ئەمانە بىرن يان بكوژرەن ئىۋە پىش لە پەيامى خدا دەكەن؟! ۋە ئەۋەي پىش لە پەيامى خدا بىكات زيان بەخودا ناگەيىتى، ۋە خدا پاداشتى ئەوانە دەداتەۋە كە سىياسگوزارى خدا دەكەن بە پابەندبوون بە پەيامەكەي).

كاتى ھەقالان - رضي الله عنهم - گوڭبىستى وتارەكەي (أبو بكر الصديق - رضي الله عنه -) دەبن دىنەۋە ھۆش خويان، دەزانن مردنى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) مردنى پەيامى (لا إله إلا الله) نىيە، چونكە ئەمە پەيامى خوداپەرسىيە نەك مرۆڤەپرستى، ۋە پەيامى ھەمرو مرۆڤايەتى يە لە ھەر كات و شوئىتەك بى، نەك پەيامىكە بۆ تەنھا كەسانىك يان سەردەمىك، بەمردنى ئەم كەسانە يان تىپەرىنى ئەم سەردەمە كۆتايى پى بى.^(۲)

(۱) ينظر: صحيح ابن حبان ۵۸۸/۱۴ وأبو بكر الصديق لعبد الستار الشيخ ص ۲۵۰.

(۲) ينظر: صحيح ابن حبان ۵۸۹/۱۴.

رووداوی دووهم:

رووداوی فه رمانکردن به له شکری ئوسامه بۆ شهري رۆم. وه تیگه یشتنی مانا

به رزه کانی (محمد رسول الله)

لهو رووداوانه ی جیتی گفتوگۆ بوون لای هه قالان (رضي الله عنهم) له ساته کانی مردنی پیغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم)، وه دهست به کاربوونی خه لیفه ی یه که م (أبو بکر الصديق - رضي الله عنه -) رووداوی ده رچوونی (٣٠٠٠) سێ هه زار سه ربازی موسلمانان بوو، بۆ شهري (رۆم) که پیغه مبه رمان (صلى الله عليه وسلم) فه رمانی پیکردبوون، به سه رۆکایه تی (أسامه بن زيد - رضي الله عنهما -) ، وه له ده ره وه ی شاری مه دینه له ئاماده باشی به ریکه وتن دا بوون، به لām پيش به ریکه وتنیان هه والی مردنی پیغه مبه ریان پیده گات، وه له ده ره وه ی (مه دینه) له سه ربازگه که یاندا ده میننه وه، سه رکرده که یان ده گه رپته وه (مه دینه) تاوه کو گوئیستی فه رمانی خه لیفه ی یه که م بێ له سه ر بارودۆخه نویه که ی پاش مردنی پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم).

له شاری مه دینه هه قالان (رضي الله عنهم) رایان وابوو له شکره که ی (ئوسامه) بۆ پاراستنی مه دینه و خیزانه کانی پیغه مبه رمان (صلى الله عليه وسلم) له م بارودۆخه ناسکه دا بێنیته وه و ده رنه چی بۆ شهري (رۆم)، وه زۆر جه ختیان له مه ده کرد، چونکه له گه ل هه والی مردنی پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم)، هه والی هه لگه رانه وه ی خه لکانیکی زۆر له ده ره وه ی مه دینه پێیان گه یشت، که ترسناکی ئه مانه له ترسناکی (رۆم) زیاتره بۆ سه ر مدینه، وه هه لسه نگاندنی رووداویکی له م چه شنه مه عقولیه تیکی زۆر ده دات به م بۆچوونه، به لām ئایا هه لویتستی (أبو بکر الصديق - رضي الله عنه -) چی ئه ییت؟؟.

له م باره ناسكه دا (أبو بكر الصديق - رضي الله عنه -) وتاریك ددهات تیایدا ماناكانی (محمد رسول الله) له دلی هه قالاندا (رضي الله عنهم) زیندوو ده کاته وه و ده فهرموویتی:

(و الذي لا إله إلا هو، نو جرت الكلاب بأرجل أزواج رسول الله - صلى الله عليه وسلم - ما رددت جيشا و جئه رسول الله صلى الله عليه وسلم...) واته: (سویند به و خودایه ی که تاکه خودایه به حق بیه رستریت، نه گهر سهگ و درنده قاجی خیزانه کانی پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) له مه دینه راکیشن و بیان خۆن! له شکرێك دواناخه م که پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) فهرمانی ده رچوونی پی کردییت...).

هه قالان (رضي الله عنهم) کاتی گوییستی ئه م وتاره ده بن، گشتیان به یه ک دهنگ پابه ندی ده بن، وه ماناكانی (محمد رسول الله) له ناو دلیاندا زیندوو ده بیته وه.

که واته هه روه کو چۆن له پروودای یه که م أبو بكر الصديق (رضي الله عنه) ماناكانی (لا إله إلا الله) له دلی هه قالانی پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) دا زیندوو کرده وه، به وتاریکی پر له ماناكانی خوداپه رستی و جیاوازی که ره له نیوان مافه کانی (خالق) که ئه په رستریت و نامریت، وه مافه کانی (مخلوق) که - ئه گهر پیغه مبه ریش بیته - ناپه رستریت و نه مریته .

به هه مان شیوه له وتاری دووه می له کاتی پتویست به چه ند وشه یه کی پر مانا، ماناكانی (محمد رسول الله) له دلی هه قالاندا زیندوو کرده وه، که راسته پیغه مبه رمان (صلى الله عليه وسلم) مردووه، به لام سوننه ته که می ماوه و نابی به هیچ شیوه یه ک پشتگوی بخریته . به مه گهرده یی ئه م مرۆقه - أبو بكر الصديق رضي الله عنه - بۆمان دهرده که ویتی، که په روه رده ی دهستی پیغه مبه ره (صلى الله عليه وسلم)، وه ماناكانی فهرمووده ی پیغه مبه ر

(صلى الله عليه وسلم) بۆمان روون دەيىتەوۋە كە دەفەرموۋىت: ((أرحم أمتي بأمتي - بىكر))^۱ واتە: (بەرەھمىتىن كەس لە ئوممەتى ئىسلام كە رەھىم بە مۇسلمانان بىكات أبو بىكرە).

پوختەي نەم مانايانەش ئەوۋەيە كە ئىسلام دىنى: (لا إله إلا الله محمد رسول الله) يە، وەدىنى رەھمەتە: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾^۲ واتە: مەبەست لە ئاردغان بۆ تۆ نەي محمد وەكو پەيامبەر بۆ ھەموو جىھان، تەنھا رەھمەت باراندەنە بەسەر جىھاندا).

* رەھمەتباراندنىك كە رزگارکردنى مەروقاتىيە لە بەندايەتى بەندەكان بۆ بەندايەتى (خالق) كە ماناي (لا إله إلا الله) يە.

* وە رەھمەتباراندنىك كە فەركردنى مەروقە بە چۆنەتى بەندايەتى كردنى (خالق) كە ماناي (محمد رسول الله) يە.

كەواتە أبو بىكر (رضي الله عنه) يەكەم ماموستا بوو پاش پېتەمبەرمان (صلى الله عليه وسلم)، كە ماناكانى (لا إله إلا الله محمد رسول الله) يە لەناو ئوممەت دا زىندووبىكاتەو، بە جىھان رابگەيىنى، بەم دوو پروداوانەي كە باسماڭ كردن.

وھەرۋەھا بەم دوو پروداوھى باسماڭ كردن بۆمان دەردەكەوۋىت، كە ھەقالان (رضي الله عنهم) خاوەن خاوينترين دل و دەروون، چونكە كاتى گويىيىستى راستى دەبن پشت لە ھەموو بۆچوونىكى خويان دەكەن بۆ نەم راستىيە، وە دوورن لە ھەموو سىفەتەكانى خۆ بەگەورە زانين، چونكە پياوى گەورەن.

(۱) أخرجه أحمد ۲۵۲/۲۰، ۲۵۳ و ۴۰۶/۲۱ ط المؤسسة.

(۲) (الأنبياء ۱۰۷).

ديارخستنى چەند لايەننىكى شاراۋە لە كەسايەتى

پېغەمبەرمان (صلى الله عليه وسلم)

پېغەمبەرمان(صلى الله عليه وسلم) تاكە مرۆفە كە ژيانەكەى بە كاتژمىر و روژ و مانگ و سال تۆمار كرابى، ئەمەش رەخمەتتىكى خودايىيە تاۋەكو مرۆفە لە ھەر بارىكى ژياندا بىت، ۋە لە ھەر رۆژگارنىك دابى، ۋە لە ھەر شىئىنىك بىت، بزانىت كەسىك ھەيە كە شىئىنكەوتنى ئەو كەسە چاردى گرفتهكانى ژيانە، ۋە دەرمانى نەخۇشىيەكانى رۆژگارە، ۋە ئاسودەيىيە بو ئەو شىئەى كە لىتى ئەژى.

بەلام ئەۋدى جىي تېيىنىيە زۆر لاپەرەى تۆماركراۋى ژيانى ئەم پېغەمبەرە (صلى الله عليه وسلم) مۇسلمانان لىتى بى ئاگان، سەرەراى ئەۋدى كە گوڭبىستى بوون يان خويندىتيانەۋە! لە بەر چەند ھۆكارىك لەۋانە:

۱ - كەم تەرخەمى ئە تىروانىنمان بو ژياننامەى پېغەمبەر (صلى الله عليه وسلم).

ئەمەش كاتىك كە تىروانىنمان بو ژياننامەى پېغەمبەرمان (صلى الله عليه وسلم)، ۋەكو تىروانىنمان بى بو ژياننامەى ھەر كەسايەتەك، كە خزمەتى مرۆفایەتى كردوۋە! واتە بەر روحيەتەۋە لەسەر ژياننامەى پېغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) نەۋەستاۋىن كە بلىين: رېگامان شىئىنكەوتنى ئەم مرۆفەيە لە ژياننامدا، چونكە نمونەى بالاترین پلەى مرۆفایەتى مرۆفە و خاۋەنى لووتكەى بەندايەتییە بو پەرۋەردگار كە پېغەمبەرایەتییە.

۲ - زیادە رەۋى كردن ئە تىروانىنمان بو ژياننامەى ئەم پېغەمبەرە (صلى الله عليه وسلم).

ئەمەش لە كاتىكدا دەبىت كە مەبەستمان لە گوڭبىستى ژياننامەى ئەم پېغەمبەرە(صلى الله عليه وسلم)، يان خويندەنەۋە و نووسىنى ژياننامەى ئەم پېغەمبەرە (صلى الله عليه وسلم)، تەنھا ئەۋە بىت كە مەدح بىكرىت!، ئەگەر نا ئەۋا كەس پىتى ناكىرىت

وده کو ئه و بکات، له کارو کرده وهی به ندایه تیدا بۆ خودا، یان به ئهرکی ئه و هه ئسیت. ه بانگه واز بۆ رینگای خودا، چونکه ئه و موعجیزاتی ههیه!! ئه مهش هه لهیه کی گه وریه. هۆکاره کی جیاوازی نه کردنه له نیوان ئهرکی شوینکه و تن و نامومکنی و ده کو یه ک بوون.

به واتایه کی نزیکتر: کاتی که نوێژی تاکی موسلمان و ده کو نوێژی پیغه مبه ربی (صلی الله علیه وسلم)، مانای ئه وه نییه که که سایه تی ئه و موسلمان ه و ده کو که سایه تی پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم)، چونکه: یه کهم له بابه تی: ((صلوا کما رأیتمونی اصلی))^(١) واته: (چۆن نوێژم کردوه ئیوهش به هه مان شیوه نوێژ بکهن) و ده دووه له بابه تی: لَا یُکَبِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُجْهًا^(٢) واته: (ئهر که کانی دینداری هه ر تاکه که سی که له توانای ئه و تاکه که سه ن).

ئهم دوو خالهش دژ نیین به یه کتر، به لکو ته و او که ری یه کترن، یه که میان ئه نجامدانی شوینکه و تنه که ئهرکی موسلمان ه، وه دووه میان: ته و او کاری شوینکه و تنه که یه به پیی توانا.

قۆناغه کانی کاروانی به ندایه تی موسلمان بۆ په روه ردگار به ته و او کاری شوینکه و تنی پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) له (ئیسلا مه وه به رزه بیته وه بۆ ئیمان، وه له ئیمان ه وه به رزه بیته وه بۆ ئیحسان)، وه هه مو کات موسلمان له هه ول دایه بۆ به رزه بوونه وه بۆ پله ی ئیحسان، که پله ی ده رچوونه له غه فله ت و ئه و په ری شوینکه و تنه بۆ پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، وه شار ده زابوون له ژیا نامه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم). بۆ ئهم مه به سه یه، که گه یشتنه به پله به رزه کانی به ندایه تی بۆ خودا به شوینکه و تنی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)^(٣).

(١) (مسند الشافعی ٥٥١).

(٢) (البقرة: ٢٨٦).

(٣) ينظر: شرح حديث جبريل لشيخ الإسلام الموسوم بالإيمان الأوسط ص ٥٧٨ و ما بعده.

بۆ ئەم مەبەستە پەرورددگار شوینکەوتنی پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) له کارو کردەوی بەندایه تیدا ده کاته مەرجی رزگار بوونی موسلمان، که ده فەرمویت: **قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ**^۱ واتە: (ئەو پیغه مبهەر - صلی الله علیه وسلم - ئەو کەسانە که خوشەویستی بۆ خودا دەنوینن، پێان بلی:

* سەلمانندی ئەم خوشەویستییه ئەوێه که شوینکەوتەو پیغه مبهەری خودا بن.

* وە ئەجمامی ئەم سەلماندنەش ئەوێه که خودا ئێوەی خوش دەوێت وە لە تاوانتان خوش دەبێت، خودا لیبوردە و میهره بانه.

بە واتایکی تر: وە دەست هێنانی لیبوردەو و میهره بانی خودا، رێگایه که ی تهنه شوینکەوتنی پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم)، ئەم شوینکەوتنەش هەرگیز بە بێ شارەزابوون لە ژیاننامە و سوننه ته که ی ناکریت^۲.

ئەمەش پێویستی بە ناسینی گەورەیی کەسایەتی ئەم پیاوێه (صلی الله علیه وسلم)، بۆیه لەم بابەتەدا تهنه (س - ۳ -) خاڵ لە لایەنە نادیارەکانی کەسایەتی ئەم مروڤه پایه بەرزە دەخەینه بەر چاوی خوینەر، ئەک تهنه بو ئەوێ بیخوینیتەوه، بەلکو بۆ ئەوێ لە گەلیدا بژیت، تاوێ کو زیاتر ریزی ئەم مروڤه پایه بەرزە (صلی الله علیه وسلم) لە دلیدا هەلقولیت، وە زیاتر شوینکەوتەو سوننه ته کانی بێ لە ژیانیدا.

(۱) (آل عمران: ۳۱).

(۲) ينظر: تفسير الآية عند ابن كثير في تفسيره.

خالی یه که م:

نارامی و له سهره خوئی، کاتی دیتنی دیمه نی سهر سوریه نهر

(السكون عند روعة الروح، حال رؤية المشهد المذهل)

کاتیک له (میعراج) دا نهم مرۆقه بهرزکرایه وه بۆ ناسمانان، وه گه وره یی دیمه نی ناسمانان و (سدرة المنتهى) ی بینى، که به هه ندیک رهنگ داپوشرابوو که له دونیادا نهم رهنگانه نه ناسراون!

ته نانهت بۆ بهرزاییه که بهرزکرایه وه که گوتیبیستی دهنگی قه له مه کان بووه، که (قه دهه) یان ده نووسی!

به لکو به دلی پاکى خوئى خودای بینى - نه که به چاو^(١)

له م شوینه بهرز و سهر سوریه نهر ده، خودای پهروه دگار وه سفی دهکات به: ﴿وَمَا رَآءَ الْبَصَرُ وَمَا صَفَى^(٢) واته: نه وه نده هیمانه و له سهره خوئبووه، لهو جییه سهر سوریه نهره وه کو نه ده بیته بهرام بهر خودای پهروه دگار که ته نها ته ماشای جییه سه جه دی خوئى کردووه و ناوړی نه داوه به هیچ لایه که دا^(٣).

لیره دا زیاتر گه وره یی نهم مرۆقه مان دیته بهرچاو، کاتی بهراوردی بکه ی به پیغه مبهه (موسى - علیه السلام) له نایه تی (١٤٣) ی سووره تی (الأعراف): ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِهِ وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي إِلَٰهَكَ قَالَ لَنْ تَرَنِي وَلَٰكِنِ أَنْظِرْ إِلَىٰ الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَنِي فَلَمَّا تَخَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ ثَبَّتَ إِلَٰهَكَ وَاتَّخَذَ الْأُولَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ^(٤) واته: کاتیک موسی (علیه السلام) داوای بینینی

(١) ينظر: السيرة النبوية في ضوء المصادر الأصلية ٢٧٢-٢٧٣.

(٢) (النجم: ١٧).

(٣) ينظر: مدارج السالكين - منزلة الأدب.

خوداى كىرد بە چاۋ، خوداى پەرۋەردگار پىنى فەرمۇ مەرۋۇ ناتوانن لە دونيا بە چاۋ بىيىنن،
 ۋە بۇ ئەۋەى زياتر ئاشنا بىى لە گەل گەۋرەىى مەن پىروانە ئەم چىايە، كاتى خۆم پىشانى ئەدەم
 چى بەسەردى؟ كاتى خوداى پەرۋەردگار خۆى ديار ئەكات بۇ چىايەكە، چىايەكە دەرمى
 (موسى - عليه السلام -) كاتى دىمەنى ئەم چىايە دەبىنى، لە ھۆش خۆى ئەچى لە بەر
 گەۋرەىى دىمەنەكە، ۋە كاتى دىتە ھۆش خۆى ستايشى خودا دەكات و داۋاى لىخۆشبوۋنى
 لىدەكات و دەست پىشخەرى خۆى ئەنۆيتى بۇ بەجىگەياندىنى فەرمانەمانى خوداى
 پەرۋەردگارە.

جىى شاھىد: بەراۋرد كىرنە لە نىۋان كەسايەتى (مۇھىم) صلى الله عليه وسلم و
 كەسايەتى (موسى) عليه السلام كە لە (أولوالعزم)!. (موسى) عليه السلام بە دىتنى
 دارمانى چىايەكە لە ھۆش خۆ دەچىت لە بەر ھەست كىردن بە گەۋرەىى خودا، بەلام (مۇھىم)
 صلى الله عليه وسلم بەدىتنى چەندىن دىمەنى گەۋرەتر لە ئاسمانان، و لە گەل زياتر ھەست
 كىردن بە گەۋرەىى خودا، زۆر ئارام و لە سەرەخۆبۇۋە، ۋە لە ئەۋەپىرى ھۆش و جوانى
 ئەدەبداۋە. ۋە ھەر لەم بارەيەۋە، زاناياغان لەۋەلامى ئەۋەى كە خەلكانىك پاش بەرەبابى
 ھەقالانى پىغەمبەرمان (صلى الله عليه وسلم)، لە كاتى گۆيىستىيان لە قورئان مردوۋن لە
 ھەژمەتا! كەچى ئەمە لە بەرەبابى ھەقالانى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) روۋىنەداۋە؟
 ئەفەرمىن: ھالى ھەقالانى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) ۋەكو ھالى پىغەمبەرە (صلى
 الله عليه وسلم)، كە برىتييە لە ھەستكىردن بە گەۋرەىى خودا ۋە خۆراگرى، كەچى بەرەبابى
 پاش ئەۋان ھالىيان ۋەكو ھالى (موسى - عليه السلام -) ە، كە برىتييە لە ھەستكىردنە بە
 گەۋرەىى خودا، بەلام بە بى خۆراگرى!

كەۋاتە بەتپروانىنىكى ورد بۆمان دەردەكەۋىت كە كەسايەتى پىغەمبەرمان (صلى
 الله عليه وسلم) بەرزترە لە كەسايەتى موسى (عليه السلام)، ۋە كەسايەتى ھەقالانى
 پىغەمبەرمان بەرزترە لە كەسايەتى بەرەبابى پاش ئەۋان (تابعين)!^(۱).

(۱) ينظر: مجموعة الفتاوى ۱۳/۱۱ و مدارج السالكين ج ۲ ص ۴۸۲-۴۸۵ ط الرشيد، طريق الهجرة ۱/۳۲۳ ط القاهرة.

خائی دووهم :

نارامی و له سه ره خویی له کاتی نازاری جهسته له بهر سه ختی لیدان

(السكون عند الم الجسد من شدة الضرب)

به کارهیتانی نازاری جهستهیی له مه کهکه دژی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) یه کیك بوو لهو بهر بهرستانهیی که گاوردکانی مه کهکه بهرامبهه بانگه وازی ئیسلامهتی به کاریان دههینا، وه به چاو پیخشاندنیک له رۆژگاری بانگه واز له مه کهکه ئهم نه شکه نهجهدانه جهندین جار دیته بهر چاومان، لیره دا ئه وهی په یوهندی به بابته که مانه وه ههیه زانیینی هه ئسوکه وتی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) بهرامبهه ئهم نه شکه نهجهدانه، نایا چی بووه؟ یان چۆن بووه؟ تاوه کو وه لامه که تیشکینک بخاته سه ر لایه نه به زره کانی ئهم که سایه تیه - محمد صلی الله علیه وسلم - با ئهم وه لامه له زاری گاوردکانی مه کهکه گوئیست بین، له رۆژگاری کوچکردنی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) بۆ مه دینه.

کاتی پیغه مبهه مالی خوی به جی ئه هیلێ، فه رمان به ئیمامی علی (رضی الله عنه) ده کات، که له شوینی ئه و بجه ویت و گشت جهسته ی داپوشیت، ئیمام علی (رضی الله عنه) فه رمانه ترسناکه که ی به بی دوو دلی به جی ئه گه ینی، کاتی کافره کان بۆ کوشتنی محمد (صلی الله علیه وسلم) دین، یه کهم جار به ردی تیده گرن تاوه کو ببینن ئه و جا بیکوژن، وه کاتی له دووره وه چهند به ردیکی تی ده گرن، له گه ل بهر که وتنی هه ر به ردیک به جهسته ی ئیمامی علی (رضی الله عنه) له گه ل نازاره که دا جووله یه که ده کات، وه کو ئه فجامیکی سروشتی نازاره که، به دیتنی گاوردکان بۆ جولانه وه ی ئیمامی علی (رضی الله عنه) له گه ل هه ر لیدانیک، کافره کان دوو دل ده بن ده زانن ئه وی ناو جینگا که محمد (صلی الله علیه وسلم) نییه! چونکه ده یانزانی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) له کاتی لیدان و نازاردانی جهسته یی جووله ی نه ئه کرد، بۆیه علی (رضی الله عنه) له ناو جینگا ده ر دینن وه پتی

نه لیت: (إِنَّكَ لِلنَّيْمِ كَانَ صَاحِبُكَ نَرْمِيهِ فَلَا يَتَضَوَّرُ، وَ أَنْتَ تَتَضَوَّرُ وَ قَدْ اسْتَنْكَرْنَا ذَلِكَ) ^(۱)
 واته: تۆ پیاوی باش نی، زانیمان تو (محمد) نیت، چونکه نهو له کاتی نازارداندا جوولهی نه
 نه کرد، به لام تۆ خۆت لوول نه دا و جوولهت ده کرد، بۆیه زانیمان نهودی ناو جینگا
 (محمد) نییه.

جینی شاهید لهم به سه رهاته: توانا روحیه کانی نهم مرۆڤه محمد (صلی الله علیه
 وسلم)، که وای لی نه کرد له کاتی گه وره ترین نازاره کانی جهستهیدا ؛ وه لامی دوژمنی خۆی
 بداته وه به نارام گرتنیککی نهوتو که هیچ جولهیه کی له گه ل نه بی!

نهینیه کهش له وه دایه که هیژده دهروونیه کانی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) و
 توانا روحیه کانی زالن به سه ره نازاره کانی جهسته، ههه بۆیه ش کاتی دوژمنانی لهو پهری
 هیژو سته مکاری دا بوون دژی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم)، نهیان توانیوه ههست
 به وه بکهه که (محمد - صلی الله علیه وسلم -) لاواز و بیده سه لاتنه بهرام بهریان، به لکو
 بهردهوام ترسی نهم که سه له ناو دلیاندا بووه، ههستیان کردووه که نارامی و بیده هنگی نهم
 که سه بهرام بهه نازارو نه شکه نهجه دان له هیژو سته مکاریان زیاتره.

﴿وَأَجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ شوری ۸۴

خالى سى يەم:

نارامى و لەسەر خۇيى لە كاتى ترسانى دل لە كوشتن

(السكون عند خوف القلب من القتل)

لە رۆژگارنىڭدا لە رىي كۆچكردن بۆ (مەدينە)، پىغەمبەرمان (صلى الله عليه وسلم) ھەموو ھوڭارىڭى گرتىۋە بەر تاۋەكۈ بەسەر كەتۈۋىيى لە دەست تۇقاندنى خەلڭى شەرەكەي خۇي (مەككە) رزگار يىت، بەلام چەكى ھەلنە گرتىۋو! چۈنكە لە قۇناغى مەككى بانگەۋازى ئىسلام خۇدا فەرمانى نەدابو بە چەك ھەلگرتن، بەلكو تەنھا خۇپاراستن بە شىۋازى جۇراۋ جۇر و ئارام گرتن لەسەر ھەموو لىدان و تۇقاندنىڭ، لە پىناۋى ئەۋەي كە بەيانى ھەق بىكرىت، ۋە دوژمنە كانىيان لە ئاگرى دۆزەخ رزگار بىكەن بە ئاشنا كوردنىيان بە ئىسلام!!

ئەم بى چەك يە لە رىي كۆچكردندا مەترسىدار بوو، ۋە ئەۋەي جىي مەترسى بوو پرويدا، كاتى (سراقة بن مالك المدلجى) خۇي پرچەك كورد بۆ كوشتنىيان لە پىناۋ پاداشتىك كە سەرانى مەككە رايانگە ياندېۋو، بو ئەۋەكەسەي كە محمد (صلى الله عليه وسلم) يان أبو بكر (رضي الله عنه) بە مردوۋىي يان زىندوۋىي تەسلىمىيان بىكات.

سوراقە تۈانى رىي پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) ۋە ھەقالەكەي بزانى، ۋە تۈانى لىيان نزيك بىتتەۋە تا ۋەكۈ نىۋان ئەۋ و ئاۋاتەكەي كە كوشتنى ئەم دوو كەسەيە يان گرتنىانە چەند چركەك مابو. لە باسى ئەم بارە ترسناكەي سەر پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) ۋە ھەقالەكەي أبو بكر (رضي الله عنه)، سوراقە - پاش مۇسلمان بونى - دەفەر موۋىت:

(تقرب بي - أي فرسي - حتى إذا سمعت قراءة رسول الله صلى الله عليه وسلم و هو

لا يلتفت و أبوبكر يكثر الالتفات!)

واته: زۆر لییان نزیک بوومهوه به ئهسپه کهمهوه پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) یادی خودای دهکرد و زۆر به ئارامی ده پۆشت و ئاویری نه ده دایهوه، به لام أبو بکر (رضی الله عنه) زۆر ئاویری ده داوه و شه پرزه بوو.

وه ههروهها أبو بکر باس له هه مان پروداو دهکات: که گریاوه له ترسی ئهوهی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) بکوژریت، ده فهرمویت: پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) لهو کاته سهخته دا به منی فهرموو: بو ده گریی! خودا پارێزگاریمان دهکات.

جیی شاهید: ئهوه نییه به سه رهاتی رزگار بوونیان باس بکهین وهك له زۆرینهی پهتووکهکانی فهرمووده و ژیا نامه ی پیغه مبهه دا هاتوو^(۱)، به لکو مبهه ستمان ته نهها راوه ستانیکی هزره له سه ر توانای که سایه تی ئه م پیغه مبهه ده (صلی الله علیه وسلم)، لهو کاتانهی که له نزیک خۆی به هه موو پیوه ریکی ژیری مردن ئه بیینی، به لام چه ند ئارام و له سه ره خو بووه؟! ته نانه ت ریی به خۆ نه داوه ئاو ریش بداته وه له دوژ منه که ی که هه ولی کوشتنی ده دات! ئه مه جیی بیر کرد نه وه یه له که سایه تی ئه م مروقه پایه به رزه (صلی الله علیه وسلم).

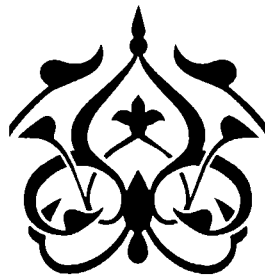
ئه م سی خاله ی با سه مان کردن جیی ئه وه ن مروقه زۆر بیر یان لی بکاته وه، تا وه کو بزانی که هه موو که سایه تییه کی گه وه به به را و رد کردنی له گه ل که سایه تی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) بچووک ته بیته وه، وه ته نهها محمد (صلی الله علیه وسلم) شیا وه که فو نه ی مروقی کامل بی بۆ گشت مروقایه تی، ئه مه وه کو مروقه، ئه ی نه گه ر سه ره رای مروقایه تییه که ی پیغه مبهه ریش بی!

(۱) ينظر: البخاري ۳۹۰۶، ۳۶۱۵ و السيرة النبوية لصوياني ۲۶۸/۱ - ۲۷۰.

«لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا»
 واته: نهی نهوکه سهی رازیوونی خودات مه به سته و ناواتت رزگار یوونه له روژی قیامت-
 چاکترین نمونه که شوننی بکهوی بو به دیهینانی نه مه به ست و ناواته ته نه کسایمتی
 پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) و په یامه که یه تی.

﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاُخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَّاَجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا﴾

الإسراء: ۸۰

پرسیار و وهلامی A و B

نهم بابه تهی گۆڤاری (نهیوویی) تایبته به پرسیار و وهلام، وه له دوو بهش پیک دیت:

یه کهمین: تایبته به حلال و حرام و ده کو له پهرتو که فیهیه کانداهاتو ده.

دروهمین: پرسیار و وهلامی گشتی له بابه ته جیاجیاکانی ناین.

بهشی یه کهم

پرسیار و وهلامی فیهیه

لهم به شه دا به پی ریزه نندی بابه تهکانی پهرتوکی (بلوغ المرام من أدلة الأحكام) پرسیار و وهلامه کان ناماده کراون. وه پهرتوکی (بلوغ المرام من أدلة الأحكام) زانای ناودار (ابن حجر - رحمه الله -) کزی کردووته وه له فهرمووده ی پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) که تایبته به (حلال) و (حرام)، له بابه تهکانی پاکژی (الطهارة) دهست پیده کات بو بابه تهکانی سه ریهست کردن (العتق)، پاشان به بابه تیکی گشتگری ناداب و زکر و دوعا کوتایی دیت.

وه لهم ژمارهی گۆڤاره که مان به بابه ته یه کهمهکانی پاگژی:

۱ - جوړهکانی ئاو (المیاء).

۲ - قاپ و قاچاخ (الآنية).

دهست پیده کهمین به پشتیوانی خودا.

تیبینی: له ناماده کردنی پرسیار و وهلام سه بارهت گشت بابه تهکانی (بلوغ المرام)

ره چاوی نهم خالانه ده کهمین:

۱ - کورتی و پوختی له پرسیار و وهلامه کهمی.

۲ - نووسىنەۋدى بەلگەكانى ۋەلامەكە، بەبى ۋەرگىران بۆ زمانى كوردى. چۈنكە ئەۋدى ئارەزوۋى زانىنى بەلگە و لىككەنەۋە ھەيە پىۋىستە خۆى لە زمانى ەمرەبى شاردزا بىكات. ۳ - ئەگەر زانىمان جىتى شاھىد لە بەلگەكە بۆ ۋەلامەكە ناديارە، ئەۋا ئاماژەى بۆ دەكەين، بە پىشتىۋانى خودا.

۴ - ئەگەر پىرسىار ۋەلامە ئامادەكراۋدەكە سەبارەت بە (النوازل - شتى نۆى -) بى، ئەۋا ئاماژە بۆ سەرجاۋەى ۋەلامەكە دەكەين.

لە كۆتايىدا داۋا لە خوداى پاك ۋە بەخشندە دەكەين، كە بمان پارىزىت لە دەرچوون لە راستى تىگەشىتنى بەلگەكان ۋە يەك راى زانايان، ۋە نىيەتقان خاۋىن بىكات، ۋە توانامان پى بىبەخشى، تاۋەكو ئەم بابەتەنە بە جوانترىن شىۋە ۋە بە ئاسانترىن رىنگا لە خويىنەرانى ئەم گۆڭۈرە نزيك بىكەين.

بابەتى يەكەم

جۈرەكانى ئاۋ

پىرسىارى يەكەم:

تيا دەتوانىن ھەمىۋ ئاۋىك بو دەست نويژ ۋ غوسل بە كىرىيىن؟

ۋەلام:

ئاۋ دوو بەشە: خاۋىن ۋ پىس، ۋە ھەمىۋ ئاۋىك خاۋىنە، بىجگە لەۋ ئاۋەى كە رەنگى يان تامى يان بۆنى گۆرابى، بەمەرچىك گۆرانەكە لە بەر ئەۋە بىت كە شتىكى پىس چوۋىتتە ناۋى، ۋە ھەر ئاۋىك خاۋىن بى بۆ دەست نويژ گرتن ۋ غوسل ھەلگرتن دەشى.

ههنگه.

۱ - عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (من شاء

سیر به صحة شيء

۲ - عن أبي أمامة الباهلي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (من

سیر به صحة شيء إلا ما غلب على ريحه و ضعفه و بؤنه، سیر به صحة شيء إلا ما غلب

ريحه و ضعفه، فإنه صحة تحت فيه

* و أجمع علماء الإسلام على صحة معنى حديث أبي أمامة، ومن نقل الإجماع على ذلك:

الشافعي و ابن منذر و غيرهما

پرسیاری نارد

ههنگه - نه نیشکی حهین خوری به دتوین دهست نیشکی ههنگه

دهست

به ئی ددهتوانین! به لام به مهرجیک ناوی ناوی له مهر مایی، بۆ نمونه ناتوانی به
شهر بهت یان چای دهست نویتۆ بگرین هه چهنده خاوینن، چونکه ناوی ناویان له مهر نه ماده،
به لام کاتی - بو نمونه - ناویک سویری بو له مهر خوی یان ڕهنگی گوړابوو له مهر گه لای دار، نهوا
چونکه ناوی ناوی له مهر ماده با ڕهنگی یان بۆنی یان تامی گوړابی ددهتوانین غوسل و دهست
نویتی پی هه لکرین. چونکه گوړانی ناوه که له مهر شتیکی خاوین پرویداوه، که خویی
سویری کردووه، یان گه لای دارد که ڕهنگه که ی گوړیوه، وه له هه مان کاتدا ناوی ناوی هه
له مهر ماده و گوړانه که ناویکی تری به ناوه که نه به خشیوه.

(۱) أخرجه الثلاثة و صححه أحمد.

(۲) أخرجه ابن ماجه و ضعفه أبو حاتم و نلبیهقی.

(۳) ينظر: منحة العلام شرح بلوغ المرام ۳۳۱ - ۳۴.

په نکه:

۱ - عن أبي هريرة (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم في البحر: ((هو لتجبرر ماءه اخل ميتته)).^(۱)

۲ - و عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ((يقع الثياب في شراب أحدكم فليغسله ثم لينزعها، فإن في حم حاحيه داء وفي الآخر نداء وزاد:

((و نه يتقي بحاحه الذي فيه الداء)).

* محل الشاهد: ما لا دم له سائل فهو طاهر لا ينجس الماء به.

۳ - و عن أبي واقد الليثي رضي الله تعالى عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ((ما قطع من نبيصة، ولا حي حبه، نجس ميت)).^(۲)

* محل الشاهد: إن ماله دم سائل إذا مات فهو نجس يؤثر في الماء.

پرسیاری سی ییم:

نایا کهم و زوری او کړی حبه به ساریات و حوینی ناره که؟
ود نلام:

به لئی! چمند ناو زوری زیاتر خاوینی خوی دپاریزی، وه هه رچهنده کهم بیت که متر خاوینی خوی دپاریزی. وه ناوی کهم، له وانه به به پیسی به کی کهم خاوینی خوی له ددست بدات، واته رډنگی یان بونی یان تامی بگوزیت، به لام ناوی زور خاوینی خوی

(۱) أخرجه الأربعة و ابن أبي شيبة و اللفظ له و صححه ابن خزيمة و الترمذي ورواه مالك و الشافعي و احمد.

(۲) أخرجه البخاري و أبو داود.

(۳) أخرجه أبو داود و الترمذي و حسنه و اللفظ له.

بىپارىزىت بەرامبەر گەۋرەترىن پىسايى، واتە پىسايى كار نەكاتە سەر گۆزىنى رەنگ و تام و بۆنە كەي.

لە ھەمان كاتدا نەمە نەۋە ناگەيەننى كە پەند لە پىسبون بۆ كەم و زۆرى ئاۋ بگەرىتەۋد، بەلكو پىس بوونى ئاۋ تەنھا پەيۋەندى بەۋد ۋە ھەيە كە بە ھۆى نجاسەۋە - پىسى - يە كىنك سى سىفەتەكانى (رەنگ، بۆن، تام) لە دەست بدات. بەئىگە:

۱ - عن عبد الله بن عمر (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ((إذا كان ماء قلتين لم يحمل نجس)) وفي لفظ: ((لم ينجس)).^(۱)

* محل الشاهد في الحديث: أن الماء الكثير - نحو ۲۰۰ لتر فما فوق - لها مقاومة أكثر لدفع النجاسة من الماء القليل و هي دون ذلك، و أخذ الأكثر بمفهوم الحديث وقالوا: مادون القلتين ينجس بمجرد ملاقات النجاسة. و الراجع الأول

۲ - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ((خبر إناء أحكم إذا وقع فيه الكلب أن يغسله سبع مرات أولاهن بتراب)) أخرجه مسلم و في لفظ له ((فيريقة)) و لترمذي: ((خرجن)) أو ((أولاهن)).

* محل الشاهد في حديث أن يسير الماء - دون القلتين - ينجس بمجرد ملاقات النجاسة. و جواب ذلك: خصوصية الحديث بالكلب و ان الغسل سبعة أقرب إلى التعبد.

۳ - و عن أبي قتادة (رضي الله عنه) أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال في المرة: ((إنها ليست بنجس إنما هي من الطوافين عليكم)).^(۲)

(۱) أخرجه الأربعة و صححه ابن خزيمة و الحاكم و ابن حبان.

(۲) أخرجه الأربعة و صححه الترمذي و ابن خزيمة.

* فائدة: لم يذكر الحافظ حديث الكلب و الهرة في باب النجاسات وبينهما، وإنما ذكرهما في باب المياه مع حديث الذباب و حديث ما قطع من البهيمة، كل ذلك لبيان قول الأكثر في الأخذ بمفهوم حديث القلتين و هذا من فقهه و رغم ذلك أكثر شراح بلوغ المرام يغفلون عن ذلك!.

پرسیاری چواردەم:

بە ئای ئەو پەنگاوە (دائەم) جیاوازی ھەمە ئەکەل ئەو جۆگەکان (نەجی) ئە رووی پارستنی
بە کۆشێھە کەم؟
وە ئای:

بە ئای ئەو پەنگاوە ئەگەر پەسایە بچیتە ئەو زیاتر شیاوە بۆ پەسبوون ئە ئەو جۆگاگان،
بۆ ھەش پەسبەستە زیاتر پەسبەستە.
بە ئەگەر:

۱ - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ((لا يغتسل
حدكم في الماء الدائم و هو جنب))
و للبخاري: ((لا يبول أحدكم في الماء الدائم الذي لا يجري ثم يغتسل فيه)) و لمسلم: ((منه))
و لأبي داود: ((و لا يغتسل فيه من اجنابة))
پرسیاری پینجەم:

ئەوێک پەشماوەی کەسێکە کە غۆسلی جەنەبەتی پەس ھەنگرتووە، ئایا دەتوانین بۆ جاریکی تر
بە کار بیهێنین بۆ غۆسل ھەنگرتن یان دەست نۆیژ کرتن؟
وە ئای:

بە ئای دەتوانی بە ئای ئەگەر ئەو تر ھەبێ، ئەوا باش نییە (مەکروھە) بە کاری بێنی.

٢ أخرجه أبو داود و إسناده صحيح.

بابه تلی دودنه

په وخت چاخ

برسیاری په که م:

ناب ده توانین نه به (حتمی) له زیر یان ریز دروستکون یان به زیر یان ریز دروست

دهست نویږ بکړین:

وډلام:

ناتوانین، به لام نه وه ناگهیه نیت که دهست نویږه که ته واوښیه.

په که م:

عن حذيفة بن اليمان (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «

شربوا في ليلة سحاب وفضة رداء تكبر في صحيفه، فبها تم في سبيل الله»^(١).

و عن أم سلمة (رضي الله عنها) قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «سبي سرب
في ليلة سحاب وفضة رداء تكبر في صحيفه»^(٢).

و عن أنس بن مالك (رضي الله عنه): «ان قريح النبي صلى الله عليه وسلم كسرت حده
مكان الشعب سلسلة من فضة»^(٣).

* محل الشاهد: أن علة الحكم سد ذرائع التكبر، والوضوء أولى من الأكل في هذا الباب.
أما استعمال يسير الفضة للحاجة ليس فيه تلك العلة فجاز كما في حديث أنس (رضي الله
عنه).

(١) متفق عليه.

(٢) متفق عليه.

(٣) أخرجه البخاري.

فائده:

ذكر الذهبي في السير (٢٨٧/٢١): أن صلاح الدين الأيوبي - رحمه الله - أنكر تحلية دواته بفضة. ثم علق على ذلك قاتلاً: في جوازه وجه ذكره أبو محمد الجويني.
و يدل لهذا الوجه أن أم سلمة (رضي الله عنها) وهي راوية حديث النهي عن الشرب في آنية الفضة، كانت لها جلجل من فضة فيه شعرات من شعر النبي صلى الله عليه وسلم^(١)

پرسیاری دووډه:

ناب پیستی کیله ری موده ریوی به دیباغ خوین ددینتهوډ؟

وډله:

به لی، به مه رجیک گیانداره که لهو گیاندارانه بی که گوشتیان هه لاله.

به نکه:

عن ابن عباس (رضي الله عنهما) قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ((إذا دُبع الإهاب فقتل خير))^(٢). وعند الأربعة ((أيما إهاب دُبع)).

و عن سلمة بن الحبحق (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ((دُبع جلود الميتة خير))^(٣).

و عن ميمونة (رضي الله عنها) قالت: مرَّ رسول الله (صلى الله عليه وسلم) بشاة يجرونها فقال: ((لو أخذتم إهابي؟)) فقالوا: إنها ميتة فقال: ((يضربها ماء و تقرظ))^(٤).

(١) ينظر: فتاوى العثيمين ٩١\١١.

(٢) أخرجه مسلم.

(٣) صححه ابن حبان.

(٤) أخرجه أبو داود والنسائي.

بستراک:

ما عزاه الحافظ لسلمة بن المحبق (رضي الله عنه) وهمّ و الصحيح أن الحديث بهذا اللفظ لعائشة (رضي الله عنها). (ينظر: الإحسان بترتيب صحيح ابن حبان رقم: ١٢٩٠) و لفظ حديث سلمة بن المحبق (رضي الله عنه): ((زكاة اللّٰديه دباعه)) (الإحسان ٤٥٢٢).
ومحل الشاهد للجواب: لفظ: ((زكاة - في حديث ابن المحبق -)) و وجهها: تسمية الدباغ زكاةً فما لا تحل من الحيوانات بالزكاة الشرعية - الذبح - فإن الدباغ لا يظهر جلدها إذا ماتت.
و على هذا فلا بأس على الذين يستعملون الأواني المدبوغة أن يتوضأوا منها^(١).

پرسیاری سییه:

حوکمی به کار هیئت قپ و قچاغی کوردن چیه؟

ودلام:

دهتوانین به کاریبیهتین به مهرجیک بشوریت، نهوکه پاشماودی عارهق یان گوشت بهرازی پیودهی.

به نگه:

عن أبي ثعلبة الخشني (رضي الله عنه) قال: قلت: يا رسول الله، إنا بأرض قوم أهل كتاب أفنأكل في آيتهم؟ قال: ((لا تأكلوا في آيتهم إلا أن لا تجدوا غيرها. فاغسلوها و كلوا فيهن))^(٢). و عن عمران ابن حصين (رضي الله عنه): ((أن النبي (صلى الله عليه وسلم) و أصحابه توضؤوا من مياة امرأة مشركة))^(٣).

* الحديث الأول في بيان علة المنع، و الحديث الثاني دليل الجواز.

(١) ينظر: مسند احمد (٢٠٠٦١ و ٢٠٠٧١) و (اختيارات شيخ الإسلام ٢٣٦١ - ٢٨٨).

(٢) متفق عليه.

(٣) متفق عليه.

بەشەش مەۋەدە

پەرسىيە ۋە ۋەلىمى گەشە

لەم بەشەدا چەند پەرسىيە ۋە ۋەلىمى گەشە دەخەينە ۋە دەربارى چەند بابەتتىكى جىياۋز كە پەيۋىدىيان بە تىگەشەننى نىسلا مەۋە ھەيىت، بۇ ھەركەمىك كە بىھەيىت بەرەستى لە پەستى نىسلا تى بگات ۋە ويستى فەيۋىنى ھەيى بۇ نەم ئايىنە، نەك خواستى گەران لىرە ۋە لەۋى بەدۋى شوبەھات.

ھەر بۇيەش نەم پەرسىيە ۋە نەم بەشە ھەلدەبۇيىن بەزۋرى نەم پەرسىيە ۋە نەم كە لەناخى مەۋەلىكەدا دەجۈلىنەۋە كە نەزەۋۋە مەندە بۇ فەيۋىنى نىسلا، لەم ۋەزەكەردەدا كە ھەق ۋە ناھەق لە خەلىكانىكى زۆر تىكەل بۇۋە بە ئاستىك كە لىك جىا كەرنەۋەدىيان ئاسان نەيى.

ھەر لە بەر نەم مەبەستە ھەۋلىمان داۋە بە پىيى تۈانا ۋە ۋەلىمەكان رەۋانېن، ۋە لە كۆتايى ھەر ۋەلىمىك بەلگەكان دەخەينە ۋە، نەكەر پەيۋىست بگات. ۋە چۈنكە بابەتەكە پەرسىيە ۋە ۋەلىمە سەبارەت بە بابەتى زۆر گەنگ، بۇيە ھەۋلدەدەين ھەندىك دەرئەۋى پەيدەين، چۈنكە ھەندىك شوبەھە بە رەستەيەك ۋە دوو رەستە لە ناۋ ناچن، بىجەگە لەمەش نىمە لە ۋەلىمەكان دەۋىن كە بەردەۋام كەركەكانى دەرۋەستەكەنى شوبەھات لە زىيادەۋىن دان.

ھەرۋەھا ھەۋلدەدەين دەرئەۋىيەكە بىزاركەر نەيىت، چۈنكە بەداخەۋە لەم ۋەلىمە خەيىندەۋە لە كەردە بىزاركەرەكانە، بەلەم خەيىنەش ھەيە، بۇيەش بۇ خەيىنەرى بەرئەز نەكەر ويستى بە دۋادەۋىن ۋە لىكۈلىنەۋە ھەيىت، ئامارە بۇ سەۋچاۋەكانى بابەتەكە دەكەين، داۋاكەرىن كە پەردەگەر پەشت ۋە پەنامان بىت.

مذہب کے خدوخی جمہین مہرِ حیات نے یہاں تینوں جگہ : باب نمبر ۱۱۱۱ کے زیرِ قلم
 کے ایک کئی خود پرستیدہ پہلے : ہوتی : دست بہ یہ کیس کے مہرِ حیات کے : حیات :
 ہوتا :

همروها هيچ به لگه يه کمان نييه له قورئاني پيروزو فرموده دي پيغه مبر (صلى الله عليه وسلم) که تاكي موسلمان پابه ند بکات به مه زهه بيته کو، بيچگه له پابه ند بوون به (قورئاني پيروز) و (فرموده دي پيغه مبر- صلى الله عليه وسلم -). وه زانا يانمان بو شاره زابوونيان له لقه کان- (فروع) ي شهر عت، نه گهر به قوتابخانه يه کي فيقه ي (مه زهه بيته کو) خو يان پابه ند بکمن، نه ک له بهر نه وديه که له سهريان واجبه پابه ند بن بهو قوتابخانه فيقه ييه وه، به لکو کار ناسانيه که بو ناساني تينگه يشتن له (قورئاني پيروز) و (فرموده دي پيغه مبر- صلى الله عليه وسلم -). وه نه ودي له سهريان واجبه ته نها نه وديه که زياده يه ک نه لين له ديندا، که پيشت نه گووترا بي يان سه ريچي بيت بو گشت زانا ياني

پیشین، نه مه له گملا پابه ندبوون به قورتانی پیروژ و فەرمووده (صحیح) دهکانی پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم).

لەم باردیهود دوو کەس هەلە دەکەن کاتێک یەکیکیان بلیت: پابه ندبوون به مهزهبه بیکهوه مهزجه بۆ تیگه یشتنی قورتان و فەرمووده، وه دهچوون له مهزهبه حهرامه! وه نهوی تر بلیت، پابه ندبوون حهرامه به مهزهبه بیکهوه، به لکو پشت کو یخستنی قورتانی پیروژ و فەرمووده یه !.

راستی له نیوان نهم دوو بۆچونه دایه، که زانای موسلمان تهنها پابه نده به قورتانی پیروژ و فەرمووده ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، به لام به سوود وەرگرتن له گشت مهزهبه کان که ئاسانکاریان کردووه بۆ تیگه یشتن له قورتانی پیروژ و فەرمووده ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، یان سوود وەرگرتن له مهزهبه بیک - قوتابخانه یه کی فیهی - بۆ هه مان مه به ست، واته: وەکو ئاسانکاری بۆ تیگه یشتن له قورتانی پیروژ و فەرمووده ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) نهک دهمارگیری بۆ سه رانی قوتابخانه که.

هه ر له م روانگه یه وه گشت سه رمه زهبه کان، واته نهوانه ی قوتابخانه ی فیهی یان هه یه وه کو (أبو حنیفة، مالک، اللیث، الشافعی، الأوزاعی، أحمد، ابن حزم. ...) یه ک ران له سه ر نه وه ی که بۆچونه کانیا ن پشتگو ی ده خرین نه گه ر ده رکه وت که سه ریچین بۆ فەرمووده ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم).

* نیامی (أبو حنیفة) ده فەرموویت: (إذا صح الحديث فهو مذهبي)^(۱) واته: هه رکات بۆچوونی من سه ریچی بیّت بۆ فەرمووده ی (صحیح)، نهوا کار به فەرمووده که بکه ن و فەرمووده که بۆچوونی منه !.

(۱) حاشیه ابن عابدين ۶۷/۱.

* نیمامی (مالک) ده فەرمووت: (إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ أٌخْطِئُ وَأُصِيبُ، فَانظُرُوا فِي رَأْيِي فِكْرٌ - وافق الكتاب و السنة فخذوه، و كل ما لم يوافق الكتاب و السنة فاتركوه) ^(۱) واته: (من مرؤقم ههله ده كه م له بۆچوونه كانم، بپروانه بۆچوونه كانم، نهودی سه ریپچی بی بۆ قورئان و فەرمووده کاری پینه کهن).

* نیمامی (شافعی) ده فەرمووت: (ما من أحدٍ إلا و تذهبُ عليه سنة لرسول الله - صلى الله عليه وسلم - و تعزب عنه، فمهما قلتُ من قول، أو أصَلْتُ من أصل، فيه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم خلاف ما قلت، فالقول ما قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم -، و هو قولی). واته: (کهس نییه به هه موو فەرمووده کانی پیغه مبه رمان - صلى الله عليه وسلم - ناگاداریت، بۆیه هه قسه یه کم کردبی یان هه ریسیایه کم دانابی، سه ریچی بیت بۆ قسه یه کی پیغه مبه ر - صلى الله عليه وسلم - نهوا پشت له قسه و ریسا کانم بکه و ده دست به ووده بگرن نهودی پیغه مبه ر - صلى الله عليه وسلم - فەرموویه تی) ^(۲).

دهیان زانای تر ئەم مانایانه دووبارده ده که نه و ^(۳)، بنه ماکانی ئاینی ئیسلام به درێژایی زیاتر له چوارده سده خودای په روهر دگار بهم جوړه زانایانه پاراستوویه تی، و ده نهوانه ی دژایه تی ئەم زانایانه ده کهن، له راستیدا نه فام نین، به لکو دوژمنی ئیسلام و له م رییه وه دژایه تی قورئانی پیروز و فەرمووده ی پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) ده کهن.

به لām نه و دی جی داخه، به رامبه ر نه مانه ش زیاده ره و یه ک هیه له که سانیکی دلسوز، که وه کو قورئان و فەرمووده ده روانیته قوتابخانه یه کی فیهی دیاریکراو که خوی پتی پابه ند کردووه، به به لگهی نه و دی کهس موجه هید نییه تاوه کو له قوتابخانه فیهیه کان ده رجیت،

(۱) الجامع لابن عبدالبر ۳۲۲.

(۲) رواء الحاكم كما في تاريخ دمشق ۳/۱۱۵.

(۳) للمزيد ينظر: كتاب صفة صلاة النبي (صلى الله عليه وسلم) للالباني (ص ۱۹-۴۶ منهج الكتاب).

بۆیه پابه‌ندبوون به مه‌زه‌به‌بیکه‌وه - قوتابخانه‌یه‌کی فیه‌یه‌وه - واجب ده‌کت نه‌ سه‌ر
موسلمانان، نه‌مه‌ش وه‌لام دانه‌ودی هه‌له‌یه به هه‌له وه‌لامه‌کشی ده‌ست‌گرتنه به (الوسطیه)
که نواندنی مام ناوه‌ندییه نه‌ نیوان زیاده‌ودی و که‌م ته‌رخه‌می، پوخته‌کشی نه‌ودی به
بلین:

پابه‌ند نه‌بوون به مه‌زه‌به‌بیکه‌وه تاوان نییه، وه ماناشی نه‌وه‌نییه که ته‌گه‌ر که‌سیک
خۆی به مه‌زه‌به‌بیکه‌وه نه‌به‌ستیت نه‌وا خۆی به موخته‌هید ده‌ژمی‌ریت، به‌لکو مانای نه‌ودی به،
که نه‌ونده بیرو هۆش و تاردزووی هه‌یه که پرسیاری به‌لگه‌ی حوکمی شه‌ری بکات یان به
دوایدا بگه‌ریت، نه‌مه‌ش زانایان به (اجتهاد) نایژمی‌رن، به‌لکو به شوینکه‌وتن بۆ به‌لگه
(اتباع) ده‌ژمی‌رن، نه‌مه له کاتی‌کدا هیچ لارییه‌ک نییه ته‌گه‌ر موسلمانیک ته‌نها پرسیاری
حوکمیکی شه‌ری له زانایک بکات که بروای به شارده‌زای و ته‌قوادی زانایه که هه‌بیت که
به‌مه ده‌گوت‌ریت: لاسایکردن(تقلید)، که‌سیش لی زگار نابیت و هه‌له نییه. به‌لام کاتی‌ک
زاناکه له‌سه‌ر موسلمانانه موقه‌لیده‌که واجب بکات، ده‌بی بجیته سه‌ر فلانه مه‌زه‌به تاوده‌کو
بتوانم فلانه جه‌وابت بده‌می! نه‌مه ترسان‌کتره له ریڭای نه‌وانه‌ی دژایه‌تی قوتابخانه
فیه‌یه‌کان ده‌کن، چونکه نه‌مه له‌ت له‌ت کردنی نایینه له ده‌روونی موسلماناندا هیچ
به‌لگه‌یه‌کی له سه‌ر نییه، و ریڭای دینداری نییه به‌لکو ریڭای نه‌فامیه - خودا بمان
پاریزیت - و هیچ کات پابه‌ندبوون به مه‌زه‌به‌بیکه‌وه وه‌کو ریڭایه‌کی ناسانکاری بۆ تیگه‌یشتن
له قورنانی پی‌روژ و فەرموودی پی‌غه‌مبه‌ر نه‌مه ناگه‌یه‌نیت.

که‌واته له کۆتای وه‌لامه‌که با به‌چهند سه‌ره‌خالی‌ک ده‌رچین:

۱ - پابه‌ندبوون به مه‌زه‌به‌بیه‌کان ته‌نها بۆ تاسانکاری تیگه‌یشتنه له نه‌حکامه‌کانی
هه‌لال و هه‌رام، بۆیه‌ش تاییه‌ته به نه‌هلی علم.

۲ - د دمار کړی بو مه زه بېنک له هم مو لږ و پږه کانی، لاسایی کردنه ویه کی کوترانیه و تاوانه نه کمر بگاته پله یه ک بلت ناوړ له فرموده ناده موده نه گهر (صحیح) پش بیت له بهر مه زه به کم!

۳ - پشتگړی خستنی گشت قوتابخانه فقهیه کان (مذاهب). به بیانوی نهودی تنها قورثانی پیروز و فرموده ی پیغه مبر به لگن، دژایه تییه بو ریگای موسلمان که گشت زانایان یه ک ران له سوود ودرگرتن له قوتابخانه فقهیه کان.

۴ - تاکی موسلمان بوی همیه پرسیار له که سیکي زانا و ته قوادار بکات بو فیرونی نه حکامه شرعیه کان له جهل و حرام که پژانه پیویستی پیده بی، وده ناییت نیلزام بکریت به قوتابخانه یه کی فقهی، هرچهنده که موقه لیده. چونکه بوی همیه زانایه کی ته قوادار و شاره زو بو پرسیار لیکردن هلبژیریت یان زیاتر له زانایه ک، وده نم هلبژارندنه دا خوی موجهه هیده.

همروها بوی همیه پرسیاری به لگه وده به دوا دچوون بکات لهو زانایه ی که پرسیاری لی ددکات له سمر حوکیکی شرعی نه ممش مانای نه و دنییه که پرسیارکردنی له به لگه نه وده ددگه ینیت موجهه هیده به مانای فه توادره له شتی نوی (نوازل)، به لکو نه وده ددگه ینیت که له لاسایکردن (تقلید) وده ددهاتووه بو شوینکه وتنی به لگه (اتباع).

وده بوی نییه له پرو دواو نوینه کاند قسه بکات نه گهر لاسایی که وده (مقلد) بی بو زانایه ک یان شوینکه وتی به لگه (متبع) بی، چونکه قسه کردن له (نوازل) تنها کاری زانای نه هلی نیجته اده.

له کوتایدا نهو زانایانه ی خزمه تی قورثان و فرموده یان کردووه، نه گهر سه ریچییه کیان ه بی له بهر نه وده فرموده یه کیان پی نه گه یشته وده یان ه لیه کیان ه بی له لیکدانه ویه کدا، نه و له پله و پایه یان کم نایته وده (شیخ الإسلام - رحمه الله -) په رتووی

(رفع الملام عن الأئمة الأعلام) بۆ نهم مه بهسته نووسیویهتی، وه (ابن عساکر - رحمه الله -) له پهرتووکه کهی (تبیین کذب المفتري ص ۴۱) موسلمانان ناگادارد دکاته وه له غه بیهت کردنی زانایان ده فهرموویت: (إن لحوم العلماء رحمة الله عليهم مسمومة، و عاده الله في هتك أستار منتقصيهم معلومه...) واته: (ناگادارین غه بیهتی زانایان نه کهن، چونکه نه گهر غه بیهت کردنی برات وه کو ئه وه بی، که به مردوویی گوشتی بخۆی، نه وا غه بیهتی زانایان هه مان شته، به لām زیاد له وه گوشته کهشیان ژه هراویه، وه توله سه ندنه وه له غه بیهتکار سوننه تیکی خوداییه...) (خوداییه...)

که واته نه وانهی دژایه تی قوتابخانه فیهییه کان و زانایانیه ده کهن با ناگادارین له م تاوانه، خدا هه مرومان بیاریزیت.

به نگه کان له قورثانی پیروزه وه:

۱ - به لگه له سه ر واجب بوونی پابه ندی ته نها به قورثانی پیروژ و فهرمووددی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم):

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾^(۱).

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^(۲)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾^(۳)

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾^(۴).

(۱) (الأحزاب: ۳۶).

(۲) (النور: ۶۳).

(۳) (حمد: ۳۳).

۲ - بهلگه له سهر حهرام بوونی دهرجوون له قسمی گشت زانایان وه حهرام بوونی دهی -
(بدع) له کاروباری ثابین.

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾^(۱)
﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ لُوَدِّيْ لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾^(۲).

۲ - بهلگه له سهر دروستی لاسایکردن (تقلید) بو تاکی موسلمان به مهرجیت فیل نه حوی
نه کات له هه لېژاردنی نهو زاناییهی که پرسیاری لیده کات.
﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾^(۳).

بو زیاتر پروانه:

- * الموسوعة الفقهية الكويتية تأليف نخبة من العلماء (١/٤٠ - ٤١)
- * الفقه الإسلامي وادلته لدكتور وهبة الزحيلي (١/٩٠)
- * أعلام الموقعين لابن القيم المجلد الأول و الثاني منه (أو مجلد الفهرس ص/٦١٧ - ٦١٨ ط مشهور حسن حيث مضان مباحث الفتوى و الريء و التقليد)
- * كتاب: إيقاظ همم أولي الأبصار للإقتداء بسيد المهاجرين و الأنصار لمحمد بن نوح الفلاني.
- * كتاب: هدية السلطان إلى مسلمي بلاد اليابان للخندي.
- * كتاب: بدعة التعصب المذهبي للعباسي محمد عید.

(١) (النساء: ٦٤).

(٢) (المائدة: ٣).

(٣) (النساء: ١١٤).

(٤) (النحل: ٤٣).

پرسیاری دووهم:

ئایا تیگه‌یشتنی دهقه‌کانی قورئانی پیروژ بۆ عه‌قلی خوینهره‌که‌ی ده‌گه‌ریته‌وه، که زمانی قورئان نه‌زانی؟ نه‌گه‌ر بلیین نه‌خیر قورئان یاسا و ریتسای خوی هه‌یه بۆ تیگه‌یشتن، ئایا نه‌م یاسایانه هه‌ر عه‌قلی خوینهر دایان نه‌ناوه؟! ئایا نه‌مه‌ش نه‌وه ناگه‌یه‌نی که قورئانی پیروژ وه‌کو هه‌ویریک بێ له ده‌ست خه‌لکی خوینهر، هه‌ریه‌که‌و به ئاره‌زووی خوی شیوه‌یه‌کی لی دروست بکات، وه بلیت راستی له‌گه‌ل منه به به‌لگه‌ی فلان ئایه‌ت؟! وه نه‌گه‌ر هه‌ر گه‌توگۆیه‌کی هه‌منانه له‌گه‌ل بکه‌ی، ده‌لیت ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیروژ زۆر روو هه‌لده‌گرن (القرآن حمالة الوجه!!).

وه‌لام:

بۆ وه‌لام دانه‌وه‌ی نه‌م پرسیاره په‌چاوی پینج خال ده‌کریت:

یه‌که. / قورئانی پیروژ به زمانی عه‌ره‌بی دابه‌زیوه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ واته: (قورئانی پیروژ به زمانیکی عه‌ره‌بی روون و ئاشکرا دابه‌زیوه).

دووه. / پیغه‌مبه‌رمان (صلی الله علیه و سلم) به‌یانی ماناکانی کردووه ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ لَئِذَا جَاءَ النَّبِيُّ لِّلْآيَاتِ مَا يُؤْتِيهِمُ وَلَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾^(۱) واته: ئه‌ی محمد ئیمه نه‌م قورئانه‌مان بۆ تۆ دابه‌زاندووه، تاوه‌کو بو خه‌لکان روون بکه‌یته‌وه که چۆن کاری پێ بکه‌ن.

سێ یه‌م / به‌یانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) بو قورئانی پیروژ سروشه (وحی) ﴿وَمَا يَنطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ - إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ واته: (گۆتنه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) له هه‌واو هه‌وه‌سه‌وه نییه، به‌لکو گشتیان (وه‌حی) ئاسمانه).

(۱) (الشعراء: ۱۹۵).

(۲) (النحل: ۴۴).

بۆ نىۋونە ئەرکانەكانى ئىسلام - ئەوانى كىردەۋەن (عمل) - ھىچيان چۆنىيەتتيان لە قورئاندا نىيە، بەلكو پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) چۆنىيەتتيەكەيان بە فەرمودە بۆ مۇسلمانان روون كىردووتەۋە.

چواردەم / بىنەماكانى ئاين كە لە قورئان و فەرمودە ۋەرگىراون ۋەكو ئەرکانەكانى ئيمان و ئىسلام، ۋە پاراستنى ئاين ۋەسەر و مال و عەقل و شەرەفى تاكەكەسان، گشت مۇسلمانان لە سەر ئەم بىنەمايانە ھاۋران بە بى جىاۋازى، و خوداى پەرۋەردگار مۇسلمانى پاراستوۋە، كە توۋشى گومراۋى بىن ۋە لەم بىنەمايانە دوور كەون بە تىكرايى، ھەر ۋەك لەم فەرمودەيەدا ھاتوۋە: ((إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَجَارَ أُمَّتِي مِنْ أَنْ تَجْتَمَعَ عَلَى ضَلَالَةٍ))^(۱) ھەر لەبەر ئەمەش پەرۋەردگار ئوممەتى ئىسلام بە ئوممى دادپەرۋەر (أُمَّةً وَسَطًا) ناو دەبات: ﴿وَكَلِّكُ جَعَلْتُكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾^(۲).

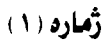
پىنجەم / ئەگەر ئەم چوار خالانەمان زانى، پىۋىستە بزانين كە ھەر لىكدانەۋەيەكى قورئانى پىرۆز بە زمانى عەرەبى سەرپىچى بى بۆ بەيانكردنى پىغەمبەرمان (صلی اللہ علیہ وسلم) بۆ واتاكانى قورئان، يان سەرپىچى بىت بۆ ئەو بىنەمايانەكى مۇسلمانان لە سەرى ھاۋران بە بى جىاۋازى، ئەوا لىكدانەۋەيەكى ھەلەيە.

ۋە پەرۋەردگار گەف لە ھەلەكارەكە دەكات بە دۆزەخ: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ لُوَفِّيْهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾^(۳) واتە: (ھەر كەسنىك پاش ئەۋەى رى ئىسلامى بۆ روون بۆيەۋە، سەرپىچى پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - بەكات، ۋە پشت لە رىيازى مۇسلمانان بەكات لە تىگەيشتنى قورئانى

(۱) رواه بنحوه الترمذي ۲۳۰۵ و احمد ۲۱۲۹۳ و غيرهما.

(۲) (البقرة: ۱۴۳).

(۳) (النساء: ۱۱۵).

پیرۆز و فەرموودەیی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ و سلام)، ئەوا ڕووی لە دۆزەخ و خراپترین چارەنۆس دەکەین).

کاتی ئەم پینج خالەمان لە بەر چاویت بومان رووندەبیتەود که:

۱ - مہ بہست لہ ﴿ اِنَّا نَحْنُ ذٰلِکُمْ وَ اِنَّا لَکُمْ حٰفِظُوْنَ ۝ ۱ ﴾ تنہا پاراستنی دہقہ کانی
 قورٹان نییہ، بہ لکو پاراستنی مانایہ کہ بہ تی، چونکہ ہمہ مو مروفتیکی ژیر دہزانیّت کہ
 پاراستنی بہرہ ردگار بو دہقیّک بہ بی پاراستنی ماناکہی ہیچ سوودیکی نییہ بو مروفا،
 نہ مہش ہرگز نایّت چونکہ دژہ بو حکمہ تی خودای بہرہ ردگار.

۲ - بۆمان روون ده‌بیته‌ود که ئەوانەى وشەى (القرآن حمالة الوجود) به هه‌واو هه‌ودسى خۆيان و بو هه‌واو هه‌ودسى خۆيان به‌کارى دێتن، خه‌لكانىكن له سه‌ر ريبازى موسلمانان سبيل النّومين * نين، ريبازى نه‌و موسلمانانه‌ى كه په‌روهردگار لتيان رازى بووه و ئەوانيش له په‌روهردگار رازى بوون، له كۆچه‌رانى مه‌كه‌كه و ئەوانەى پالېشتيان بوون له مه‌دينه و ئەوانەى به دريژايى زهمان شوينه‌كه‌وته‌ى ئەوانن له تىگه‌يشت و كارو كردوده كردن به قورئانى پيرۆز و فه‌رمووده‌ى پيغه‌مبه‌ر (صلی الله عليه و سلم) هه‌ر وه‌ك په‌روهردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَٰئِكَ الْمُقَدَّمُونَ إِلَىٰ الْجَنَّةِ وَالْأُولَوْنَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالتَّاغِيَةِ وَأَتَّبَعُهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّ اللَّهَ عَنِ غَنَمِهِمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي سَكْنَةٍ مِّنَ الْجَنَّاتِ يُتْلَىٰ لَهُمْ فِيهَا ذُرِّيَّتُ اللَّاحَةِ الْأُولَىٰ ثُمَّ يُنَادُوا لِلَّذِينَ فِي الْأُولَىٰ إِنَّا سَأَلْنَاكَ أَفَرَأَيْنَاكَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُوَ الْغَلِيُّ بِمَا كُنَّا نَعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ إِنَّكَ إِذْ جَاءَكَ الْحَقُّ لَكِنَّا نَكِيدُكَ﴾

توضیحات و توضیحات:

❖ مقدمة في أصول التفسير لشيخ الإسلام أحمد ابن تيمية بشرح الشيخ صالح آل الشيخ وشرح الشيخ مساعد بن سليمان الطيار.

(١) (الحجر: ٩).

(٢) (التوبة: ١٠٠).

وتنه (٢)

کتاب

بمجموعه فتاوی شیخ الاسلام بنی الدین
ابن تیمیة الحرانی المتوفی سنة ٧٢٨

—۱۰۲۵—۱۰۲۵—

طبع بمعرفة صاحب المطة العلیة « والسیرة المرضیة » (حفرة
الفاضل الشیخ فرج الله زکی الکردي الازهری)

—۱۰۲۵—۱۰۲۵—

وذلك بمطبعته « مطبعة کرستان العلیة » بدرب المسقط
بملك سعادة المفضل أحمد بك الحسینی بجمالية
مصر القاهرة سنة ١٣٢٦ هجرية

—۱۰۲۵—۱۰۲۵—

تفیه

ن أراد هذا الكتاب « واعلام الموقعین » ومستحق الغزالی « وشرح تحرير الاسول »
كشف الاسرار « وشرح التلخیص » وشرح تهذيب الكلام « وشرح منظومتي
الكواکبي « وحواشي شرح الشمیة و متن مسلم الثبوت مع المناهج والمختصر
وغيرها يطلبها من ماتزم طبعها « فرج الله ذکی الکردي بمصر »

وێنه‌ی (٣)

برای خۆینه‌ر ئهم سێ وێنه‌ لاپه‌ره‌یه‌ که ده‌یان بیه‌نی هه‌ریه‌که‌یان کورته‌ بابه‌تی که پێویستی به‌ درێژه‌ پێدان هه‌یه‌:

وێنه‌ی یه‌که‌م:

وێنه‌ لاپه‌ره‌یه‌که‌ باس له‌ گۆنترین ده‌ستنووسی کوردی ده‌کات !

ئه‌گه‌ر که‌سانێک لی‌مان بپرسن، ئایا باپیرانتان خۆینه‌واربوون وه‌ به‌زمانی خۆیان نو‌سینیان هه‌یه‌؟ ئه‌وا وڵامدانه‌وه‌که‌ی زۆر قورس ده‌بی‌ت، جۆنکه‌ ئه‌گه‌ر بلی‌ن: به‌لی، داوای بیه‌ینی ده‌ستنوسه‌کانیان ده‌که‌ن که به‌زمانی کوردی نو‌سرابن! ئه‌مه‌ش شتیکی ئه‌سته‌مه‌.

...

ده‌بێ ده‌ستنوسه‌کانیان له‌ کوی بی؟ وه‌ چۆن به‌دوایاندا بگه‌ڕێن؟ یان چۆن کۆیان بکه‌ینه‌وه‌؟ کێ به‌رپرسه‌ له‌مه‌؟ یان کێ کاری بو ئه‌مه‌ کردووه‌؟ یان کێ بیر له‌مه‌ ده‌کاته‌وه‌؟

ودەلامى نەم پرسیارانە با بە ھەلۆاسراوى بىننیتەودە، خوینەرى بەرێز ھەرموو پڕوانە لاپەرى (۸۵) ى بەرگى (۴) (مجلة الجمع العلمى العربى الدمشقى ۱۹۲۴م) بخوینەود. کە (وینە لاپەردە) ى یەكەمە. نەم لاپەردەى (مجلة الجمع العلمى العربى - دمشق -) باس لەود دەكریت کە كۆنترین دۆزراودى دەستنوسى كوردى بە تێروانىنى رۆژھەلاتناس (موسيو ھوار): ھونراودى (نوێژى قانونى ئىسلامى) یە کە نووسەرەكەى نادیارە، وە نەم رۆژھەلاتناسە دەستنوسەكەى لە زمانى كوردیەود بۆ ھەردەنسى وەرگێراوە لە نامیلکە یەكی بیست و ھەشت لاپەردەیدا، کە باس لە چۆنەتى نوێژ کردنى موسلمانان دەکات.

لە كۆتاییدا....تۆ بلیى خەمخۆرىك ھەبى بەدواى نەم دەستنوسەدا بگەرێ، وە دەیان دەستنوسى وەكو ئەو، کە بە زمانى شیرینی كوردى نووسراون. تاودەكو نێمە بەو کەسانەى کە پرسیارى خویندەوارى باپیرانمان لێدەكەن بلیین: بەلێ باپیرانمان خویندەوار بوون، ئەمەش دەستنوسەكانیانە کە بۆ سەدان سال دەگەرێتەود.

وینەى دووھەم:

وینەى لاپەردەى كى چاپىكى كۆنە ناوى وەلاتەكەمانى لەسەرە - كوردستان -!

پینج بەشەكەى (الفتاوى الكبرى) (ابن تیمیة - رحمہ اللہ -) لە سێ بەرگى گەورەدا کە لەسالاى (۱۳۲۶ - ۱۳۲۹ھ) لە چاپ دراون، لە لاپەردەى ناوینشان نووسراود (مطبعة كردستان العلمیة) وەكو لە وینەیدا دەخوینیتەود، وە لە ژێردەى (وینە لاپەردە) کە ناوینشانى چەند بەرھەمىكى چاپخانەكە دەخوینیتەود. پرسیارەكە ئەودە نەم جۆرە چاپانە كە ناوى ولاتەكەمان ھەلدەگرن - كردستان - وە تەمەنى سەد سال زیاتریان تێپەڕاندوود تۆ بلیى خەمخۆرىك نەبى ناوریان لێداتەود ؟^(۱)

(۱) ينظر: الرسائل المتبادلة بين جمال الدين القاسمي و محمود شكري الالوسي ص ۴۳، ۴۸ و الأخبار التاريخية في

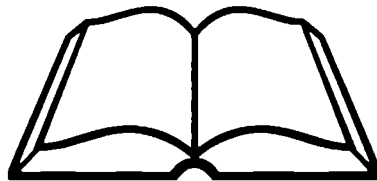
السيرة الزكية لوكي مجاهد ص ۱۲۳ و المدخل لأثار شيخ الإسلام ص ۹۱ و فتاوى رشيد رضا ۲۳۹۱/۶ .

وینهی سییه م:

وینهی لاپهردی یه که می یه که م رۆژنامه یه به ناوی ولاته که مان - کوردستان - :

رۆژنامه ی (کوردستان) یه که مین رۆژنامه ی کوردیه (۱۸۹۸ز - ۱۹۰۲ز) یه که م بابتهی لاپه ره یه که مینه که ی پاش (بسم الله الرحمن الرحيم)، به (حَمْد) واته سوپاسگوزاری بۆ خودا دهستپه دکات که نه مه دهقه که یه تی: (سه د ههزار شوکر و هه مد ژ خودی تهعالا را نه م موسلمان خهلق کرین).

یه که م وشه ی زانایان و دانایان له لاپهردی یه که می نه م رۆژنامه یه فهرموده یه کی پیغه مبه رمانه (صلی الله علیه وسلم)، که ده فهرمویت: زانایان میراتگری پیغه مبه رانن، نه مه دهقه که یه تی: (پیغه مبه ر علیه الصلاه والسلام گوتی یه: العلماء ورثة الانبياء). نه م دهستپه که له یه که م لاپهردی یه که م رۆژنامه ی کوردیدا جیتی گه شینی یه، چونکه نه گهر کاروانی رۆژنامه وانی کوردی به م مانا پیروژانه دهستی پیکردبی، نه و هه ر بۆ نه م مانا پیروژانه ده گهریتته وه.

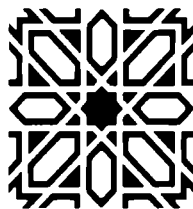
دوو دەم :

سى لا پەرە ئە سىاسەت!

لا پەردى يەكەم :

ساىكس بىكو (١٩١٦/٣/٤)

ئەوانەى ولاتى ئىمەيان پارچە پارچە کرد پيش سەد سالى رەبەق، نەم دەزانى بوچى
 ئەم سەمەيان ئەنجامدا ؟ دژ بە گەلىك كە زۆر بە پەرۆشە بو دوستايەتى گەلان؟!
 ئايا لەبەر ئەو بوو كە كوردىن ؟ يان لەبەر ئەو بوو كە موسلمانين ؟ يان لەبەر چەند
 ھۆكارىكى تر كە من و تۆ نازانين ؟ ...
 زۆر لە مێژە نەم پرسیارانەم لەگەڵ خۆم دووبارە دەكردهو، تاوەكو قەدەر
 لا پەردىەكى مێژووى خستە بەرچاوم تيايدا بوو: پۆژى پارچە پارچە كردنى ولاتەكەمان -
 كردستان - بە پەيماننامەى ساىكس بىكو، ھەمان پۆژى مردنى پالەوانى كوردى موسلمانە
 (صلاح الدين الأيوبي) يە ! ئەوكات وەلامەكەم زانى ..

لاپەرەى دووهم:

چاكسازى له نىوان شۆرەش دژى دەسەلاتى سياسى

وه پەرۆردە بۆ نەووەکانى داھاتوو؟

شیخی سەرۆك (محمد كرد علی) له (المذكرات ١٢٠٦/٤) سەبارەت بە شۆرەشى گەلى سورى دژ بە فەرنسییەکان دەفەرمووێت: ئەمە شۆرشێكى زیان بەخش بوو بەرامبەر میللهتى سوریا: مالهكان كاول بوون، خهلك كۆژران، كارگهكان له كار وهستان. ... ههروها شیخی سەرۆك بو ئەو دەچیت كە شۆرشەكان زیانیان له قازانجیان زیاترە وە لە پەرتووکه‌ی: (دمشق مدينة السحر و الشعر) بەدرێژی باس لەم بابەتە دەکات.

ئەمەش دەبێتە هۆی ئەو سەرانی شورەش تورپیی خۆیان دژى دەریپن، وە لەوانە سەرۆك كۆمارى ئەو كات كە نووسەرد پەنجەفرۆشەكان دژى بەكاردینى....

جێى مەبەست لە باسەكەماندا ئەو نێه باس لە چاكە و خراپەى شۆرەشى ئەوكات بكەین، بەلكو ئەوێه ئەگەر شیخی سەرۆك (محمد كرد علی) ئەمپو لە ژياندا با دیمەنە وێرانەكانى شورەشى ئەمپو سوریاى یینیا چى دەفەرموو؟

وێلام: وتەیهكى زانای ناودار (حسن البصري - رحمه الله -) دووبارە دەکردهوه كە بە

خەلكى تورپى دژ (حجاج) دەى فەرموو:

((ئەى خەلكینه! ستمى كاریه‌دهست سزای خودایه بۆ ئیمە بەرامبەر كارە

خراپەكانمان، نەكەن بە شمشیر وێلامى بدەنەوه، بەلكو بە گەپانەوه بۆ خدا و زۆرى نزاكردن

وێلامى بدەنەوه!))^(١).

لاپەرەى سىيەم:

قاعىدە و داعش و ھاوشىۋەكانيان

كلاب اهل النار، سەگەكانى خەلكى ناگر

دەبى كەسانىك ئە چ ئاستىكى خراپىداين، كاتى پىغەمبەرمان (صلى الله عليه وسلم) بە سەگى خەلكى ناگر وەسفيان بكات (كلاب اهل النار!!)^(۱)

ئەمانە كەسانىك خراپەيان ئە وەدايە كە كەردەو خراپەكانيان، ئە بەكافردانانى مۇسلمانان و كوشتيان بە درندەترين شىۋە، بە خوداپەرستى و چاكە دەژمىرن!!

و خراپەكارىيان ئە ئاستىك دايە، كە گەورەترين ھۆكارى دوور كەوتنەۋەى خەلكى ئە ئىسلام!.

ئەمانە ئەم سەددىەدا بە ناو (قاعىدە) و (داعش) و دەيان ناۋى تر دەرکەوتوون، خەلكى ناگر لەو دەزگايانەدا كە دژ بە ئىسلام و مۇسلمانان كاردەكەن، پەرچەكان كەردوونە و ۋەكەر سەگ بەكارىاندىنن دژ بە ئىسلام و مۇسلمانان. بەلام با مۇسلمانان ھەرگىز ئائومىد نەبن، بەدرىژايى مېژوو ئەم جۆرە پىلانانە بەسەر دوژمناندا شكاۋنەتەۋە، ۋە بە چاكەى مۇسلمانان كۆتايى ھاتوون.

داۋا ئە خوداى پەرۋەردگار دەكەين بۆ خاترى ناۋە جوانەكانى و سىفەتە بەرزەكانى ئىسلام و مۇسلمانان، بەتايىبەت گەلى كورد و پىشمەرگە مۇسلمانەكانان ئە شەرى شەرانگىزان ۋە پىلانى پىلان گىران پارىژىت^(۲).

(۱) أخرجه ابن ماجة ۱۲۲/۱ وغيره. ينظر اسند المصنف المعلن ۱۵۳/۲۶ - ۱۵۷.

(۲) ينظر: كتاب الخوارج - نشأتهم، فرقهم، الرد على أبرز عقائدهم لشيخ سليمان الغصن و كتاب: القصة

الكاملة لخوارج عصرنا القاعدة و داعش و أخواتها رسالة جامعة.

نیستی: بۆ زیاتر و درگرتنی زانیاری له سهر بیری خهوارج و داعشهکانی نه مېرۆ بېرۆه -
سهرچاوانه:

- ١- د عش العراق والشام . تأليف على حسن الحلبي.
 - ٢- قصة الكاملة لخوارج عصرنا القاعدة- داعش وأخواته . اعداد ابراهيم بن صالح الحميد.
 - ٣- خوارج نشاتهم . فرقهم . صيقاتهم . الرد على أبرز عقائدهم . تأليف سلمان الغصن
- وه زۆر پيوسته له م روژگاردهدا نه م جوړه سهرچاوانه و در بگيردرينه سهر زمانی کوردی.

سپیه م:

سنى لا پهره له مېرۆو

لا پهره یه که م:

سهرهاتی قه لای رۆمللی سالی ١٤٥٢ز !

قه لای (رۆمللی) که له سالی (١٤٥٢م) سولتانی عوسمانی موسلمان (محمد الفاتح) بۆ
فه تحکردنی (القسطنطينية - ئیسته نبول -) ئاوه دانی کردبوو، نه م قه لایه توانی نه رکى خۆی
بینی له فه تحکردنی شاره که، که زیاتر له هه زار سال پایتهختی خاچ په رسته کان بووه .
بۆیه ههر له و کاته وه خاچ په رسته کان بیران له رۆخاندی نه م قه لایه ده کرد، وه
ده یانزانی نه م کاره له توانایاندا نییه له بهر بالادهستی ده ولته تی عوسمانی له پرووی هیزی
سهر بازیه وه، به لām سهره پای نه مه له سالی (١٨٦٣م) توانیان نه م کاره نه نجام بدهن له بهر
چاوی عوسمانیه کان و له ناو جه رگه یاندا ! نه ک به چه ک و ته قه مه نی ! یان به نامیتری گه وره ی
رۆخینه ر ! به لکو ته نه ها به دروستکردنی قوتابخانه یه کی دواناوه ندی خاچ په رستان له
ته نه شت قه لاکه !، که (هاملین) ی بانگخواز بۆ خاچ په رستی پیلانی بۆ دانا بوو، وه ده ی گوت:

تورکه موسلمانان قه‌لایه‌کیان دروستکرد بۆ فه‌تھ‌کردنی ئیسته‌نبول، وه ئیمه قوتابخانه‌یک ده‌که‌ینه‌وه بۆ له ناویردنیا له هه‌مان شوین !.

(هاملین) له کاره‌که‌ی سه‌رکه‌وتوو بوو وه له گه‌ل جوله‌که‌ی سه‌رمایه‌دار (روشلد) ریکه‌وت بو جینه‌جی کردنی پیلانه‌که، وه (أحمد وفیق پاشا)ی خو فروش - جاش - زه‌ویه‌که‌یان له جینگای پتیست ته‌نیش قه‌لای (رۆمللی) بویان ناماده‌کرد و پتیان فرۆشت. (سولتان عبد الحمیدی دووهم) کاتی هه‌والی مردنی (أحمد وفیق پاشا)ی پینگه‌یشت، فه‌رمانی ده‌رکرد وه‌کو سزایه‌ک گوره‌که‌ی له ته‌نیش قوتابخانه‌که‌ی خاچ په‌رستان بیت له (رۆمللی)، تاوه‌کو گوئیستی زه‌نگی خاچ په‌رستی نه‌و (پروستانتانه)بیت که زه‌ویه‌که‌یان پی فرۆشتوه!! به‌لام (سولتان عبد الحمیدی دووهم) نه‌یده‌زانی که رۆخینه‌رانی ده‌وله‌ته‌که‌ی له سه‌ر ده‌ستی ده‌رچوانی قوتابخانه‌که‌ی ده‌بن، له وانه (أتاتورك) دانهری ده‌وله‌تی تورکی لادینی! که له سالی (۱۹۲۴ز) نه‌ک ته‌نها بریاردا خه‌لافه‌تی عوسمانی لادریت، به‌لکو له هه‌مان کاتدا بریار درا گشت قوتابخانه ئایینه‌کان که په‌یوه‌ندیان به‌ فی‌رکردنی ئیسلامه‌وه هه‌یه داخه‌رین !

لا په‌ره‌ی دووهم:

نامه‌یه‌کی ناپلیون بۆ خه‌لیفه‌که‌ی جه‌نه‌رال کلیبه‌ر له میسر سالی ۱۷۹۹ز نامه‌یه‌کی سه‌رکرده‌ ناوداره‌که‌ی فه‌ره‌نسا (ناپلیون) بۆ خه‌لیفه‌که‌ی له میسر جه‌نه‌رال (کلیبه‌ر)، که وه‌کو به‌لگه‌نامه به ژماره (۴۳۷۳) له ئه‌رشیفی وه‌زاره‌تی جه‌نگی فه‌ره‌نسی پارێزراوه، دواتر وه‌رگێراوه بۆ سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی، تیادا هاتوه:

(۱) ينظر: (محمد الفاتح) لكتور سالم رشدي ص ٤٧ و المدارس العالمية الأجنبية الإستعمارية تأريخها و محاطرها

لشيخ بكر أبو زيد ص ٢٨، ٤٤ و الصهيونية للمسيحي ٨/٩٢، ٦/١٧٩-١٨٠، ٣/١٢٥-١٢٨.

(سأرسل لك جوقة تمثيلية للبدء في تغيير تقاليد البلاد) واته: بۆ دەستپىكردن نە
پروژەى گۆزىنى دابونەرىەتى خەلكى مىسر تىپىكى ھونەرى بۆت بەرىدەكەم!! نەمە
بەكارھىننەنى ھونەرە بۆ رۆخاندنى پاىە بەرزەكان، چونكە دابونەرىەتى ئىسلامى لە ناو گەلە
موسلمانەكان، بە چەك و تەقەممەنى لە ناوناچىت، بەلام بەھونەرىكى بەرەلا دژ بە
خۆرەوشتى موسلمانان، مانەوہیان لە مەترسىدايە (۱).

لاپەرەى سىيەم:

ھەولندان بۆدەرھىننەنى

يەكەم فلىمى سىنەمايى لەسەر كەسايەتى

پىغەمبەرمان (صلی اللہ علیہ وسلم) سالى ۱۹۲۶ز

دژايەتى كوردنى پىغەمبەرمان (صلی اللہ علیہ وسلم) لە يەكەم رۆژى بانگەوازەكەى
بۆ پەيامى (لا إله إلا الله محمد رسول الله) دەستى پىكردوو، وە بەردەوامە و بەردەوامىش
دەبىت، بەلام شىوازەكانى ئەم دژايەتییە بە پىتى سەردەمەكانەو دەگۆرپدرىت.

لە بەرايە كانى سەردەمى تەكنەلوجيا، ھەولندرا بۆ ئەوہى كەسايەتى پىغەمبەر
(صلی اللہ علیہ وسلم) وەكو ھەركەسايەتییەك پىشانى مرۆقاىەتى بدرىت، بۆ ئەم مەبەستە
يەكەم ھەول ئەوہ بوو كە پىغەمبەرمان (صلی اللہ علیہ وسلم) بكريتە پالەوانى فلىمىك! بۆ
ئەوہى وەكو ھەريالەوانىكى تری دونيا بىت كە لە فلىمەكاندا دەبينرین.

ئەم بىرۆكەيە مرۆقىكى تورك بەناوى (وداد عرفى) پارەيەكى زۆرى بۆ تەرخانكرد، وە
ھونەرمنەندى مىسرى (يوسف وھبى) برپاربوو بە كارەكە ھەلسىت وە دەورى كەسايەتى
پىغەمبەرمان (صلی اللہ علیہ وسلم) بىيىت.

(۱) ينظر: كتاب المتنبي لمحمد شاکر ص ۱۰۹ و فتح مصر لحافظ عوض ص ۴۰۷-۴۱۱.

به لأم نهودی جی ریزو سوپاسه، زانایانی (نه زهره) دژی ئه م پرژدیه وستان و نه یان هیشت نه نجام بدریت، نه مهش لاپه رده کی سپیه له میژووی زانکوی نه زهره دا. نهودی له هه موو سهیرتر لیرده نهو بوو که پاش پوچه لبوونی نه م پرژدیه، ده رکوت که (وداد عرفی) - خاوه نی بیژکه می فلیمه که و پالپشتکاری فلیمه که به پاره یه کی زۆز - موسلمان نییه به لکو جوله که مه! (۱).

گه شیبینی به دوا لاپه ره

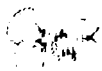
وهکو پابه ندبوون به شوینکه وتنی پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) که هزی له گه شیبینی بوو (كان يحب الفأل الحسن) (۲) له دوا لاپه رده گوفاره که ماندا، گه شیبینی خۆمان به دوا لاپه رده چهند په رتووکیك ددرده خهین له وانه:

* دوا لاپه رده سه حیجی نیمای بوخاری:

پیشه وای فهرمووده ناسان (بوخاری - رحمه الله -) به فهرمووده ی: (کلمتان حیبتان إلى الرحمن، خفیفتان علی اللسان، ثقيلتان في الميزان: سبحان الله و بحمده سبحان الله العظيم) (رق: ۷۵۶۳) په رتووکه که می (الجامع المسند الصحيح المختصر من أمور رسول الله صلى الله عليه وسلم و سننه و آیامه - که ناسراوه به: سه حیجی بوخاری -) کوتایی دینیت، که دووهم په رتووکی موسلمانانه پاش قورنانی پرۆز، وهکو گه شیبینییه که دوا لاپه رده ژيانی وهکو دوا لاپه رده په رتووکه که می زیکر و ستایشی خودا بیت.

(۱) ينظر: تاريخ السينما في مصر ص ۱۹۹ وما بعدها، وأحكام فن التمثيل في الفقه الإسلامي ص ۱۷۹ - ۱۸۰.

(۲) أخرجه أحمد ۱۴/۱۲۲.

* دوا لا پهړه‌ی (سنن الکبیر) ی نیمای به یه‌قی

پیشه‌وای فرموده ناس (به یه‌قی - رحمه الله -) به بابته‌ی (العتق) واته
رزگارکردنی کۆیله پرتوکه‌که‌ی (السنن الکبیر) کوتای دینیت، وه‌کو گه‌شینییه‌ک، که
چون دوا بابته‌ی پرتوکه‌که‌ی رزگاربوونی کۆیله یه، به هه‌مان شیوه دوا لا پهړه‌ی ژیان
رزگاربوون بیت له زه‌مه‌تی ژیان بۆ ره‌مه‌تی په‌روهردگار.

* دوا لا پهړه‌ی (معجم شیوخ تاج الدین سبکی) = دوا لا پهړه‌ی گۆفاره‌که‌مان

دوا لا پهړه‌ی یه‌که‌م ژماره‌ی گۆفاره‌که‌مان به نزایه‌ک کوتای دین، که له دوا
لا پهړه‌ی پرتوکه‌ی (معجم الشیوخ لتاج الدین السبکی) دا هاتووه (ص ۶۳۲):

(اللهم تشکروا إلیک:

سَفَهَ أَحْلَامُنَا ،

و نَقَصَ عِلْمُنَا ،

و اقْتَرَبَ آجَالُنَا ،

و ذَهَابَ الصَّالِحِينَ مَنَّا)

به هیوای نه‌وه‌ی دوا لا پهړه‌ی ژیاغمان ژیرییه‌ک بیت دلّمان به ئیمان خاوین بکاته‌وه ، وه
زانستیک بیت کرده‌وگامان به ئیسلام پراژیتته‌وه.

وه نه‌وه‌ی زیاتر دلّمان پتی گه‌شاهه بیرمان پتی گه‌شبین بوو، نه‌وه بۆ که گۆفاره‌که‌مان

دوا لا پهړه‌ی به ژماره (۱۱۴) کوتای هات که کۆی سووره‌ته‌کانی قورئانی پیروژه.